

Galeri Apel'in 20. yılı için yayınlanmıştır.
Published on the occasion of Gallery Apel's 20th year.

İstanbul 2019

Yayına hazırlayanlar:

Edited by:

Ezgi Ateş

Melissa Ece Köpük

Emre Senan

Ayşecan Terzioğlu

Nuran Terzioğlu

Sinem Üstün

Burcu Yıldırım

Tasarım:

Designed by:

Emre Senan

Siyah beyaz fotoğraflar:

Black and white photography:

Nevzat Sayın

Baskı ve cilt:

Printed and bound by:

ISBN no:

Çeviriler:

Translations:

Nostospektif / Hugh Jefferson Turner

Sergi Metinleri / Linda Stark

Günlük Hayatı "Davet Eden" Galerisi / Hugh Jefferson Turner

Apel için Ne Dediler / Hugh Jefferson Turner

GALERİ APEL

APEL SANATÇILARINA TO THE ARTISTS OF APEL

20. YIL 20th YEAR

NURAN TERZİOĞLU

NOSTOSPEKTİF

2018'in Haziran ayında'yız. Galeri Apel'de galerinin 20. yılı için hazırlanan sergi dizisi "Nostospektif" bu sezonun sonuna kadar devam ediyor. Bu uzun zaman zarfında, Apel'de sergi açmış veya sergilere eserleriyle katkıda bulunmuş birçok sanatçının özverili katılımıyla gerçekleşen, galerinin geçmiş ve şimdiki zamanından eserleri harmanlayan bu sergi dizisi kataloglarımızın dördüncüsünü hazırlamamıza vesile oldu. Katalogların ilki, "Benim Adım Apel" adıyla, galerilerin parlak yıllarından 2008'de yayınlandı. Ülkemizde seksen yıla ancak yaklaşan galericilik geçmişi düşünüldüğünde tarihe ve yıldönümlerine verilen önem daha iyi anlaşılır. Nitekim onuncu yıl sergimiz "Je m'appelle Apel" in hazırlıklarına başladığımızda sevgili Osman Kavala Tophane'deki Tütün Deposu'nu, Fransız Kültür Merkezi yetkilileri ise İstiklal Caddesi'ndeki Fransız Kültür Merkezi'ni bu sergiye mekan olarak kullanmamızı sağladılar. 20. yıl sergimiz "Nostospektif" ise Galeri Apel mekanında, perde perde değişerek, beş ayrı sergi olarak birbirini takip etti. Serginin adıyla yayınlanacak olan bu katalogumuzda, diğer üç katalogda da olduğu gibi, kronolojik sırayla 2014'ten bu yana açılan sergilerin tanıtımları ve aynı dönemde medyada yayınlanan galeri ile ilgili yazılar ve söyleşiler yer almaktadır.

Katalogları bir tür zaman tüneline benzetmek yanlış olmaz. En azından Apel kataloglarını karıştırınca geçen yirmi yıla dair kimi bulgularla karşılaşılır. Apel'in özelliklerinden biri olan ve sayıları çoktan elliyi aşmış yurtiçi ve yurtdışı konulu sergilerinde günlük olayların ve olguların yansımalarını bulmak olasıdır. Örneğin "Maden ve Cevher" konulu sergimizde Soma maden faciasının çağrışımlarına sıkça rastlamak mümkündür. Uluslararası Frankfurt Kitap Fuarı'nda 2008 yılında Türkiye'nin konuk ülke olması, Apel'in 2007 tarihinde düzenlediği "Okuma Köşesi" konulu serginin dört farklı şehirden davet almasına neden oldu. Sergi, 2008'de Frankfurt Kitap Fuarı'nda, fuarın sanata ayrılmış katı olan "Art Space"de, Siena'da Santa Maria Della Scala'da, 2009'da Hamburg'da Museum der Arbeit'da yer alırken, her seferinde mekana ve ortama göre yeniden düzenlendi. Apel'in 2006'da Darphane-i Amire'de açtığı "Zamanın Lale Hali" sergisi ise İstanbul Lale Festivali'nin başlamasıyla gerçekleşti. Türkiye'de sıklıkla yapılan seçimler "Balkon" konulu serginin, Galata Port inşaatı ise "Liman" konulu serginin ilham kaynağı oldu.

Bunlar gibi geçmişe ve günümüze dair bir çok sergi hikayesi sayabiliriz, ama bugün geleceğe dair söz söylemek zor. Hızla değişen dünyaya ayak uydurmak da zor. 1999 sonunda kartpostalların mazi olacağını

öngörerek 45 sanatçının katılımıyla "Art-Kart" adlı bir sergi yapıp asrın dönüşümünü simgelemek istedik. Kartpostallar SMS, güzelim pullar damga, davetiyeler mail oldu. Bütün bu değişimlere rağmen, biz yine de "Nostospektif" sergi kataloğunu ilerde eline alacaklara, Apel'i ve sergilerini şekillendiren Beyoğlu'ndan selam ederiz.

Bu kataloğun tasarımını Galeri Apel sanatçılarından Emre Senan bir kez daha kıymetli zamanını ayırarak, enerji dolu yaratıcılığı ve eğitimci titizliğiyle yaptı. Emeği geçen herkese sonsuz teşekkürlerimle.

ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET HEM BAHAR HEM GÜZ BETWEEN THE BLUE AND THE GREY

30 ekim – 05 aralık 2014
30 october– 05 december 2014

Ben beni bilirim
Gel gör anlatamam
Gir bak içerde
Hem bahar hem güz
Dünya malında
Komşu başında
Billa gözüm yok
Dururum dümdüz

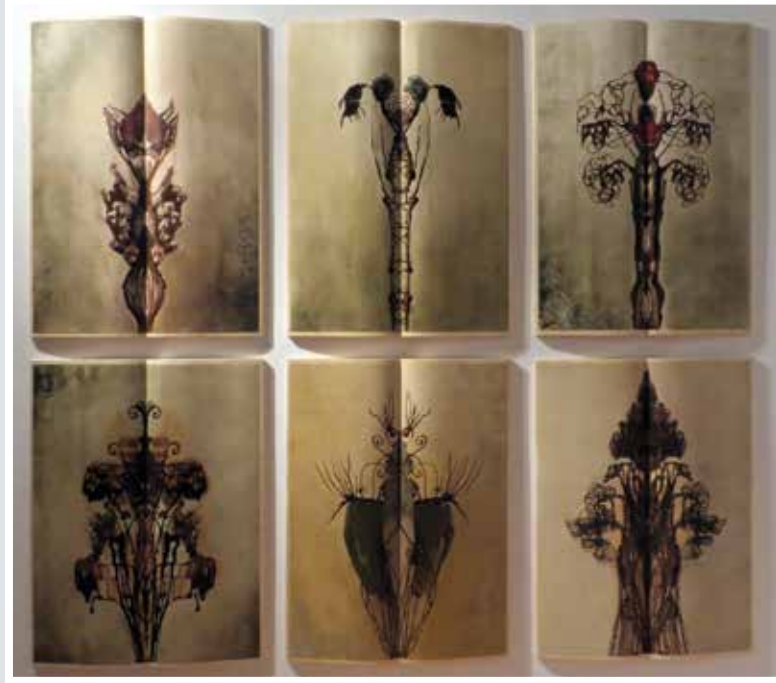
Sezen Aksu “Gözlerine Göz Değmiş”

Sanatçı, Galeri Apel'deki dördüncü kişisel sergisi “Hem Bahar Hem Güz” ile bir kez daha izleyicileriyle buluşuyor.

There's a battle
going on
Between the blue
and the grey

Tom Waits “Back in the Crowd”

Zeynep Perinçek Signoret is realizing her fourth solo show at Gallery Apel.

İSİMSİZ
UNTITLED
2014

İŞİĞA KARŞI
AGAINST THE LIGHT
2014

DORUKTA
ON THE CREST
2014

İŞİĞA KARŞI
AGAINST THE LIGHT
2014

CONTEMPORARY İSTANBUL 2014 İSTANBUL KONGRE MERKEZİ

3 kasım 2014- 16 kasım 2014
13 november 2014 – 16 november 2014

Aslımay Altay Göney
Şakir Gökçebağ
Suzy Hug Levy
Nermin Kura
Emre Senan
Yıldız Şermet
Hande Varsat

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
PERFORMANS
PERFORMANCE
2014

ŞAKİR GÖKÇEBAĞ
İSİMSİZ
UNTITLED
2010

NERMİN KURA
YENİ DOKULAR
NEW THREADS
2013
DETAY/DETAIL

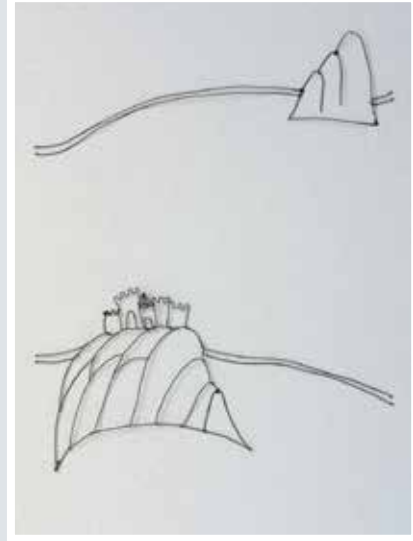

SUZY HUG LEVY
RÜZGARDA BİR AĞAÇ
BLOWING IN THE WIND
2014

2014

YILDIZ ŞERMET
TEL TEPE
WIRE HILL
2014

HANDE VARSAT
NAMUSUMU BANA BIRAK
HANDS OFF MY HONOUR
2011

EMRE SENAN
KIBAR MASA
A TABLE WITH MANNERS
2007

BAYRAM CANDAN BU İŞ YERİNDE BAYRAM VAR BAYRAM

13 aralık 2014 – 13 ocak 2015
13 december – 13 january 2015

İki yıl önce, İstanbul'a uğradığında Bayram'la yeni bir kişisel sergi için sözleştik. Kendisi açılacak serginin desen ağırlıklı olmasını önerdi. Söz konusu sergi Bayram Candan hayattayken gerçekleşemedi.

Bu yıl ise değerli ailesi ve candan dostları bir araya gelerek arzularımızı, özlemlerimizi dile getirdik ve bir sergi düzenleme kararı aldık. Bayram'ın son dönem resimlerinin yanısıra geçmiş sergilerinden bazı unutulmaz eserlerin de yer alacağı bu 'anı' sergisi için özellikle Aralık ayını seçtik.

Galeri Apel'in tarihini oluşturan sanatçıların başında gelir Bayram. Defalarca galeride ve galeri dışında kurguladığımız konulu sergilerimize yorumları ile hayat kattı. Kişisel sergileri, hasılı tüm eserleri belleklerde vazgeçilmez izler bıraktı. 2008 Frankfurt Kitap Fuarı sergimiz "Okuma Köşesi" için ürettiği bir eseri konuk ülke Türkiye'nin fuar afişinde yer aldı. Galeri Apel'deki ilk kişisel sergisi "BU İŞYERİNDE GREV VAR" ın yanlış anlamalara yol açan adı, yeni serginin başlığına esin kaynağı oldu: "BU İŞYERİNDE BAYRAM VAR"

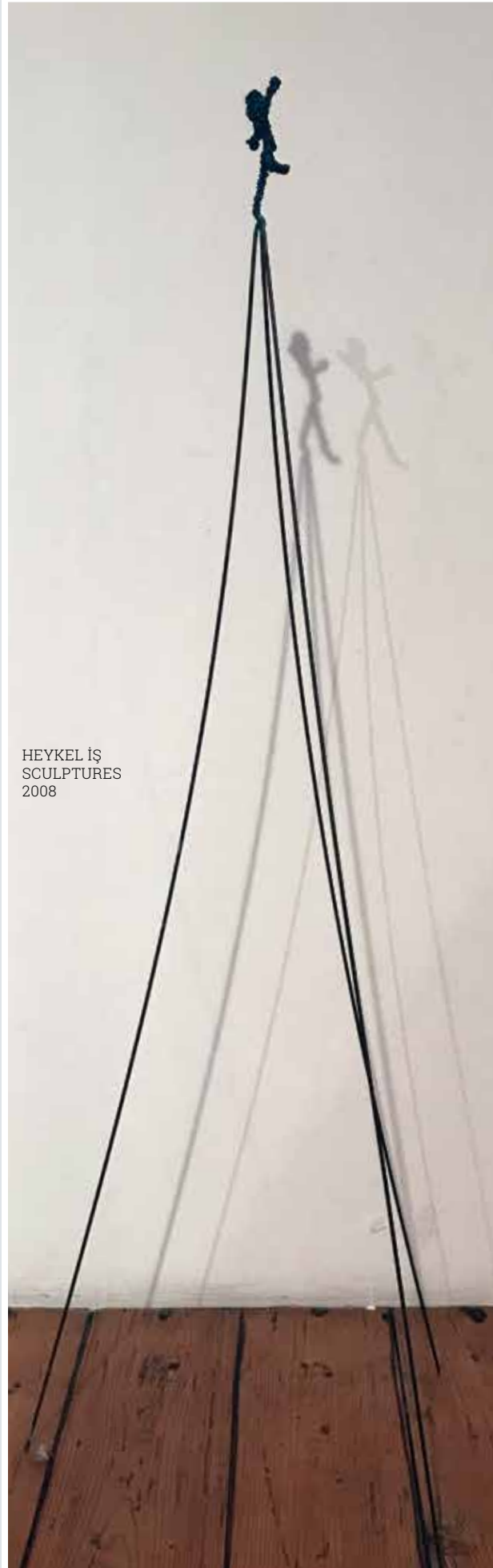
Hatırlanacağı gibi sanatçının Sabancı Üniversitesi Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesinde uzun yıllar emek verdiği atölyeye de bu yıl 24 Ekim'de 'Bayram Candan Sanat Atölyesi' adı verildi. İsmiyle müsemma, yaratıcı, eğitici, yapıcı, büyüleyici, coşku dolu birçok yönüyle bilinen Bayram Candan daha kimbilir kaç kez anılacak? Sanat atölyelerinde yetiştirdiği veya yön verdiği gençler de kuşkusuz onun izini sürmeye devam edecek.

Two years ago, when Bayram visited Istanbul, we agreed on holding a new solo exhibition. He proposed to do an exhibition that would mostly feature drawings. This exhibition would not take place while he was alive.

This year, with his dear family and beloved friends, we came together to share our desires and longings and decided to hold the present exhibition. We have specifically chosen the month of December for this 'memory' exhibition, which will feature the paintings Bayram did in his last years as well as some memorable works from his previous exhibitions.

Bayram heads the list of artists who make up the history of Gallery Apel. Many times did he add life with his comments to the themed exhibitions we realized inside and outside the gallery. His solo exhibitions, or rather his entire oeuvre, have made invaluable impressions on our memories. Our exhibition "Reading Corner" was invited to the 2008 Frankfurt Book Fair where Turkey was the guest country; a work Bayram produced for this exhibition was used in Turkey's poster for the fair. The title of his first solo exhibition at Gallery Apel, "BU İŞYERİNDE GREV VAR" (this place is on strike), which led to many misunderstandings at the time, was the inspiration for the Turkish title of the present exhibition: "BU İŞYERİNDE BAYRAM VAR" (this place is celebrating Bayram).

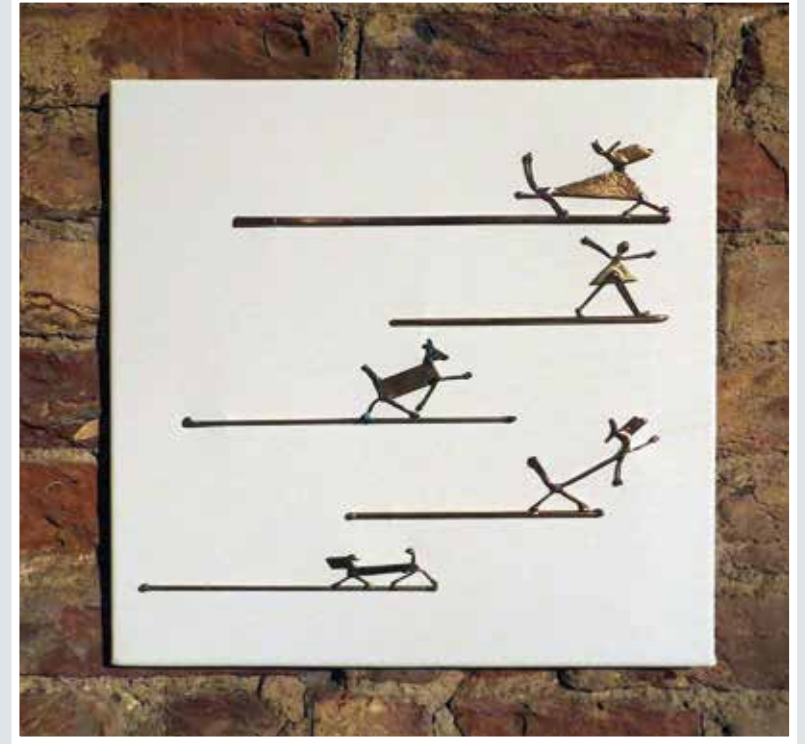
As will be recalled, the studio at Sabancı University, Faculty of Arts and Social Sciences, where the artist taught for many years, was named 'Bayram Candan Art Studio' on October 24 this year. A creative, instructive, constructive, enchanting person full of enthusiasm, Bayram Candan was known for his many attributes, as befitted his name –Bayram meaning festivity and Candan meaning cordial or sincere. Who knows how many more times he will be commemorated? And the students he trained or inspired in his art studios will no doubt follow in his footsteps.

HEYKEL İŞ
SCULPTURES
2008

RESİM İŞ 29
PAINTINGS 29
2008

KÖPEK YAZILARI 4
DOG TEXTS 4
2007

BALONLU
UP UP AND AWAY
2009

KÖPEK YAZILARI 1
DOG TEXTS 1
2008

CAN GÖKNİL

SAZLI SÖZLÜ SERGİ

SONGS AND LYRICS

17 ocak – 21 şubat 2015
17 january – 21 february 2015

Ressam ve yazar Can Göknil 49. sanat yılını 17 Ocak-14 Şubat 2015 tarihlerinde Galeri Apel'de 44 parçalık kişisel sergisiyle kutluyor. Kişisel sergilerini öz kültürümüzün temalarıyla kurgulayan Göknil, bu uzun süreçte toplumumuzun inanç ve davranışlarını, mitoslarını, sözlü edebiyat geleneğini, pek çok sergisine ve de kitaplarına konu etti. Kültür tarihimizi inceledikçe, araştırmalarından doğan sanatsal sunumlarını Masal Tekerlemeleri, Ağaçlarla İlgili İnanç ve Davranışlar,Yaratılış Efsaneleri, Anadolu Tanrıçaları, Muskalar, Kader ve Kitap Sanatları, Fal gibi başlıklarla yurt dışında ve ülkemizde sanatseverlerle paylaştı.

Bu kez, Galeri Apel'deki serginin adı “Sazlı Sözlü Sergi”. Göknil, çalışma biçiminde uyguladığı yöntemin onu söz ve imge arasında koşuşturduğunu söylüyor. Sözle Göz Kardeşliği adlı sergisinde olduğu gibi (Yapı Kredi Kazım Taşkent Sanat Galarisi, Kasım, 2002). Ama şimdi işin içinde saz da var. Besteleri Dr.Tuba Kaftancıoğlu ve onun sunduğu İbrahim Çadircı, Muzaffer Sarısözen gibi türkücülerden, sevda türkülerinin naif deyişlerini de Nurer Uğurlu'nun kitaplarından derlemiş Can Göknil. Yine resim, heykel gibi klasik tekniklerden gerektikçe yararlanıyor, ahşap, kurşun, kumaş gibi malzemeleri amacını vurguladığı sürece kullanıyor. Sergideki sunumlar “Yanık Güfteler”, “Derya Dervişleri”, “Asıl Fasıl” gibi başlıklarla ilgi çekiyor.

Can Göknil sanat anlayışını “Sezgilerimin, duyarlılığımın, doğallığımın, eğitimimin ve araştırmalarımın birikimini mizah, hoşgörü ve şefkatle harmanlayarak tablolarıma ve sanatsal objelerime aktarıyorum. Anlaşılan mizah, öykücülük ve fantazyaya sanatımın temel taşları,” diye özetliyor.

Can Göknil is celebrating her 49th year as an artist, with a solo exhibition at Gallery Apel in Galatasaray: 17 January - 21 February, 2015. The title of the show is “Songs and Lyrics”. Over the years Göknil had developed a passion for the unity of word and image in her art. She loves them both. Once she decides on her exhibition theme and her sources, she spends quite some time with books. During this exploration stage, words begin to transform into images and sometimes images evoke new words leading to short stories or limerics. A poet, Güven Turan described one of her exhibitions as “the brotherhood of word and sight”. That was in 2002, during her book art show at Yapı Kredi, Kazım Taşkent Gallery.

Can Göknil has been selecting her exhibition themes from mythology and folkloric themes. Her cultural heritage was always an inspiring road map for her. However she didn't draw what she found in books or saw in museums, she only painted how she would like things to be. She feels free to buid up a new world that sings happy and peaceful tunes. This is why her art greets everyone with joy and tranquility.

For her new exhibition at Gallery Apel, Göknil invites a new member to “ the brotherhood of word and sight.” “Sound” has joined in. Songs from every region of Anatolia turned into joyous canvases as she read books and letters of Tuba Kaftancıoğlu, Nurer Uğurlu, İlhan Başgöz. Can Göknil is presenting three dimensional objects and sculptures alongside her canvases. These are a group of musicians performing ‘Fasıl Music’, some song writers (‘Türkü Yakanlar’) and ‘Sea Dervishes’ swaying to the moody melodies of Anatolian love tunes.

DERYA DERVİŞLERİ 3
DERVISHES OF THE SEA
2014

ERZİNCAN – KEÇİYİ VURDUM ÇAYIRA
A LOCAL FOLK SONG II
2014

BURSA – BİNDİM ATIN BİRİNE
A LOCAL FOLK SONG I
2011

YANIK GÜFTELER 1
FOLK SONGS FOR HARD TIMES
2013

NEWROZ – YENİ GÜN– NEVRUZ NEWROZ – NEW DAY – NEVRUZ

28 şubat – 28 mart 2015
28 february - 28 march 2015

Endam Acar
Ali Aksakal
Aslımay Altay Göney
Aydan Baktır
Fırat Bingöl
Esra Carus Gülaydın
Sakine Çil
Fırat Erdoğan
Sümbül Eren
Güler Güngör
Şirin İskit
Yücel Kale
Aziz Kanat
Gülsün Karamustafa
Raziye Kubat
Dicle Meşe
Elif Meşe
Lerzan Özer
Leyla Sakpınar
Emre Senan
Maria Sezer
Barış Seyitvan

2005 Mart ayında Diyarbakır'da, Anadolu Kültür, D.S.M ve Galeri Apel işbirliği ile gerçekleştirilen unutamadığımız Newroz sergisinden bu yana 10 Nevruz geride kalmış.

Herbirimizin onar yaş daha aldığı bu zaman olgusu karşısında 'Nevruz' kavramının ise her daim yeniliği yaratıyı hatırlatması bizleri bir kez daha düşünmeye sevketti.

Bu defa İstanbul'da Galeri Apel mekanı ile sınırlı bir Nevruz sergisi açmaya karar verdik. Bir önceki sergimizde yer alan Diyarbakırlı ve İstanbullu sanatçılardan, gene newroz konusu ile ilgili birer yeni işle sergiye katılımlarını arzu ettik.

Baharı, tabiatı, üremeyi, üretmeyi ve barışı simgeleyen 21 Mart Newroz Bayram ını içine alan Mart ayını izleyicilerimizle selâmlaşmaya bayramlaşmaya ayırdık.

We are celebrating newroz – new day – nevruz with an art exhibition. “Newroz - New Day- Nevruz” which is the first day of both spring and the new year for many Central Asian and Middle Eastern societies. March 21 is also the vernal equinox, the day when the cold winter ends, warm days begin and nature awakens. We also consider “Newroz – New Day - Nevruz” as the day of peace. We had the first “Newroz - New Day- Nevruz” exhibition in Diyarbakır in 2005, and now, 10 years later, we will have the second “Newroz - New Day- Nevruz” exhibition in Gallery Apel, İstanbul.

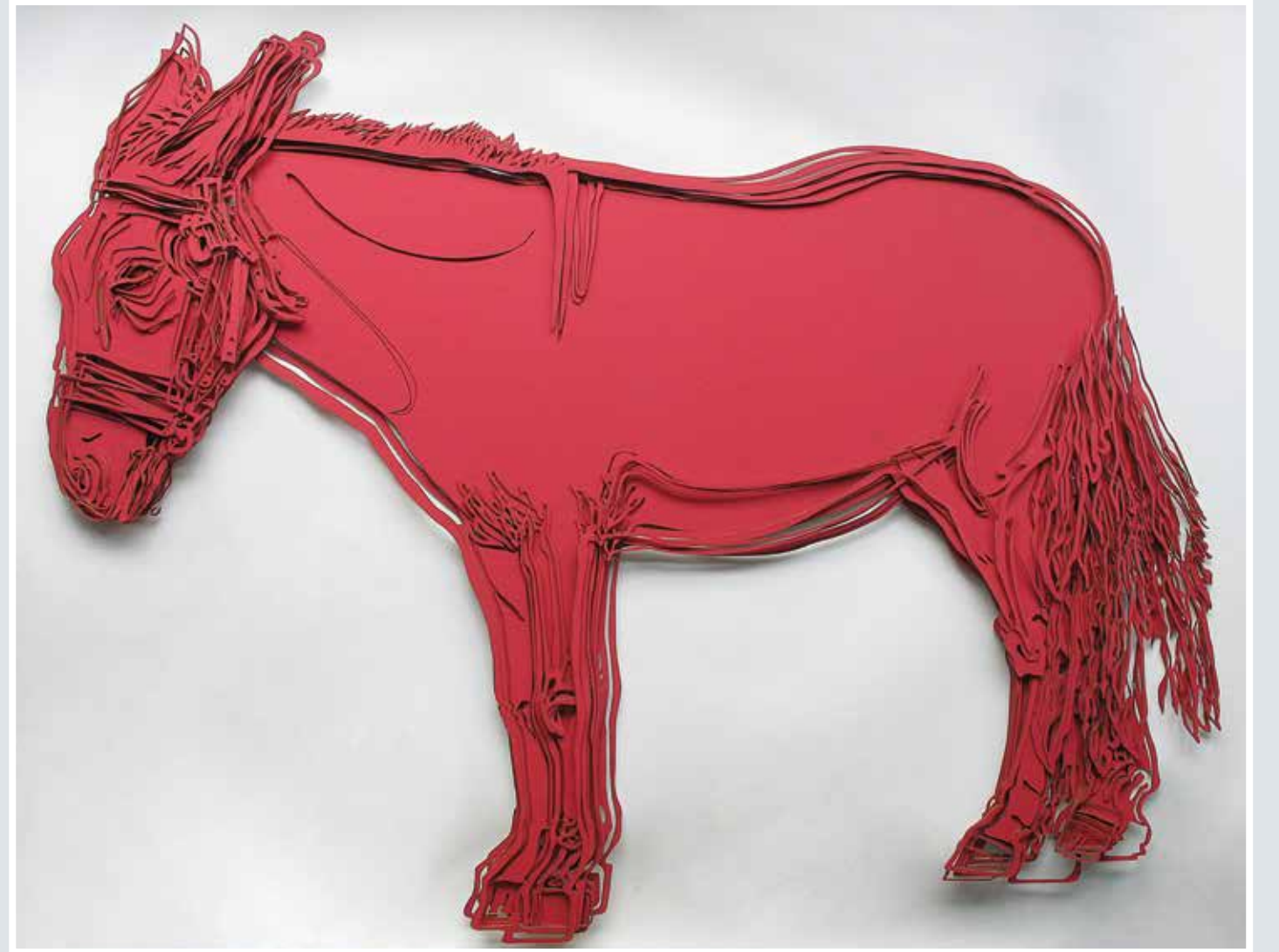
ALİ AKSAKAL
ÇİĞLIK
SCREAM
VIDEO/2015

EMRE SENAN
NEVRUZ
VIDEO/2015

MARIA SEZER
FAİLİ MEÇHUL
PERPETRATOR UNKNOWN
2015

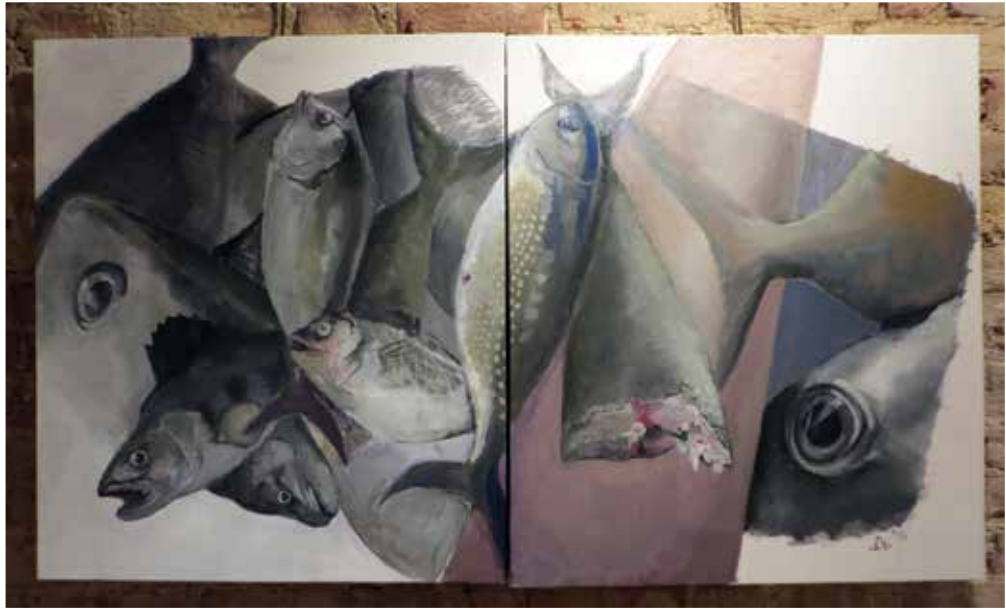

ESRA CARUS GÜLAYDIN
MENZİL EŞEĞİ
RANGE DONKEY
2015

ENDAM ACAR
BİR ÇİÇEK
ONE FLOWER
2015

NEWROZ – YENİ GÜN– NEVRUZ
NEWROZ – NEW DAY – NEVRUZ

SÜMBÜL EREN
NEVRUZ DIRILIŞI
RESUR-EREC-TION
2015

YÜCEL KALE
DEVİRİM ATEŞİ
FIRE OF REVOLUTION
2005-2015

GÜLER GÜNGÖR
AZAT
TO BREAK FREE
2015

ŞİRİN İSKİT
OCAKLARIMIZ HEP TÜTSÜN
MAY THE FIRE OF OUR HEARTHS ALWAYS KEEP BURNING
2015

SAKİNE ÇİL
BEREKETGİLLER
FERTILITY
2014

FIRAT ERDOĞAN
İSİMSİZ
UNTITLED
2015

NEWROZ – YENİ GÜN– NEVRUZ
NEWROZ – NEW DAY – NEVRUZ

ELİF MEŞE
SADAKAT
FIDELITY
2015

LEYLA SAKPINAR
SENDEKİ GÜÇ
YOUR POWER
2015

DİCLE MEŞE
SINIRLAR
BORDERS
2015

FIRAT BİNGÖL
İSİMSİZ
UNTITLED
2015

AZİZ KANAT
NEFES
BREATH
2015

BARİŞ SEYİTVAN
İSİMSİZ
UNTITLED
2015

NEWROZ – YENİ GÜN– NEVRUZ
NEWROZ – NEW DAY – NEVRUZ

LERZAN ÖZER
 BEN O'NA O BANA DÖNÜŞTÜ
 TURNING INTO...
 2015

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
 ERBANE
 2015

AYDAN BAKTIR
 PARÇALANMA
 NEWROZ-APART
 2015

GÜLSÜN KARAMUSTAFA
 KİBRİT
 MATCHES
 2015

RAZİYE KUBAT
 KARANFİLLİ MUHABBET
 CARNATION TALK
 2015

FİLİZ BAŞARAN
BASKI RESİM SERGİSİ
PAINTINGS, PRINTS

9 nisan- 9 mayıs 2015
9 april- 9 may 2015

Filiz Başaran'ın 1975 yılından yaklaşık günümüze kadar bir zaman dilimi içinde üretilen gravür-baskı resim dosyasında yer alan çalışmalardan bir seçki olarak sunulan sergi, Galeri Apel'de...

Düşünce ve duyarlılıkların iç içe geçtiği, ince, hassas bir teknikle çinko ve bakır plaka yüzeylere iğne uçlarıyla kazılarak oluşturulan gravürlerin kurgularında insan-doğa yorumları ön plana çıkıyor.Kadınlar, kuşlar, arslan, odalar, batan iğneler, yanık kibritler, baharlar, dikenli bahçeler, öğrenciler, askerler, kendi hikayelerini anlatırken, izleyiciye yeni bir serüven izleme olanağı sunuyorlar. Sanatçı, bazı gravürlerini de, karışık teknikle yağlıboyaya dönüştürerek farklı bir dünya yaratıyor.

Filiz Başaran, sanatçı duyarlılığını aynı zamanda eğitimci kimliğiyle buluşturan özgün isimlerden biri.1972 yılında Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulunu bitirerek, Marmara Üniversitesi GSF Resim Bölümünde eğitmenliğe başlayan Filiz Başaran, halen Resim Bölümünde Profesör olarak çalışmalarını sürdürüyor.

Yağlı boya, baskı resim ve çeşitli tekniklerle ürettiği yapıtlarıyla kişisel sergiler açan sanatçının, gravürlerini toplu olarak sunduğu bu sergi, 9 Nisan'da Galeri Apel'de açılacak ve sanatseverler tarafından 9 Mayıs'a kadar görülebilecek...

Galeri Apel presents an exhibition of works selected from Filiz Başaran's portfolio of printed engravings, produced from 1975 until recently...

Interpretations of nature and humans come to the fore in the composition of engravings created by scratching zinc and copper plates with needle points using a subtle technique in which thought and sensitivities intermingle. As women, birds, a lion, rooms, pricked needles, burnt matches, blossoms, thorny gardens, students, and soldiers tell their own stories, they offer the audience the opportunity to view a new adventure. And in some of her engravings, the artist creates a different world by transforming them into mixed-media oil paintings.

Filiz Başaran is one of original figures who merges her artist's sensitivity with her identity as an educator. Having graduated from the State Academy of Fine Arts in 1972, Filiz Başaran went on to teach in the Marmara University, Faculty of Fine Arts, Department of Painting, where she continues to work as a full professor.

The artist has held solo exhibitions of oil paintings, prints, and works in various media. This exhibition, in which her engravings are presented collectively, will have its opening at Gallery Apel on April 9 and will be on view until May 9...

GİZ-Lİ
SECRET
1986

CAN ACISI
ACHE
1981

KIZLAR OKULU
GIRLS SCHOOL
1980

AYNA
MIRROR
1986

BAHAR
SPRING
1978

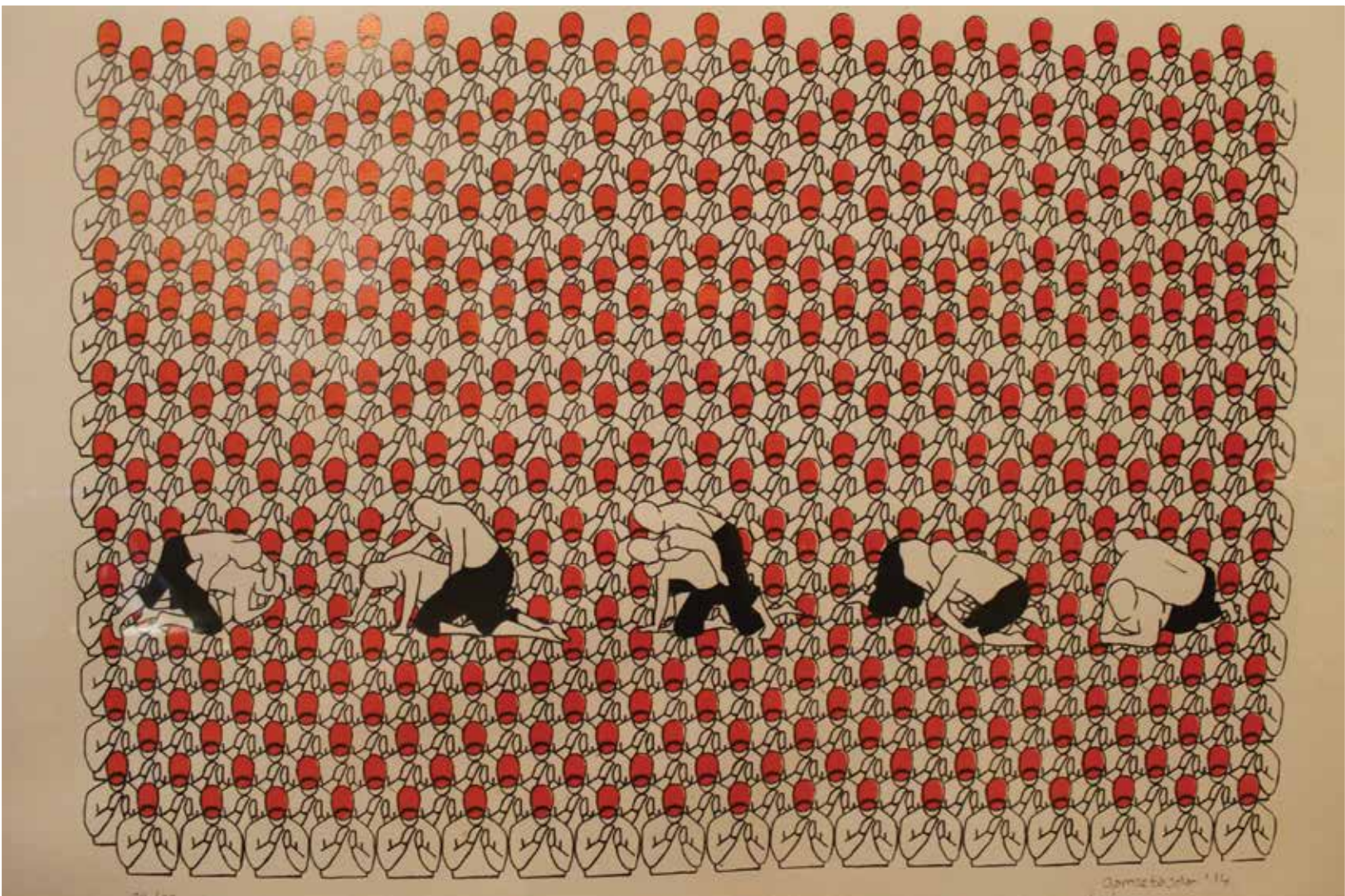
İLK YAZ SERGİSİ
EARLY SUMMER EXHIBITION

16 Mayıs- 16 Haziran 2015
16 May- 16 June 2015

Endam Acar
Aydan Baktır
Filiz Başaran
Fırat Bingöl
Bayram Candan
Sakine Çil
Fırat Erdoğan
Can Göknil
Aslımay Altay Göney
Güler Güngör
Raziye Kubat
Suzy Hug Levy
Elif Meşe
Dicle Meşe
Emre Senan
Barış Seyitvan
Maria Sezer
Zeynep Perinçek Signoret
Yıldız Şermet
Gamze Taşdan
Shirley Verrette
Bahadır Yıldız

SUZY HUG LEVY
ZEYTİN AĞACI
OLIVE TREE
2014

GAMZE TAŞDAN
GÜREŞ
WRESTLING
2014

SHIRLEY VERRETTE
I PERSUADED MYSELF THAT SHE WAS ENJOYING THE PATTERN OF RAINDROPS
ON THE WINDOWSILL
2014

BAHADIR YILDIZ
İSİMSİZ
UNTITLED
2015

RAZİYE KUBAT
RAZİYE'NİN MERDİVENLERİ
RAZİYE'S STAIRWAY
2014

CAN GÖKNİL
ÇOBANLAR
SHEPHERDS
2015

MADEN-CEVHER MINES AND ORES

5 eylül- 31 ekim 2015
5 september- 31 october 2015

Endam Acar	Kurucu Koçanoğlu
Aydan Baktır	Suzy Hug Levy
Zeynep Birced	Lerzan Özer
Fırat Bingöl	Emre Senan
Bayram Candan	Maria Sezer
Sakine Çil	Zeynep Perinçek Signoret
Can Göknıl	Rüçhan Şahinoğlu
Aslımay Altay Göney	Yıldız Şermet
Esra Carus Gülaydın	Gamze Taşdan
Güler Güngör	Shirley Verrette
Şirin İskit	
Aziz Kanat	

Galeri Apel yıllık programında en az bir kez günümüzden bir konuyu ele almaya çalışır ve çok sayıda sanatçının bu konudaki farklı yorumlarını izleyici ile paylaşmayı amaçlar. Bu doğrultuda, Galeri Apel'in 14. Uluslararası İstanbul Bienali ile eşzamanlı düzenlediği serginin konusu “maden-cevher” oldu. Doğada çoğu zaman yer altında saklı olan cevheri, insan tarih öncesi dönemde keşfetti ve bu cevherden yararlanma yollarını aramaya koyuldu. Birçok destan, dağı delebilen, cevheri eriten insanın maharetini yücelten hikayelerden oluştu. Kültürel ve teknolojik gelişmelere paralel olarak, insanın madenlerle giderek daha da yakınlaşan bir ilişkisi oldu.

Maden ocaklarında kömür, bakır gibi madenleri yeraltından dışarıya taşıyan yola galeri denilmesi günümüz sanatında galerilerin yüklendiği işlevi de hatıra getirebilir. Kültürel faaliyetlerin belki de en insani olanlarından biri sanat üretimidir. Galerilerde hayat bulan sanat eserlerinde yakın tarihin izleri, çağrışımları, değerleri saklıdır. Aynı zamanda, madenlerdeki son derece zorlu çalışma koşulları, maden kazalarındaki emek-kırım, tarihi ve güncel emek sömürüleri üzerine kurulan ihtişamın aldatıcı büyüsü de sanat eserlerinin üretiminde farklı çıkış noktaları oluşturur.

Gallery Apel tries to explore a topical theme at least once in its yearly program, and aims to share with viewers diverse interpretations of this theme by a large number of artists. The theme “mines and ores” was selected within this line for the exhibition held by Gallery Apel concurrently with the 14th International Istanbul Biennial. In prehistoric times, humans discovered ores that are often hidden underground in nature, and began to search for ways to make use of these ores. Many epics have been composed of stories glorifying the feats of human beings who could pierce mountains and smelt the ores. Parallel to cultural and technological developments, humankind's relationship with mines grew ever closer.

The fact that passages in mines through which minerals such as coal and copper are transported from underground to the surface are called galleries may also act as a reminder of the function assumed by art galleries today. The production of art may well be one of the most humane of cultural activities. The traces, associations, and values of recent history are hidden in works of art that come to life in galleries. At the same time, the deceptive spell of the magnificence built upon the extremely harsh working conditions in mines, the labor massacres in mining accidents, and historical and current exploitations of labor may inspire alternative points of departure for the production of art.

ESRA CARUS GÜLAYDIN
KUTSAL HAZINE
THE SACRED TREASURE
2015

LERZAN ÖZER
LEŞ KARGALARI
CARION CROWS
2015

SUZY HUG LEVY
SENDEKI CEVHER
YOUR ORE
2015

SHIRLEY VERRETTE
THE TRUTH OF ATMOSPHERE
2015

GAMZE TAŞDAN
ARABESKİN CEVHERLERİ
JEWELS OF THE 'ARABESK'
2015

GÜLER GÜNGÖR
YORUCU GÜNÜN ARDINDAN
A HARD DAY'S NIGHT
2015

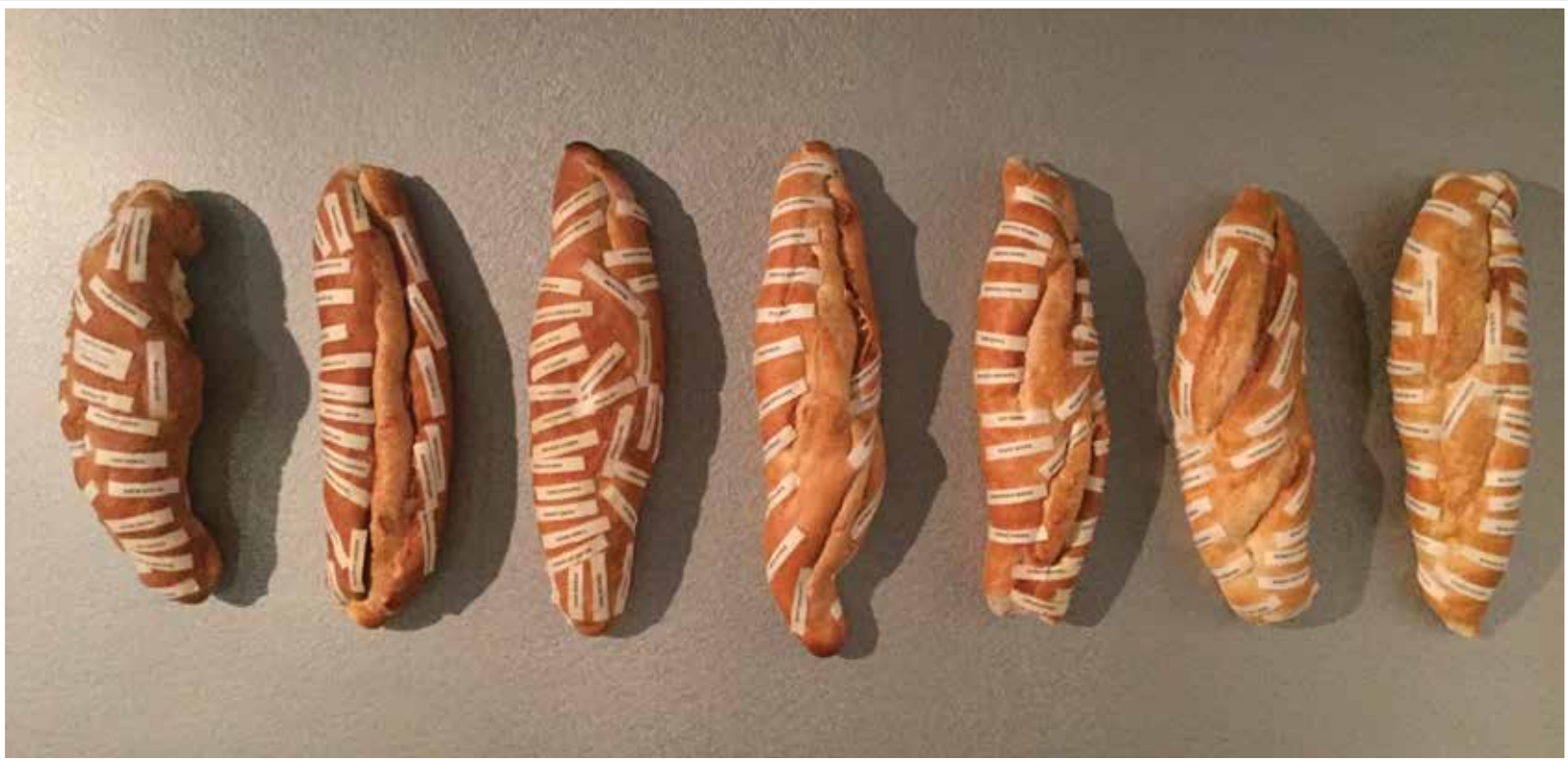
MADEN-CEVHER
MINES AND ORES

AYDAN BAKTİR
OLMAK YA DA OLMAMAK
TO BE OR NOT TO BE
2015

KURUCU KOÇANOĞLU
MADEN
MINES
2015

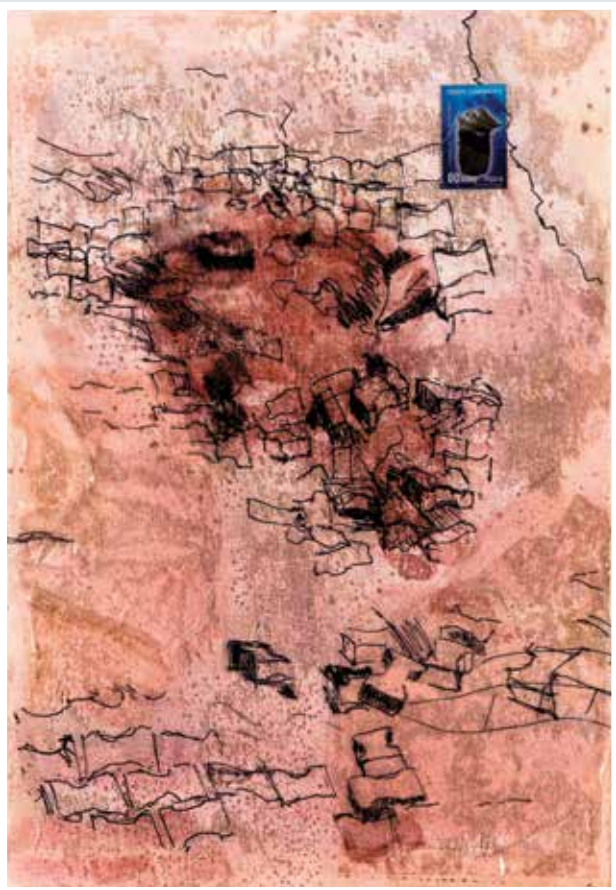
ENDAM ACAR
SOMA
2015
DETAY/DETAIL

MARIA SEZER
REİS BEY
2015

CAN GÖKNİL
İNSAN VE KURŞUN
SHIELDED
2003

RÜÇHAN ŞAHINOĞLU
ÇATLAK
CRACK
2015

MADEN-CEVHER
MINES AND ORES

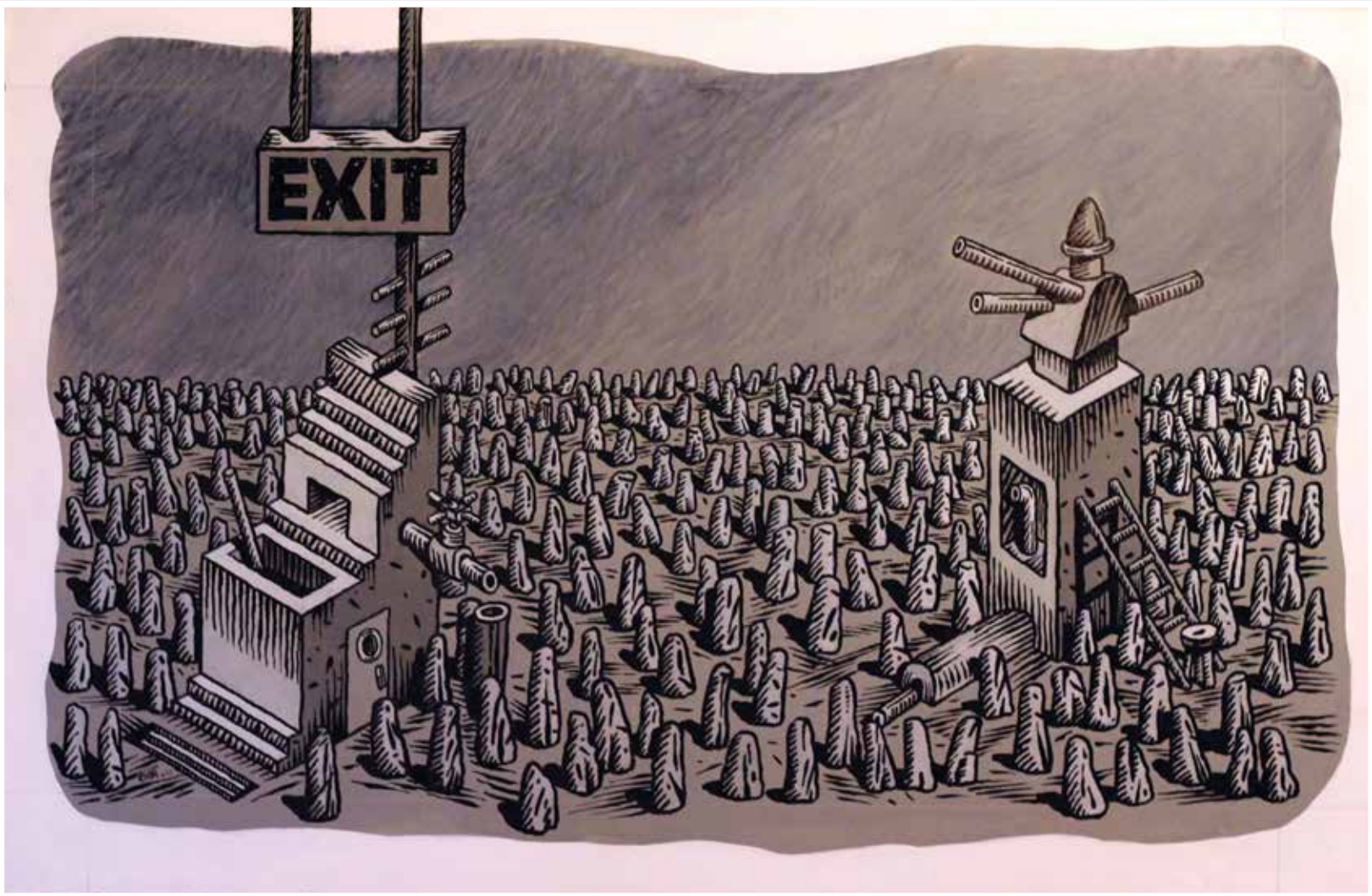
SAKİNE ÇİL
MADALYONUN İKİ YÜZÜ
TWO SIDES OF THE MEDALLION
2015

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
İZ SERİSİ
TRACES SERIES
2015

FIRAT BİNGÖL
FREEDOOM
vVIDEO/2015

EMRE SENAN
EXIT
2014

BAYRAM CANDAN
KÖPEK YAZILARI
DOG TEXTS
2008

YILDIZ ŞERMET
AĞIRLIK
WEIGHT
2015

ZEYNEP BİRCED
(KAİNATTAKİ)
ZEYNEPLER
ALL THE ZEYNEPS
OF THE UNIVERSE
2015

ELİF SÜSLER

CLUB BUTTERFLY

7 kasım- 5 aralık 2015
7 november- 5 december 2015

Elif Süsler işlerinde bireyin kişisel deneyimleriyle bir bütünü temsil eden toplum arasındaki farklılıklardan doğan dengesizlikler üzerine yoğunlaşıyor. Sanatçının zaman, mekan ve kimlikler arasında oluşturduğu kaymalar kimi zaman absurd ve durgun bir tiyatro sahnesini anımsatıyor. Sanatçının Galeri Apel'de açacağı ilk kapsamlı kişisel sergisi Club Butterfly'da da kişisel ve kolektif hatıralar arasındaki sınırlar bulanıklaşıyor. Galeri mekanını beş ayrı bölüme ayırarak heykel, çizim, fotoğraf ve metinle ortaya çıkan karakterlerini bir malzeme çeşitliliği içinde bazen tanıdık nesnelerle birleştirip mekanlara yerleştiriyor. Medyanın görsel kalabalığı içinde kimliksiz kalmış hüzünlü particiler, evinde kendisiyle başbaşa kalan selfie'ciler, mutluluğu bulmak için kendini sokaklara vuran hayalperestlerin izleyicileri de içine almasıyla Club Butterfly karakterleri tamamlanıyor.

Elif Süsler focuses on instabilities that result from differences between the individual's personal experiences and the society which represents a whole. In her works, shifts between time, space and identities evoke a theatrical stage that can result in reflects a calm absurdity. In Süsler's first solo exhibition titled Club Butterfly, the boundaries between personal and collective memories are blurred. The artist divides the gallery space into five distinct sections and installs characters that are presented in a mix of sculpture, drawing, photography and text. Those newly formed characters reflect a diversity of materials in conjunction with familiar objects. Party people, who have lost their identity in the midst of the visual mess of the media, selfie takers, who are left alone at their home, and daydreamers, who have hit the streets to find happiness, are joined by the viewers themselves, who altogether make up the characters of the exhibition Club Butterfly.

MUTLULUK PEŞİNDE
LOOKING FOR HAPPINESS
2015

CLUB BUTTERFLY
2015

DÜNYANIN EN HÜZÜNLÜ ŞARKISI
THE SADDEST SONG IN THE WORLD
2015

BALKON BALCONY

17 aralık 2015- 30 ocak 2016
17 december 2015- 30 january 2016

Endam Acar
Behiç Ak
Aydan Baktır
Sakine Çil
Sümbül Eren
Can Göknil
Güler Güngör
Aslımay Altay Göney
Esra Carus Gülaydın
Kurucu Koçanoğlu
Raziye Kubat
Suzy Hug Levy

Çiğdem Mahsunlar
Leyla Sakpınar
Nevzat Sayın
Emre Senan
Maria Sezer
Yıldız Şermet
Gamze Taşdan
Bahadır Yıldız
Hande Varsat
Shirley Verrette

“Sergi konularını gündelik yaşamdan seçen Galeri Apel izleyicilerini bu defa “Balkon” başlıklı sergisine çağırıyor. Günümüzde çeşitli şekilleri ve işlevleri olan balkonlar toplumsal kırılma zeminleri de yaratan önemli mimari öğelerdendir. İstanbul’un denizle içiçe konumu balkonları zamanla kaçınılmaz kıldı. Osmanlı döneminde iç mekanda otururken üç değişik manzaranın birlikte gözlemlenebildiği geleneksel cumbaların yerini günümüzde balkonlar aldı.

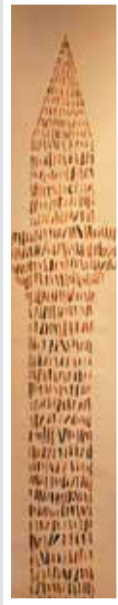
İnsanlık tarihinin büyük bir kısmında, balkonun mimari kullanımının yanı sıra; edebiyat, tiyatro ve diğer görsel sanatlarda da balkonla özdeşleşen unutulmaz örneklerle rastlanır: William Shakespeare’in Romeo ile Jülyet oyunu ve Edouard Manet’nin “Balkon” tablosu bu örneklerden ilk akla gelenlerdir.

Apel’deki sergi, balkonun toplum yaşamında içerenin dışarıyla, zeminin yükseklikle, özelin kamusal alanla olan ilişkilerini birçok çağrışımla yansıtıyor. Değerli yorumlarıyla katkıda bulunan sanatçılarımıza teşekkür ederiz. “

Drawing the themes of its exhibitions from everyday life, this time Gallery Apel invites viewers to its exhibition “Balcony”. In our day, balconies come in different shapes and functions. They are important architectural elements that can also create grounds for social turning points. Because of Istanbul’s intimate relation with the sea, it was inevitable that balconies would emerge over time. Today, balconies have replaced the traditional oriel windows of the Ottoman era, which allowed one to see three different views at once while sitting inside.

Besides the architectural use of the balcony, for a greater part of human history we also encounter unforgettable examples that are identified with the balcony in literature, theater, and other visual arts: William Shakespeare’s play Romeo and Juliet and Edouard Manet’s painting “The Balcony” are the first that come to mind.

The exhibition at Apel reflects, through its many associations, how the balcony in social life is connected to the relationships between interior and exterior, ground and height, and the public and private spheres. We would like to thank our artists for their valuable contribution.

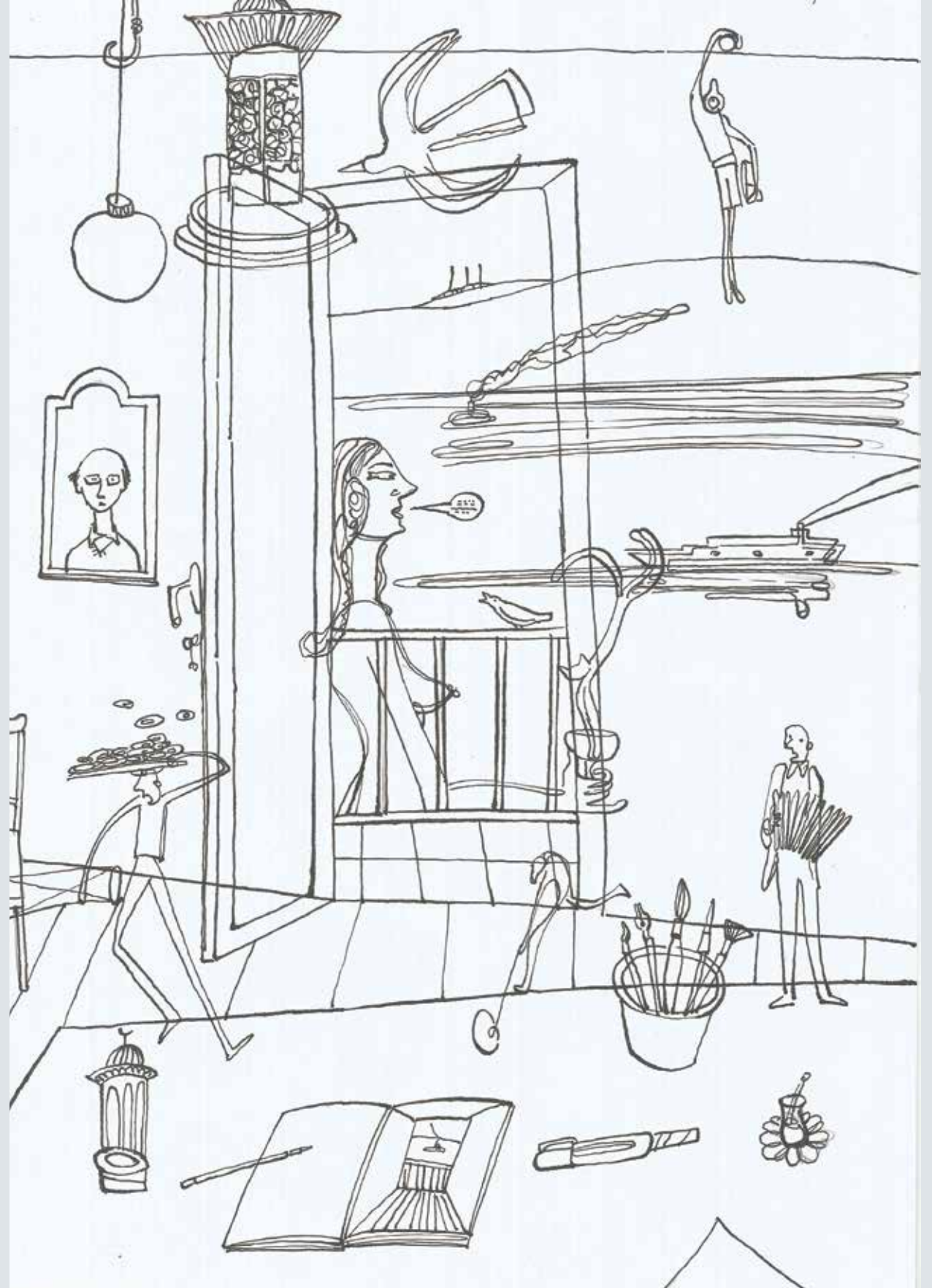
YILDIZ ŞERMET
MINARE
MINARET
2015

ÇİĞDEM MAHSUNLAR
BALKON KARŞILAŞMALARI
PREFACE
2015

KURUCU KOÇANOĞLU
BALKON
BALCONY
2015

BEHİÇ AK
BALKONUMDAKİ ŞEHİR
THE CITY AT MY BALCONY
2015

BALKON
BALCONY

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
BALCONETTE 1-4
2015

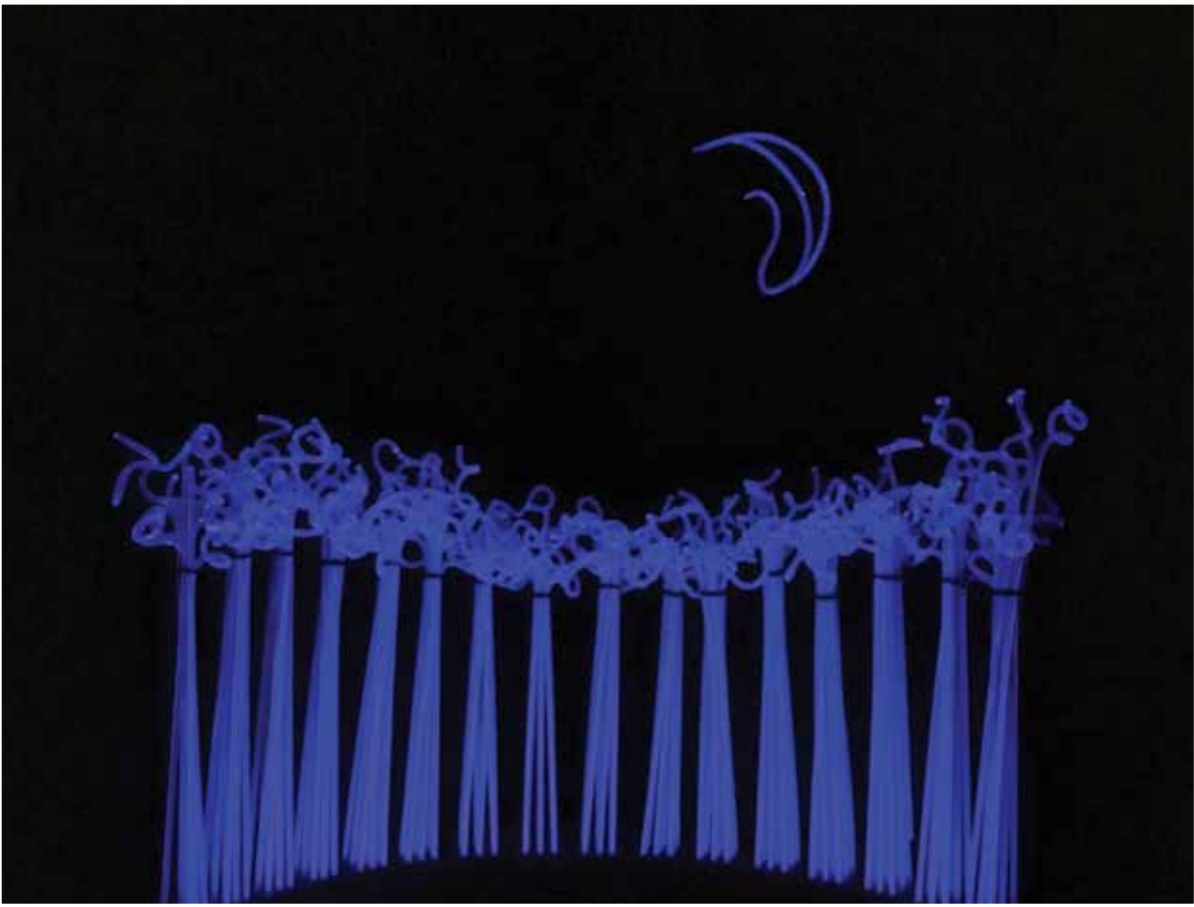
LEYLA SAKPINAR
BALKON KONUŞMALARI
BALCONY SPEECHES
2015

SHIRLEY VERETTE
BALKONDAN MANZARALAR
SCENES FROM THE BALCONY
2015

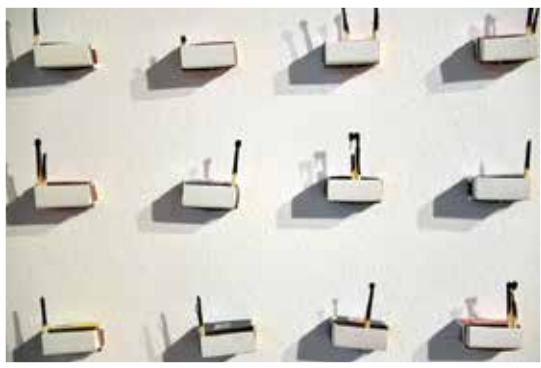
MARIA SEZER
GEL
COME TO ME
2009

SUZY HUG LEVY
AY YANIĞI
MOONTANNED
2015

NEVZAT SAYIN
ASİMETRİK KOMŞULUK
ASYMMETRICAL NEIGHBOURHOOD
2015

ENDAM ACAR
SESSİZ ÇOĞUNLUK
SILENT MAJORITY/DETAIL
2015

AYDAN BAKTIR
360 İSTANBUL
2015

SÜMBÜL EREN
SANAL YALNIZLIK BALKONU
VIRTUAL SOLITUDE BALCONY
2015

BALKON BALCONY

LERZAN ÖZER
ADSIZ
NO NAME
2014

SAKİNE ÇİL
BALKON SEFASI
IN LUXURY
2015

GÜLER GÜNGÖR
BALAT, BİR ZAMANLAR
BALAT, ONCE UPON A TIME
2015

EMRE SENAN
HER BALKON BİR UÇURUMDUR
EACH BALCONY IS A CLIFF
2015

ESRA CARUS GÜLAYDIN
KABATAŞ
2015

BAHADIR YILDIZ
SONBAHAR
FALL
2012

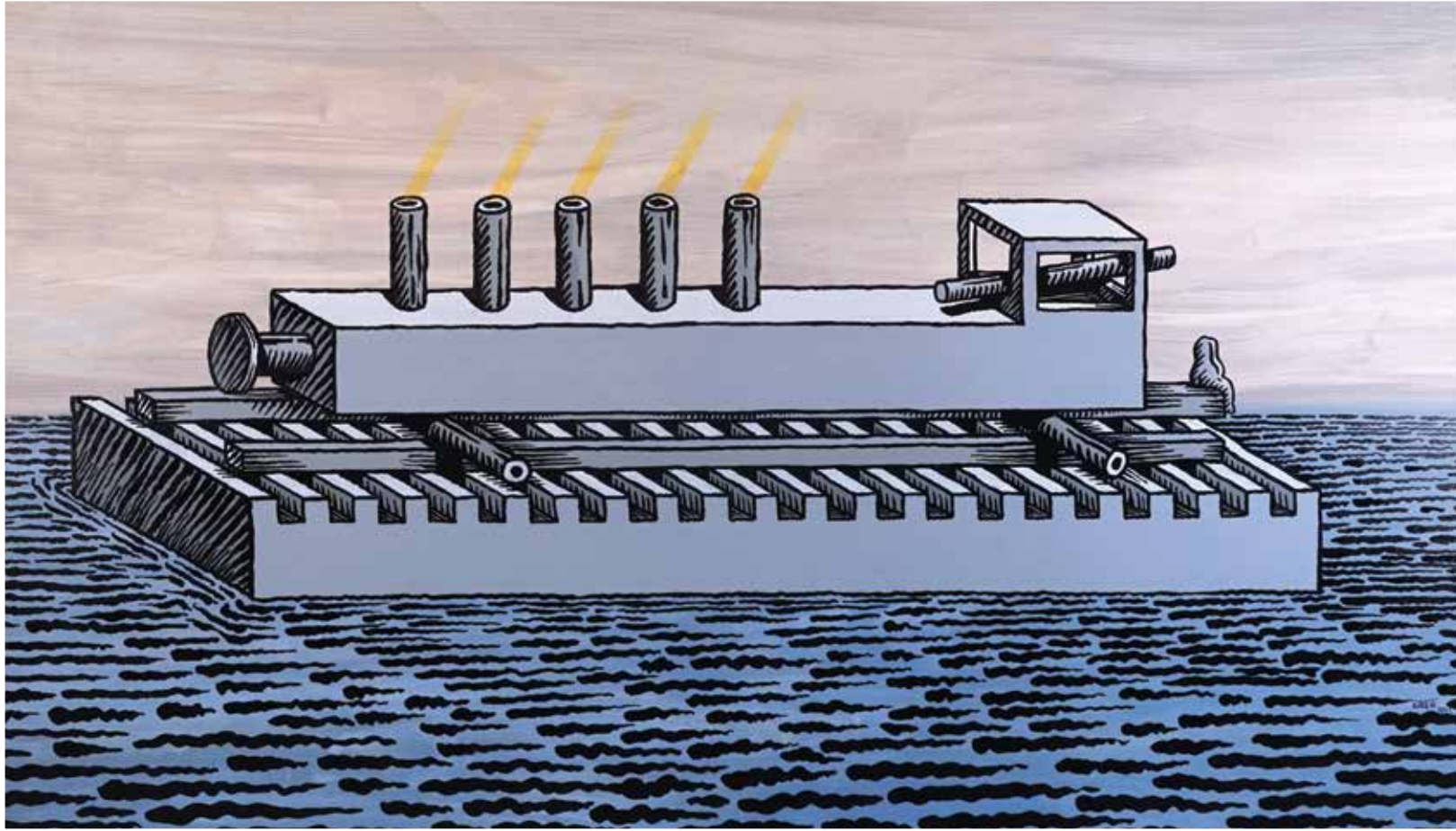
RAZİYE KUBAT
GENÇLİĞİN BALKONUNDAN
FROM THE BALCONY OF YOUTH
2015

EMRE SENAN YAZILMAMIŞ BİR ANSİKLOPEDİ İÇİN RESİMLER - I - PLATES FOR AN UNWRITTEN ENCYCLOPAEDIA - I -

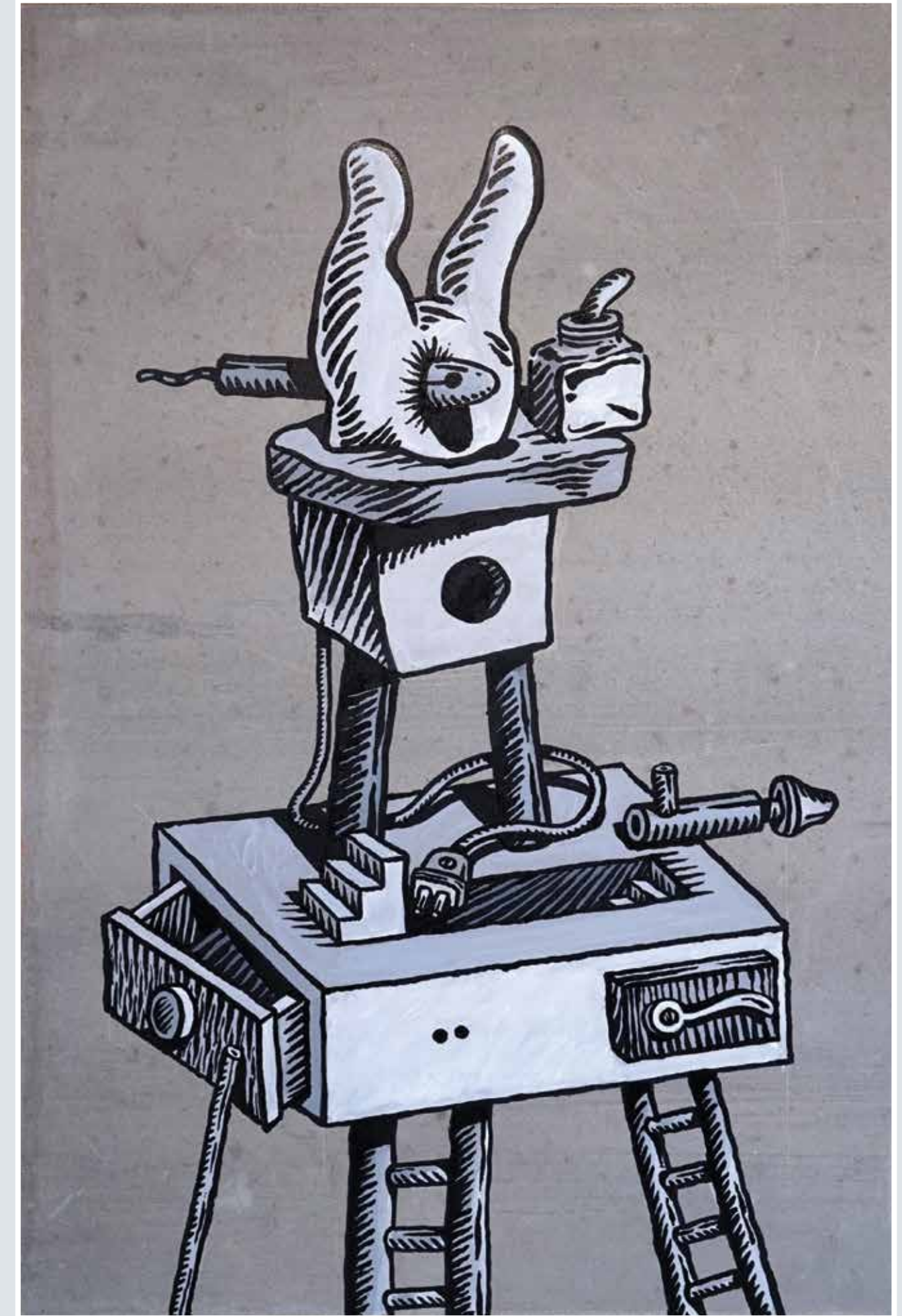
13 şubat- 19 mart 2016
13 february -19 march 2016

Emre Senan'ın 14. kişisel sergisi henüz yazılmamış ve ne zaman yazılacağı da bilinmez bir ansiklopedi için görüntüler sunuyor. Bu sergi bu ansiklopedi için yapılanların ilk sunumu, kimbilir belki de ilk fasiküle ait işlerdir. İşler arasında farklı boyutlarda akrilikle boyanmış, püskürtme boyası ile çizilmiş tuvaler ve video yerleştirmeler var.

Emre Senan's 14. personal exhibit at Gallery Apel presenting visuals for a yet unwritten encyclopedia that may well remain unwritten. This exhibit is the first presentation for this encyclopedia, covering works belonging to what may be the first fascicle. Included are pieces in different sizes, paintings with acrylics, drawn with spray inks and video installations.

PERPETUUM MOBILE
2015

MASAÜSTÜ
DESKTOP
2015

YILDIZ ŞERMET

YERYÜZÜ, GÖKYÜZÜ

THE EARTH AND THE SKY

31 mart -30 nisan 2016
31 march- 30 april 2016

Sanatçı Yıldız Şermet'in "Yeryüzü, Gökyüzü" başlıklı 6. Kişisel sergisi, 17 yıldır birlikte çalıştığı Galeri Apel de açılıyor. Sanatçı bu sergisinde, kullandığı ana malzemelerinden olan telin yanısıra yeni malzemelerle de karşımıza çıkıyor.

Kültür, bir tanıma göre de insanın doğaya cevabıdır. Geçmiş, şimdi ve gelecekle ilgili anlamak bilmek istediklerimizi doğa ile kurduğumuz yakın bağ ile çözebiliriz. Tüm olan biteni anlamak için masalsı ve imkansız da gelse atalarımızın yaptığı gibi, yeryüzüne basmak, gökyüzüne bakmamız gerekir belki de..

Gallery Apel is hosting " The Earth and The Sky", the 6th solo exhibition by artist Yıldız Şermet who has been working with us for 17 years. In this exhibition, the artist has added new materials to her palette alongside wire, which is one of her main materials.

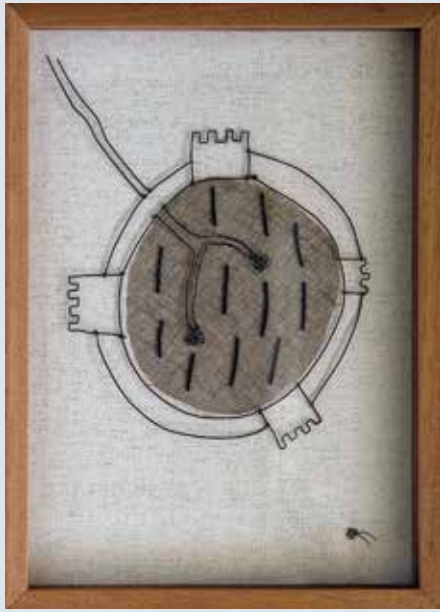
Culture, according to one definition, is the human being's response to nature. We can figure out what we want to understand and know about the past, present, and future through our intimate connection with nature. In order to understand all that is going on, perhaps we need to stand upon the earth and look at the sky like our ancestors, even if it seems dreamlike and impossible..

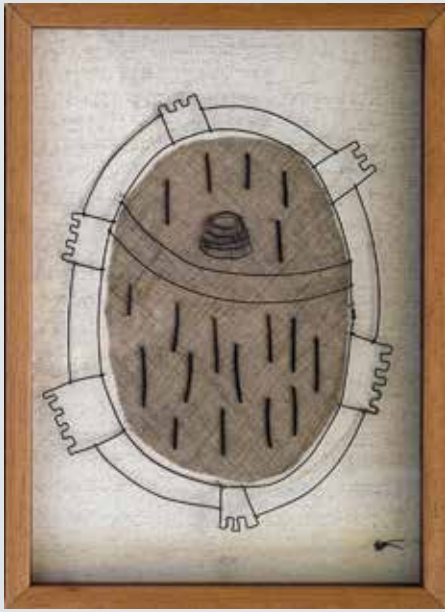
BEZEME
ORNAMENT
2016

OT VE TAŞ
GRASS AND STONE
2016

İSTİLA
INVASION
2016

KUYU
THE WELL
2016

İZNİK
2016

KUBBE
DOME
2016

İZNİK
2016

MARIA SEZER SU YÜRÜDÜ SAPRISING

12 mayıs- 09 haziran 2016
12 may-09 june 2016

Bahçıvan bilir, su, ancak zamanı geldiğinde yürümeye başlar. O ana kadar sabırla beklemek ile geçer veya tam tersi, geç kalmadan yapılması gereken işler bir an evvel yapılır. Akımın zamanlamasından kaçmak nafil.

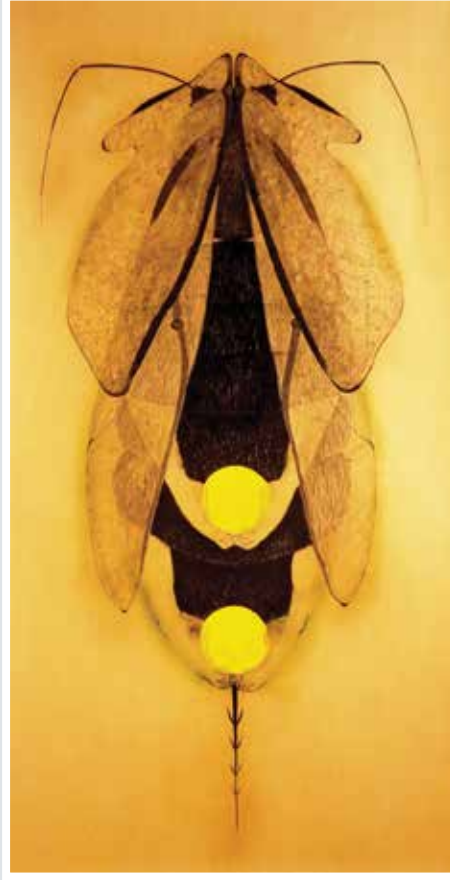
The gardener knows, saprising only starts when it's time is there. Until than, one can only wait impatiently or contarily, take action to do the things that have to be done before it is too late. Trying to escape the flow of saprising-time is futile.

BE(N)ZE(T)ME
ADOR(N)ATION
2015-2016

GEL
WAITING FOR YOU
2016

RÜZGARİ BEKLERKEN
WAITING FOR THE WIND
2015

RÜZGARİ BEKLERKEN
WAITING FOR THE WIND
2015

RÜZGARİ BEKLERKEN
WAITING FOR THE WIND
2015

RÜZGARİ BEKLERKEN
WAITING FOR THE WIND
2012

RÜZGARİ BEKLERKEN
WAITING FOR THE WIND
2015

ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET

BİRER BİRER

ONE BY ONE

8 ekim- 11 kasım 2016
8 october- 11 november 2016

“Birer birer” Galeri Apel’deki beşinci kişisel sergim. Aralarında tek bir insan figürü yer almasa da, sergideki işlerim benim için bir dizi portre. Ağaçlar, evler, dağlar, tek başlarına, her biri kendine özgü, her biri diğerlerine benzer, birer birer sessizce dünyaya bakıyorlar.

“One by one” is my fifth solo exhibition at Gallery Apel. Although not a single human figure is among them, to me, my work here is a series of portraits. One by one, trees, houses and mountains, all standing by themselves, each one unique yet alike as they wiew the world in silence.

AÇIK EVLER
OPEN HOUSES
2016

YER İŞARETİ 4
LANDMARK 4
2016

DİKBAŞLAR
RISING HEADS
2016

RAZİYE KUBAT IRGAT LABOURER

19 kasım- 17 aralık 2016
19 november-17 december 2016

Raziye Kubat’ın dört farklı grupta toplanan işlerinden oluşan “İrgat” adlı sergisi için Büşra Ersanlı’nın sanatçının atölyesinde yazdığı sergi metninden notlar:

““Gurbet Kuşları” çalışması, sanatçının deyimiyle rafta kalan ortak çalışmanın kendi adına olanı gün yüzüne çıkartması ve proje ile helalleşmesi gibi. Ahşap üzerine karışık teknikle yapılmış. Bir söz- resim etkileşimi bu eserler, bir şairle bir ressamın muhabbeti... Resime bakan dizeler yazmış, dizeleri dinleyen yeni resim yapmış. Belli ki gurbetin anavatanında buluşmuşlar. Bu resimlerde mor-kara dualar, uçanlar ve kaçamayanlar var.

En kapsamlı bölüm “İrgat” son döneminin güncesi gibi: Bulutlar arasında Malatya Bey Dağlarına kuşbakışı bakışı, kedisi Yanni ve sadeliğin anlamı, toplumsal olmayan cinsiyet, yolculuklar, İstanbul Aya Yorgi’de balerin kedi, Magosa’da kırlent gelin, Nazım Hikmet’in dedesinin Kız Kulesine kaçışı, ısırğanlar yemyeşil ve Berlin’de dalgalanan yumuşak beton.

“İrgat”ın penceresinden fotoğraflarda da karganın pembe selamı, yatak kıvrımları, balkonda edalar, askılı “arap saçı”, dolmalık biberin yeşili, kuşun kanadı...

Raziye geçmişte uzun bir vakit ahşap kitaplar yapmış. Dipdik olarak hazırlanan bu kitaplar bir çok ülkeye hatta İskenderiye Kütüphanesine kadar gitmiş. O dönemden işleri, hem dünyevi hem de uhrevi, peygamber ve çiçek gibi, rahle ve kutsal kitaplar gibi...

Her bir çalışma, yoğun emek, belki sancılı üretim; kendisi bu süreçte IRGAT adını benimsemiş, sanatın uçuran kalıcılığını hayatın yükünden edinmiş.”

Raziye Kubat’s new exhibition, IRGAT (Laborer), which consists of four different groups of work, will open on November 19th at 6:00 p.m. at Gallery Apel.

Excerpts from Büşra Ersanlı’s comprehensive article on The Laborer:

“Gurbet Kuşları (Birds of Exile) the artist says, ‘is the unearthing of her forgotten joint work and bidding a fond farewell to the project.’ These are mixed technique on wood. These works interplay word with image...a discussion between a painter and a poet. The poet looks at the painting and writes, the artist hears the poem and paints. Obviously they met in the motherland of exile. Purple-black prayers are on these paintings, along with those who fled and those who could not escape.

The most comprehensive part of the exhibition, Irgat (Laborer), is a journal of the artist’s most recent period. Her bird’s-eye view within clouds of Bey Mountains in Malatya; Yanni, her cat; the meaning of simplicity; non-social gender roles; journeys; the ballerina-cat at Aya Yorgi in Istanbul; toss-pillow bride in Famagusta; the escape of Nazım Hikmet’s grandfather to Kız Kulesi (Maiden’s Tower); stinging nettles lush green; and the soft concrete waving in Berlin.

Among the ‘photos from the Laborer’s window’ (edition prints) are a crow’s pink welcome, folds of a bed spread, flirtatious on the terrace, rose geranium hanging, green color of pepper, a bird’s wing...

For a long time Raziye had produced dyptyc wooden books which were displayed around the world including the Library of Alexandria. Her works from those periods are both worldly and ethereal, like prophet and flower, like lectern and holy books...

Each work is the result of intense, perhaps painful, labor. The artist embraced the name Laborer in this process, acquiring the intoxicating permanence of art through life’s burden.”

MAVI ÇİMENLER
BLUE GRASS
2009

BEN SENİN UYANIKLIĞINI YAŞADIM
I WILL LIVE YOUR WAKE
2008

GURBET KUŞLARI
EXILE BIRDS
2008

İNSAN OLMAYI DİLEDİ
I WISH I WAS HUMAN
2009

MAĞOSA'DA KARNAVAL
CARNIVAL IN FAMAGUSTA
2016

AYA YORGİ
2016

BEN BU OYUNA ALIŞAMADIM ANNE
CAN'T GET USED TO THIS GAME, MOM
2007

HER BAHAR
EVERY SPRING
2008

GAMZE TAŞDAN ÇIK DEDİLER SAHNEYE CALLED TO THE STAGE

21 ocak- 18 şubat 2017
21 january-18 february 2017

Gamze Taşdan “Çık Dediler Sahneye” isimli ikinci kişisel sergisinde günümüz sahne ve eğlence anlayışının temelini oluşturan gazino kültürünü ve görsel dünyasını ele almaktadır. 1950’lerde iç göçle başlayan toplumsal ve ekonomik değişim sanat ve eğlence anlayışında da etkili olmuştur. En çok göçü alan İstanbul’da ise geleneksel eğlence ve sanat yapısı kırılmaya başlamış, gazino kültürünün temelleri atılmıştır. Münir Nurettin Selçuk, Müzeyyen Senar, Safiye Ayla gibi ustaları zevk içinde dinleyen kitle yerini 1960’ların sonunda çoğunlukla şatafatı isteyen ve seyreden kitleye bırakmıştır. Böylelikle bugün bildiğimiz gazino kültürü müziğin içine görselliği de katarak halk tarafından benimsenmiştir. Maksim, Çakıl, Lunapark, Göl, Bebek Belediye dönemin başlıca gazinolardır. Gazinolar o dönemde büyük şöhretler yaratmış, şan, şöhret, para, pul ve elbette acılar bu dünyanın en önemli simgesel kodlarını oluşturmuştur. Özellikle 1970’lerde Yeşilçam sineması gazino kültürünü ve bir starın önce yükseliş sonra ise düşüş hikayesini bolca işlemiş, ‘yıldız olmak’ halk tarafından arzulanan bir yaşam biçimi haline getirilmiştir. Başta Zeki Müren, Emel Sayın, Behiye Aksoy, Neşe Karaböcek gibi isimler şarkıcı olmalarına rağmen bu filmlerde başrolde oynamış, sık sık şarkılarını okumuşlardır. 1980’lerin sonuna gelindiğinde ise gazino kapılarının üzerinde yer alan dev neon ışıklarla yazılan isimler bir bir sönmeye başlamış, evlere giren televizyonun etkisiyle de gazinolar kapanmıştır.

‘T’ sahne düzenini yaratan, her birini kendi tasarladığı dönemine göre oldukça radikal kostümleriyle Zeki Müren ve assolistlik yarışı içinde, ellerinden mikrofonu hiç bırakmayan kadın şarkıcılar bu serginin ana karakterlerini oluşturmaktadır. Sanatçı 1960’larda başlayıp 1980’lerin sonunda yok olan gazino kültürünün figürlerini kendi imgeleriyle yeniden yaratırken dönemin estetik anlayışını ön plana çıkarmaktadır.

Gamze Taşdan’s interest in popular culture of her college years has always been a priority in her artistic works. In her second solo show “Called To The Stage” at Gallery Apel, Taşdan concentrates on gazino culture and its extravagant visual culture, which has a considerable impact on today’s entertainment scene. Gazino refers to a kind of nightclub in Turkish, offering a show crowned by Turkish music stars. Thanks to his radical stance on the stage Zeki Müren, and women singers competing to become a head star are the main characters of this colorful world, which existed from 1960s to late 1980s. Taşdan reproduces these popular figures through their own images and brings forth the esthetic codes of that period.

BİR GÜLÜ SEVDİM
I FELL IN LOVE WITH A ROSE
2016

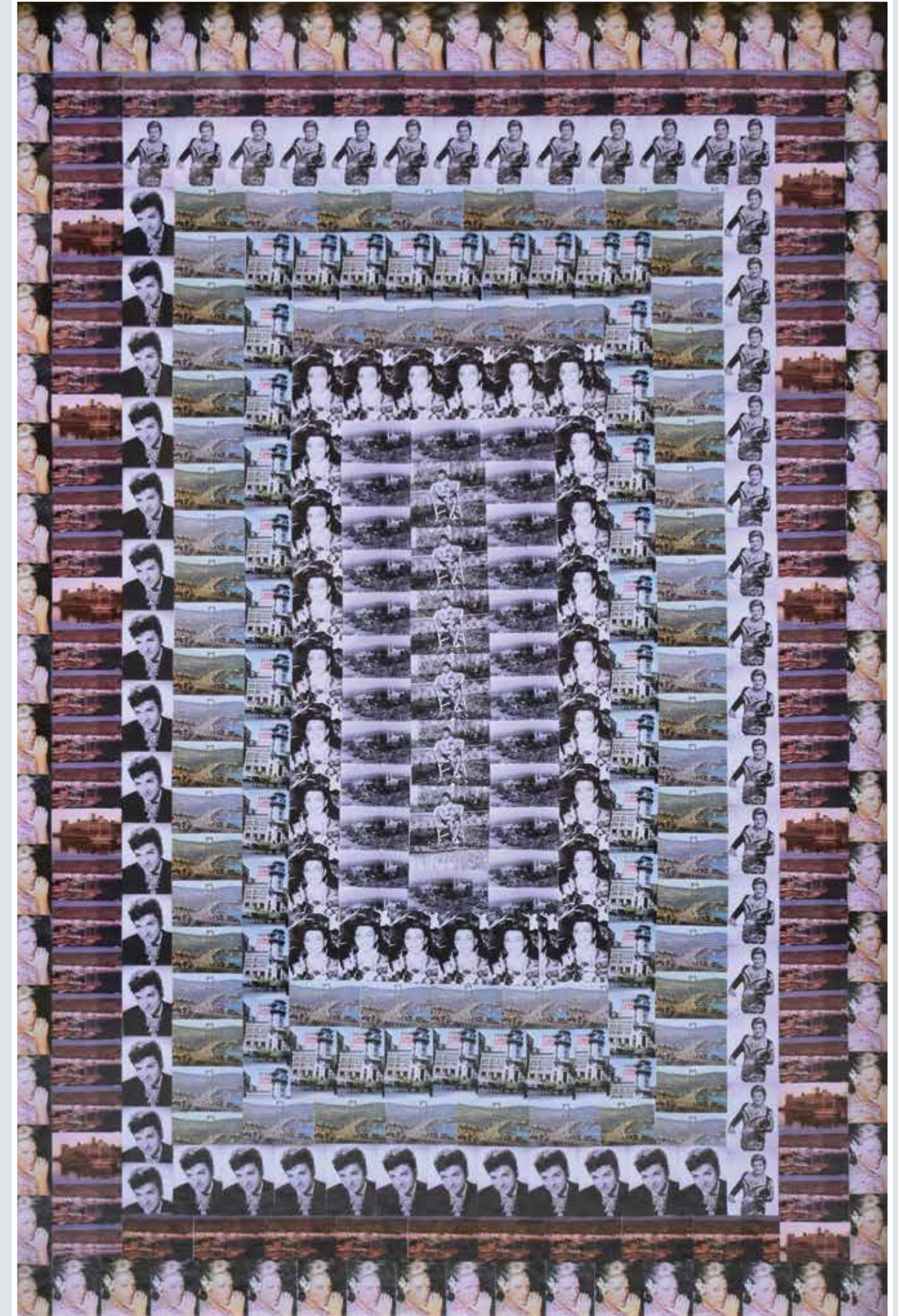
ÇIK DEDİLER SAHNEYE
CALLED TO THE STAGE
2017

AŞK YELPAZESİ
LOVE FAN
2016

KIRMIZI KORO
THE RED CHOIR
2017

BURSA İSTANBUL BODRUM
2017

LİMAN HARBOUR

4 mart -15 nisan 2017
4 march- 15 april 2017

Endam Acar
İdil Akbostancı
Aydan Baktır
Sakine Çil
Gülbüz Doğan Ekşioğlu
Sümbül Eren
Aslımay Altay Göney
Esra Carus Gülaydın
Güler Güngör
Barış Koçanoğlu
Raziye Kubat
Suzy Hug Levy

Zeynep Perinçek
Leyla Sakpınar
Nevzat Sayın
Emre Senan
Maria Sezer
Elif Süsler
Rüçhan Şahinoğlu
Yıldız Şermet
Gamze Taşdan
Hande Varsat
Shirley Verrette
Bahadır Yıldız

Galeri Apel, adını 1850’de Boğaz’da yolcu taşımak için kurulan Şirket-i Hayriye’den aldığı bilinen, Hayriye Caddesi üzerinde yer almakta ve yokuş aşağı bu caddeden inildiğinde varılan Salı Pazarı liman sahasına doğrudan bağlanmaktadır. Bunun için galerinin çevresiyle olan toplumsal ve kültürel bağlarını vurgulamak amacıyla bu sene de “Liman” konulu bir sergi hazırlandı.

Limanlar farklı kıtalardan ve ülkelerden eşyaların, insanların, kültürlerin ve dillerin buluştukları önemli iletişim ve karşılıklı etkileşim alanları. İstanbul'un kıtalarası limanları bugün de tarih boyunca bir çok defa yapıldığı gibi büyük değişimler geçirerek yenileniyor. Şimdilerde şahmerdanların her vuruşu gürültülü saat tiktakları gibi şehir hayatında zamanın sesli hali adeta. Limanların tarihi ve güncel önemi onların tesadüfen hem Galeri Apel'deki hem de 2000 li yılların ülkemiz kültürel hayatına damga vuran kurumlardan İstanbul Modern'de iki bağımsız sergiye konu olmasını sağladı.

Gallery Apel is on the Hayriye Caddesi (Avenue), which takes its name from Şirket-i Hayriye, a firm founded in 1850 in order to carry passengers in the Bosphorus. The avenue is directly connected to Salı Pazarı Port right at the bottom of the street. The “Harbour” exhibition aims to underline the gallery's social and cultural ties with its environment

Harbours are strategic communication and interaction areas, where the goods, people, cultures and languages from different continents and countries come together and mingle with one another. Currently, the cross-continental ports of Istanbul are undergoing radical changes, as they have in the past. The rams beat like the loud ticks of the clock, representing the sound of the passing time in the city. The historical and current importance of the harbours coincidentally inspired two independent exhibitions with the same theme in Gallery Apel and Istanbul Modern, which is one of the most established art institutions in Turkey.

SUZY HUG LEVY
#LİMAN#MARTI#KUŞ#GÖÇ#ÖZGÜR
#HARBOUR#SEAGULL#BIRD#MIGRATION#FREEDOM
2016

SHIRLEY VERRETTE
HARBOR LIGHTS
2016

ESRA CARUS
RAMİZ / SAVAŞ MODALARI
RAMİZ / WAR FASHION
2017

LEYLA SAKPINAR
CADI AVI
WITCH HUNT
2016-2017

NEVZAT SAYIN
BİR RÜYA; SU, KAYIK VE BALIK
A DREAM; WATER, BOAT AND FISH
2017

SAKİNE ÇİL
SANA DÜN GALATAPORT'TAN BAKTIM
AZİZ İSTANBUL
2016

EMRE SENAN
TETRAPOD
2017

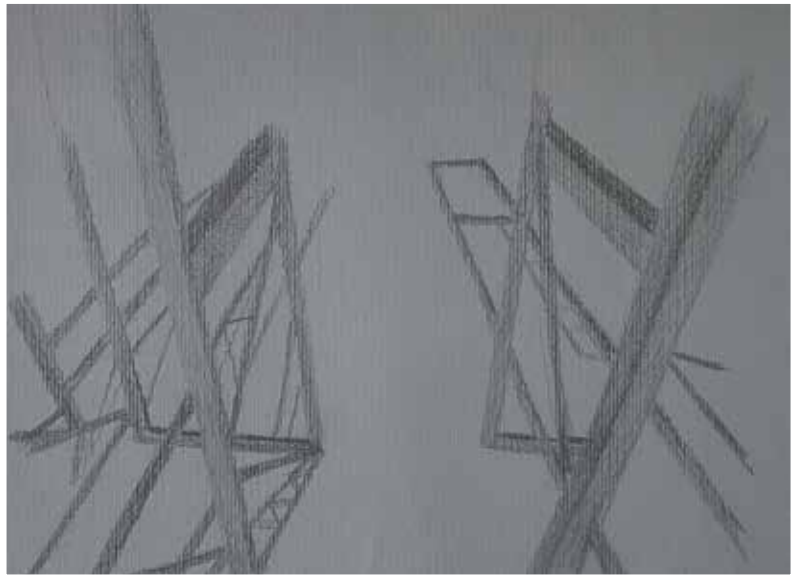
LİMAN HARBOUR

MARIA SEZER
TURNER'E HÜRMET
HOMAGE TO TURNER
2017

GÜRBÜZ DOĞAN EKŞİOĞLU
ÖNSÖZ
PREFACE

ENDAM ACAR
LİMANSIZ
HARBORLESS
2017

RAZİYE KUBAT
HAVALİMANI
AIRPORT
2016

BAHADIR YILDIZ
SÜTLİMAN
2016-2017

LİMAN HARBOUR

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
KULEKÖY
SEAFORT
2006

ELİF SÜSLER
LES QUATRE CENTS COUPS
DÖRT YÜZ DARBE
2017

GÜLER GÜNGÖR
AŞK OLSUN
LOVE
2017

AYDAN BAKTIR
HER LİMANDA BİR SEVGİLİ
A LOVER IN EVERY HARBOUR
2017

ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET
IŞIĞA KARŞI
AGAINST THE LIGHT
2014

YILDIZ ŞERMET
BEKLENEN GEMİ
AWAITED
2017

HANDE VARSAT
GİDEMİYORUM ANNE
MOM, I CAN'T GO
2017

GAMZE TAŞDAN
GÜLE GÜLE
GOODBYE
2017

İDİL AKBOSTANCI
KARA LİMAN
BLACK HARBOR

KUPA CUP

6 mayıs-10 haziran 2017
6 may- 10 june 2017

Endam Acar
İdil Akbostancı
Aydan Baktır
Yeşim Bayrak Avinal
Esra Carus
Sakine Çil
Gürbüz Doğan Ekşioğlu
Can Göknil
Aşlınmay Altay Göney
Güler Güngör
Suzy Hug Levy
Kurucu Koçanoğlu

Raziye Kubat
Lerzan Özer
Zeynep Perinçek Signoret
Leyla Sakpınar
Emre Senan
Elvan Serin
Rüçhan Şahinoğlu
Yıldız Şermet
Gamze Taşdan
Shirley Verette

GALERİ APEL’İN 50. TEMATİK SERGİSİ
Çok sayıda sanatçının katıldığı Galerî Apel’in yurtiçi ve yurtdışı tematik sergilerinin 50’si olan “Kupa” başlıklı serginin konusu, galeride kırılan bir çanağın nasıl tamir edilebileceği konuşulurken, sanatçı Yıldız Şermet’in kırılan kupasının parçalarını tellerle bağlayarak birleştirdiğini anlatması üzerine ortaya çıktı.

Latince’den Sanskritçe’ye bir çok eski dilde benzer anlamlarda kullanılan ve zenaat alanında uzun bir geçmişe dayanan kupanın kafa kelimesiyle de bağlantısı olduğu düşünülmektedir. Kupa kelimesi, ortak noktası hacim içermesiyle belirlenmesinin yanı sıra şampiyon takımlara verilen iki kulplu modelinden, içinden çay veya kahve içmek için kullanılıp bir elimize sığan haline, yemek tariflerindeki ölçü biriminden çoğu zaman masallarda geçen kupa arabasına kadar farklı nesneleri tanımlamakta kullanılır.

Sergiye farklı malzemeler ve teknikler kullanarak ürettikleri işleriyle ve yorumlarıyla katkıda bulunan sanatçılara teşekkür ediyoruz.

THE 50TH THEMATIC EXHIBITION OF GALLERY APEL
“Cup” happens to be the 50th of all the thematic shows with many artists, organized by Gallery Apel in Turkey and in abroad since 1998. As a part of the conversation about a broken pot in the gallery, the artist Yıldız Şermet explained how she fixed her cup with wires, and this became our inspiration for the subject. The word cup is used in similar senses in many ancient languages from Latin to Sanskrit, and it has a long history in artisanship. It is also thought to be related to the “head”. The word “cup” (kupa) is used for describing different objects in Turkish, such as the one with two handles given to the champion teams, the one used for drinking tea or coffee that we hold in one hand, the one as the unit of measure in recipes and many times, and the one as a carriage in fairy tales, all of them sharing a common point of having volume.

We would like to thank our artists who contributed to the exhibition through their specific interpretations and artworks, produced with different materials and techniques.

LERZAN ÖZER
YERE YAT ÖLÜ TAKLİDİ YAP
LAY DOWN, ACT AS DEAD
2017

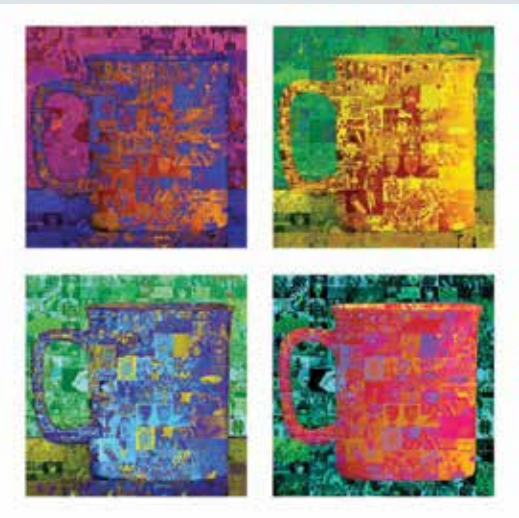
GÜRBÜZ DOĞAN EKŞİOĞLU
FİNCANLARIM VE KUPALARIM
MY CUPS AND MUGS
1998-2004

ESRA CARUS
ŞEREFİNE FONDİP
2017

YEŞİM BAYRAK AVİNAL
MASAL BU YA
A FAIRYTALE
2017

AYDAN BAKTİR
KUPAN KADAR KONUŞ
NAMELESS HEROES
2017

RAZİYE KUBAT
KUPA ARABALARI 21. YY
21. CENTURY

KUPA CUP

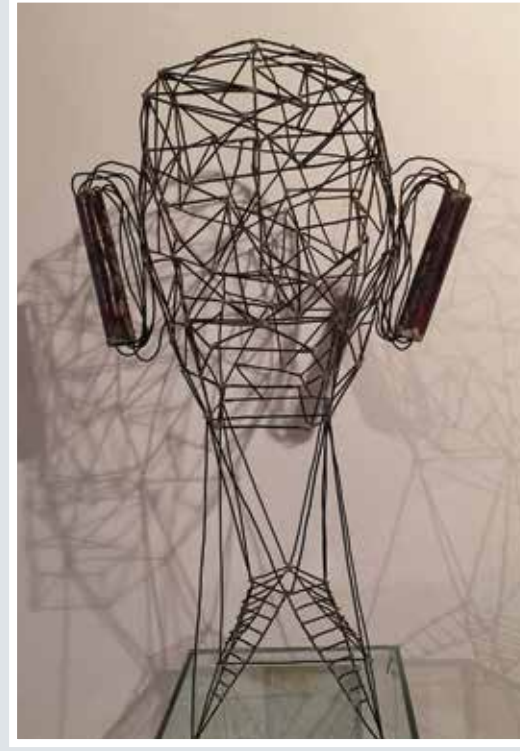
ELVAN SERİN
İSİMSİZ
UNTITLED
2017

GAMZE TAŞDAN
INSTAQUEEN
2017

RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU
GÖNDERİLEN KUPA
TO BE POSTED
2017

GÜLER GÜNGÖR
KUPA Kafa
HEAD
2017

LEYLA SAKPINAR
SANA ANLATACAKLARIM VAR
I HAVE THINGS TO SAY
2017

SUZY HUG LEVY
AFRODİT
2017

ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET
GÖLGEMDE (DEKUPAJ)
IN MY SHADOW (DECOUPAGE)
2016

CAN GÖKNİL
KUPA, HAYAT/SANAT
CUP: LIFE/ART
2016

ENDAM ACAR
NEFS
NAFS
2017

KUPA
CUP

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
BALCONETTE CUP B
2015

YILDIZ ŞERMET
TARİH
HISTORY
2017

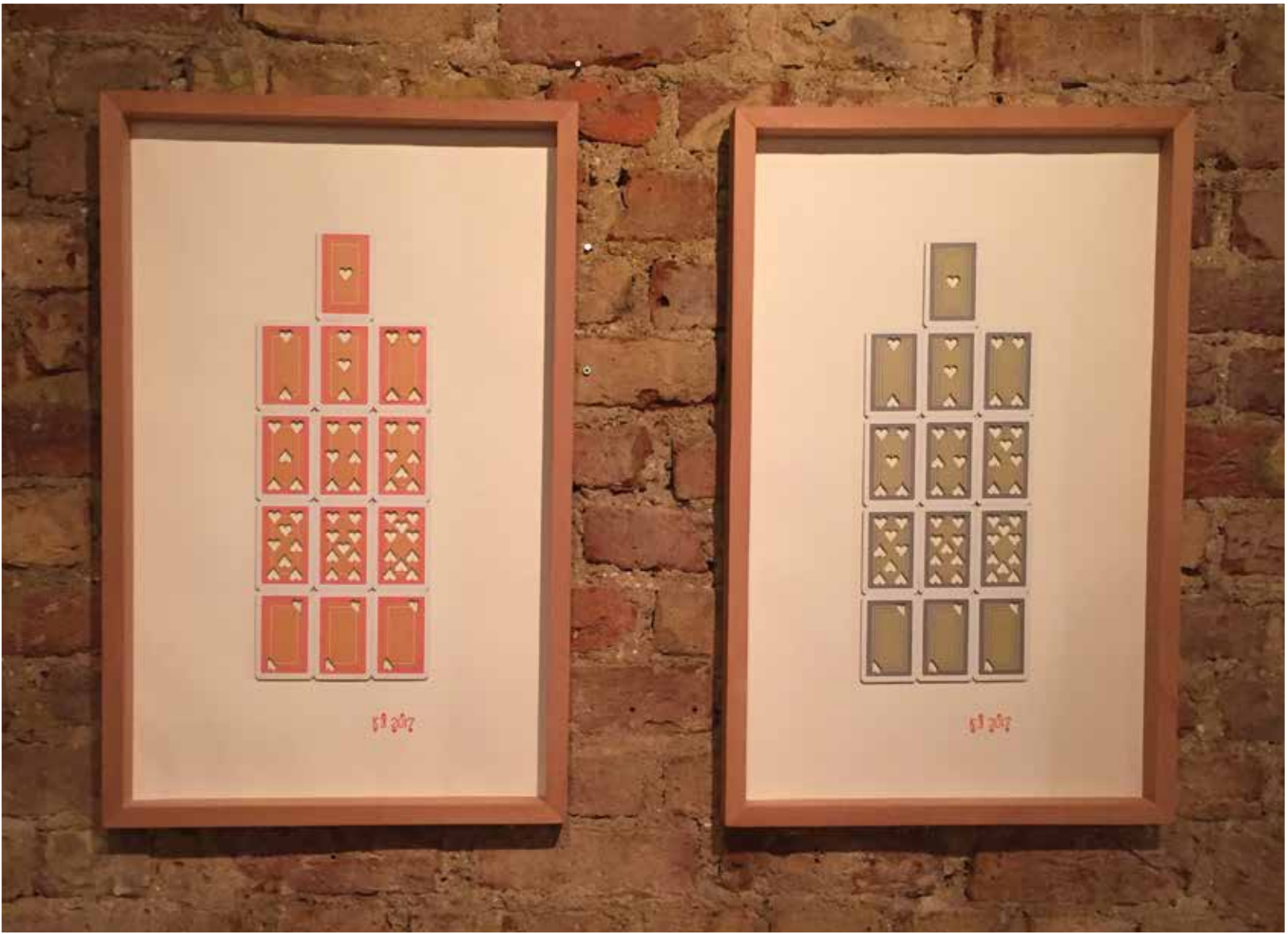
İDİL AKBOSTANCI
KUPA TAKIM YILDIZI
CRATER (CUP CONSTELLATION)
2017

SHIRLEY VERETTE
MY CUP RUNNETH OVER
2017

EMRE SENAN
ZAFERDEN ZAFERE KOŞUYORUZ
FROM VICTORY TO VICTORY
2017

KURUCU KOÇANOĞLU
KUPA SERİSİ
HEART SERIES
2017

SAKİNE ÇİL
SON KUPA
THE LAST CUP
2017

KOMŞU III NEIGHBOR III

9 eylül – 14 ekim 2017
9 september- 14 october 2017

İdil Akbostancı
Ali Aksakal
Yeşim Bayrak Avinal
Aydan Baktır
Esra Carus
Sakine Çil
Gülbüz Doğan Ekşioğlu
Can Göknil
Güler Güngör
Kurucu Koçanoğlu
Raziye Kubat
Suzy Hug Levy

Julie Mardin
Leyla Sakpınar
Nevzat Sayın
Elvan Serin
Rüçhan Şahinoğlu
Yıldız Şermet
Gamze Taşdan
Shirley Verette
Bahadır Yıldız

RAZİYE KUBAT
KATRİN
2016

CAN GÖKNİL
KOMŞUDA PIŞER, BİZE DE DÜŞER
WE ALWAYS HAVE A SHARE OF WHAT
GETS COOKED AT THE NEIGHBOR'S
2017

LEYLA SAKPINAR
BALKONUMUZDA SEKİZ GÜL, GÜL-
LERDEN ALTI FAZLA LALE VARDI, BEŞ
TANE GÜLÜ KOMŞUYA VERDİK, BAL-
KONUMUZDA KAÇ ÇİÇEK KALDI?
THERE WERE EIGHT ROSES ON OUR
BALCONY ALONG WITH TULIPS THAT
NUMBERED SIX MORE THAN THE ROSES.
AFTER WE HAD GIVEN FIVE ROSES TO A
NEIGHBOR, HOW MANY FLOWERS WERE
LEFT ON OUR BALCONY?
2017

ELVAN SERİN
İSİMSİZ
UNTITLED
2017

SAKİNE ÇİL
ASKIDA KOMŞULUK
NEIGHBORS ON LINES
2015

ESRA CARUS
AŞURE
2017

2005 yılında, Galeri Apel 9.Uluslararası İstanbul Bienali'ne paralel etkinlik olarak “Komşu” başlıklı bir sergi düzenledi. Bu sergi, Anadolu Kültür tarafından gelen davet üzerine, aynı yılın Kasım ayında Diyarbakır Sanat Merkezi'nde yeni bir uyarlama ile gösterildi. Örneğin, performans sanatçısı Engin Akın'ın “Pirinç Yolu” projesinde yer alan Tokyo'dan Havana'ya kadar çeşili coğrafyalardan pirinç yemekleri galerinin tüm komşularıyla paylaşılmıştı, Diyarbakır'daki performansta ise kente komşu olan şehirlerin pilavlarının tatlarına bakıldı.

Aradan tam 12 yıl geçmişken, 15. İstanbul Bienali konseptinin “İyi Bir Komşu” olarak saptanması Galeri Apel'i yeniden bu konuya yöneltti. Bu çerçevede, 2005 basın duyurusundan bir bölümü burada yeniden alıntılanmak istedik:

...’ Aşkları, cenkleri tutuşturan komşu öyküleri, değişik kültürlerde tragedya, şiir, roman, atasözleri ve deyimler gibi birçok biçimde karşımıza çıkar.

“Komşunu kendini sevdiğin gibi sev”- Tevrat’tan alınan bu sözler bize bu kavramın aynı zamanda bir ahlaki değer olduğunu hatırlatır; giderek uzaklaştığımız bir değer... Gelişme adına hızla değişen toplumsal ilişkiler doğal olarak iletişim yollarını da etkilemekte. Bugünün koşullarında, aynı evde yaşayanlar bile birbirlerinden habersiz. Mahallede komşu sohbetlerinin yerini dünyanın bir ucundan öbür ucuna gönderilen e-postalar alıyor. Yakın gelecekte mahalle, ahabpılık, komşu gibi sözcüklerin günlük kullarımdaki akıbetini ister istemez merak etmekteyiz.’...

Kaygılarımızın katlanarak arttığı günümüzde manzaranın vahametine gömülmek yerine hep birlikte sanatın açtığı umut alanına yöneleceğiz.

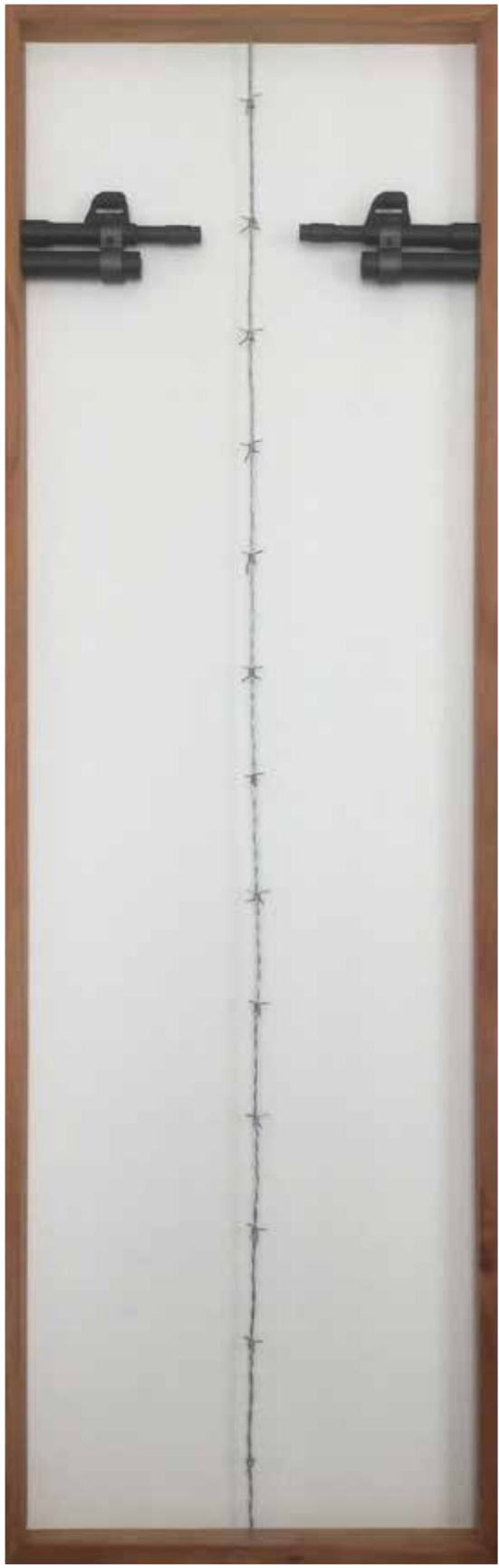
In 2005, Gallery Apel organized an exhibition titled “Neighbour”, as a parallel activity to the 9th International Istanbul Biennial. Same year in November, Anadolu Kültür offered the Diyarbakır Arts Center (DSM) for hosting the exhibition for the second time. “Neighbour” had to be adapted to the new environment with a few changes. For example, in the first show, in the project called “The Rice Road”, performance artist Engin Akın used Cezayir Restaurant as well as the gallery and the street where the gallery is situated, in order to realize an interactive project: From Tokyo to Havana, 27 regional rice dishes were offered to all the neighbours and guests of Apel. In the Diyarbakır version, the guests helped themselves to various rice dishes from the neighbouring cities.

Twelve years later, Gallery Apel decided to organize another exhibition with the same theme in conjunction with the 15th Istanbul Biennial, which declared this year’s concept as “A Good Neighbour.” Let’s remember the 2005 exhibition's press release:

“Narratives about neighbors in love or at war with each other come up in various cultures in different formats. The concept of ‘neighbors’ is the subject of many disciplines such as sociology, anthropology, history, law and even mathematics.

“ Love thy neighbor as thyself” ; these words from the Torah remind us that this concept is also a moral value which is degenerating... The social interactions which have been changing in the name of progress inevitably affect how we, as individuals communicate. Today we live in a world where we can live in the same building for years without knowing our neighbors names. The friendly conversations which used to take place on our street or in our building are replaced by daily e-mails sent and received from around the world. These thoughts makes one ponder the future of words such as ‘neighborhood’ or ‘neighbor’. ”

KOMŞU III
NEIGHBOR III

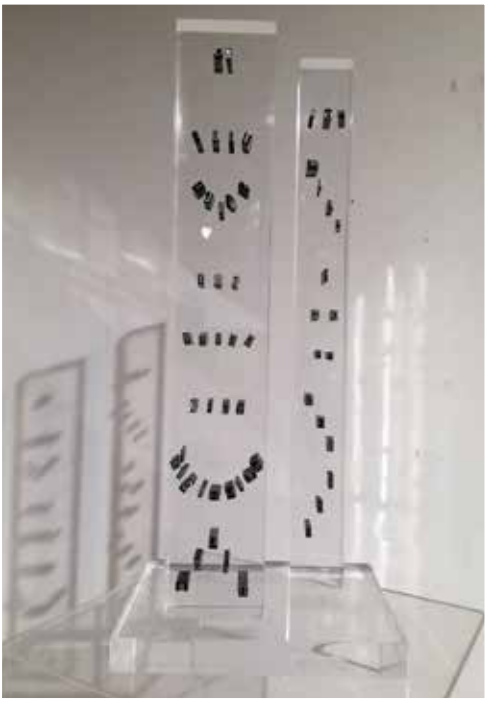
KURUCU KOÇANOĞLU
KOMŞULUK HALLERİ
SCENES FROM THE NEIGHBOURHOOD
2017

YILDIZ ŞERMET
APARTMAN TOPLANTISI
APARTMENT OWNERS MEETING
2017

YEŞİM BAYRAK AVİNAL
MENEVİŞ SOKAĞI
2017

SUZY HUG LEVY
10. EMİR – KOMŞUNUN EVİNE, KARISINA, ÖKÜZÜNE VE
EŞEĞİNE GÖZ DİKMEYECEKSİN
10TH COMMANDMENT – THOU SHALL NOT COVET
YOUR NEIGHBOR'S HOUSE NOR WIFE, OX OR DONKEY
2017

AYDAN BAKTIR
METAMORFOZ
METAMORPHOSIS
2017

GAMZE TAŞDAN
NE GÜZEL KOMŞUMUZDUN SEN FAHRIYE ABLA
MY BEAUTIFUL NEIGHBOR FAHRIYE ABLA, ONCE..
2017

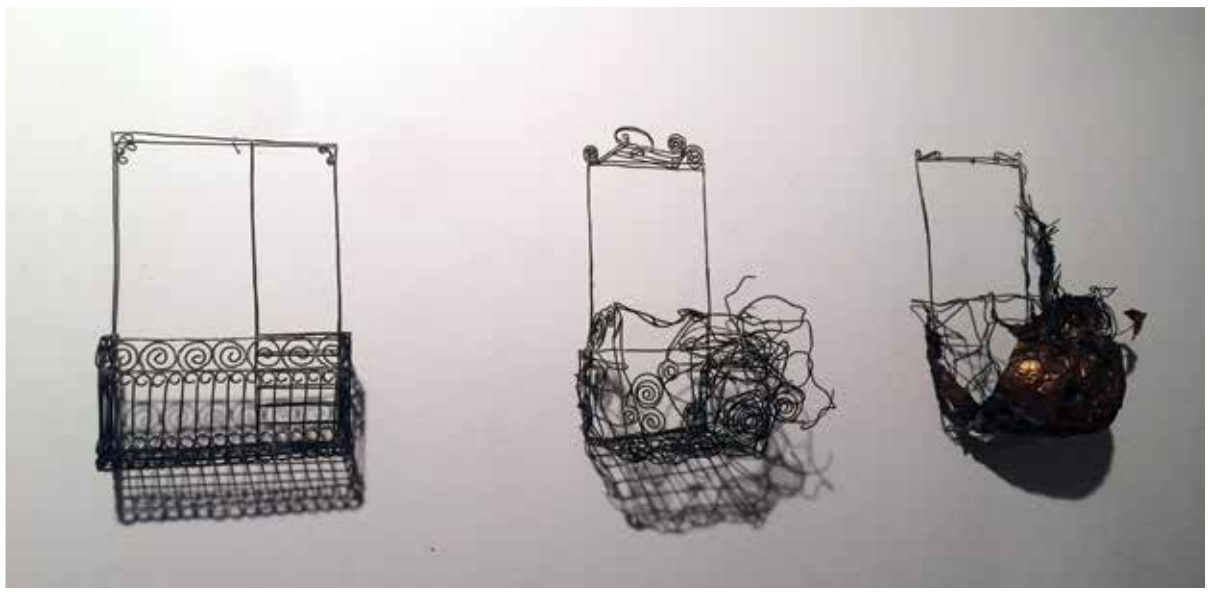

RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU
İSİMSİZ
UNTITLED
2017

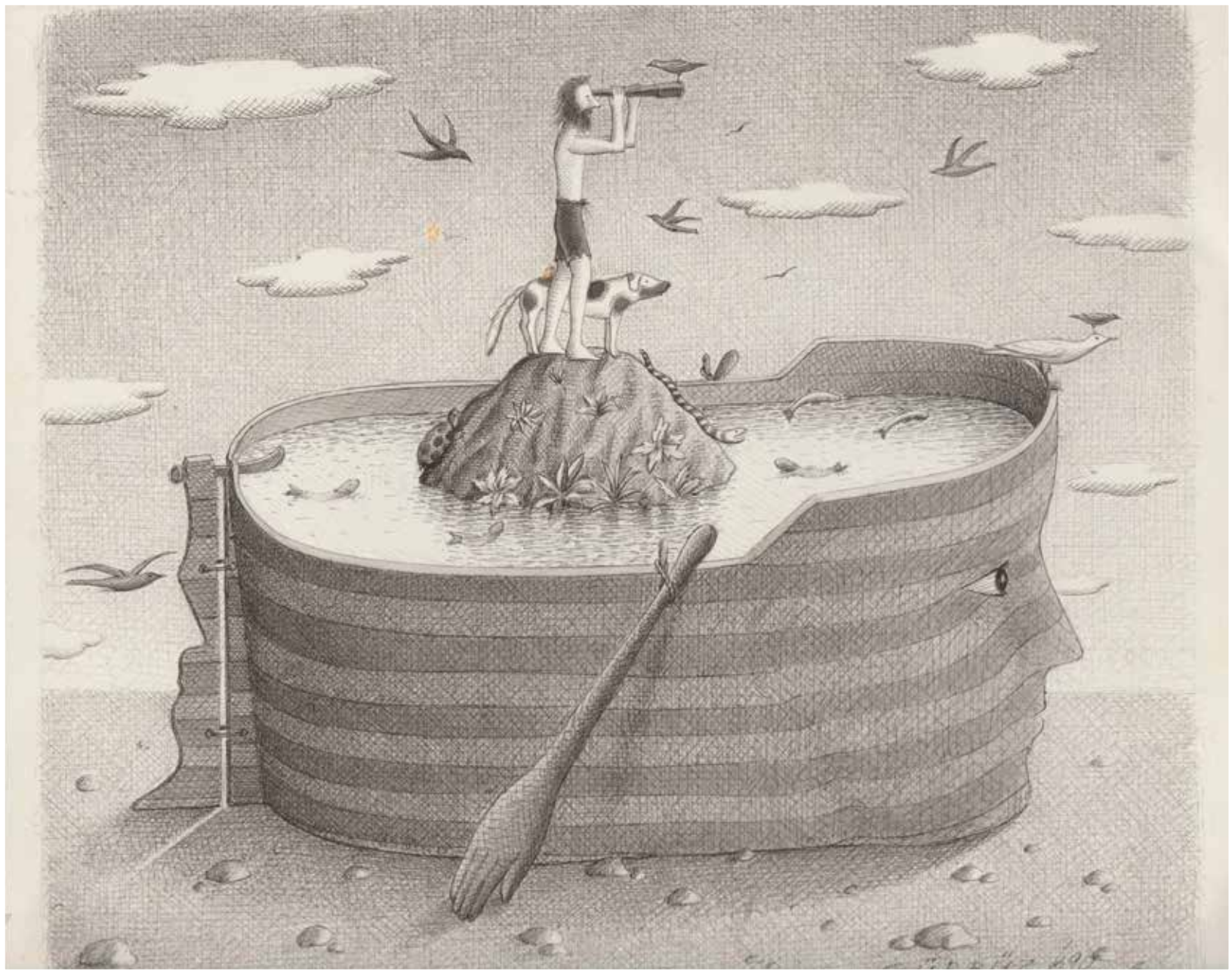
KOMŞU III
NEIGHBOR III

JULIE MARDIN
MEXICAN LADY, SUNSET PARK
2017

GÜLER GÜNGÖR
TERK
DESERTED
2017

GÜRBÜZ DOĞAN EKŞİOĞLU
ROBINSON CRUSOE
1990

SHIRLEY VERRETTE
EALATTU SQUEEZES LEMONS INTO
CLOUDY GLASSES; THEY SCENT THE
AIR YELLOW
2014

BAHADIR YILDIZ
BİZİM MAHALLE
OUR NEIGHBOURHOOD
2017

RANDEVU RENDEZ-VOUS ROOM MATE EMİR HOTEL

22 eylül- 20 kasım 2017
22 september- 20 october 2017

Bayram Candan
Aslımay Altay Göney
Barış Koçanoğlu
Nermin Kura
Maria Sezer
Zeynep Perinçek Signoret

İstanbul Bienali sırasında Emir Otelin genel mekanlarında Çukurcuma da yer alan dört çağdaş sanat galerisi küratörlüğünde, sanatçıların eserleriyle “Rendezvous” grup sergisi yer alacaktır.

During the İstanbul Biennial Emir Hotel’s lobby area has been allocated to accommodate a group exhibition called “Rendez-vous” by the artists of four contemporary art galleries from Çukurcuma.

BLOK art space, C.A.M. Gallery, PG Art Gallery, Gallery Apel

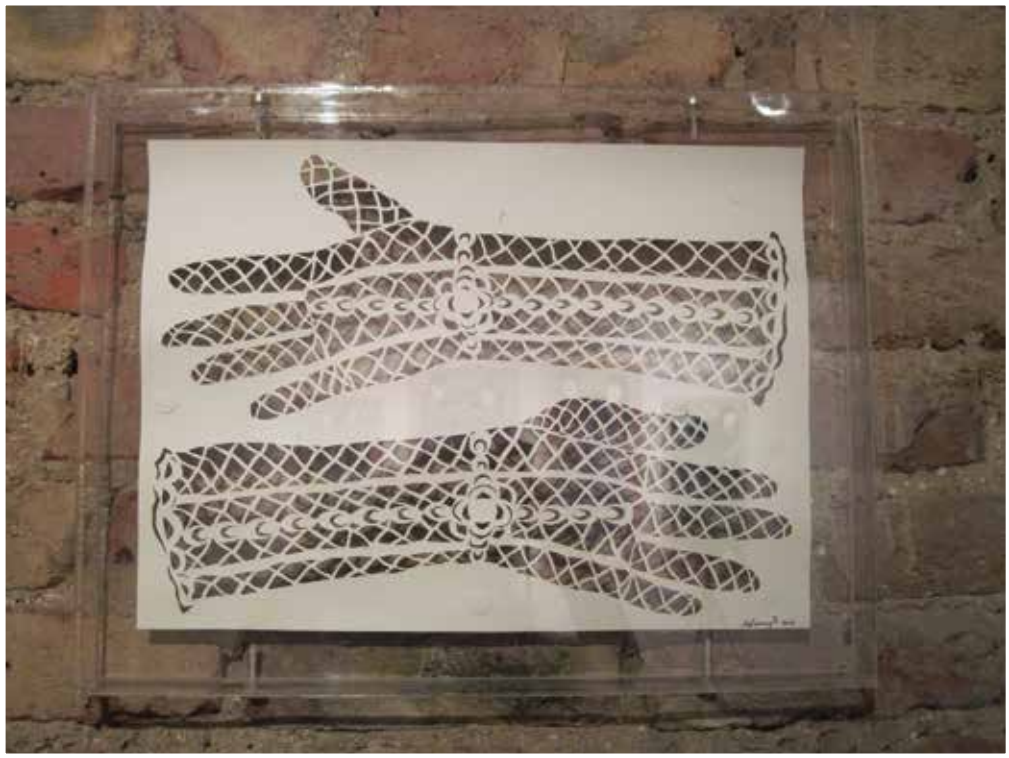

BARIŞ KOÇANOĞLU
DENİZ KABUĞU
SEASHELL
2017

MARIA SEZER
YAŞAM ALANI
TERRITORY
2014-2015

RANDEVU
RENDEZ-VOUS

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
DANTELDİVENLER
LACE GLOVES
2013

BAYRAM CANDAN
DERECE I
MOULDING BOX I
2014

ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET
BİRER BİRER
ONE BY ONE

NERMİN KURA
TOPEGGRAPHY 10
2008

NOSTOSPEKTİF NOSTOSPECTIVE

7 kasım 2017-20 haziran 2018
7 november 2017- 20 june 2018

Endam Acar
İdil Akbostancı
Engin Akın
Şebnem Arıkan
Yeşim Bayrak Avinal
Yasemin Aslan Bakiri
Aydan Baktır
Arzu Başaran
Filiz Başaran
Ramazan Bayrakoğlu
Zeynep Birced
Selim Birscl
Şeyma Reisoğlu Bobaroğlu
Bayram Candan
Esra Carus
Sakine Çil
Canan Dağdelen
Gülbüz Doğan Ekşioğlu
Sümbül Eren
Nilüfer Ergin

Şakir Gökçebağ
Aslimay Altay Göney
Güler Güngör
Selma Gürbüz
Şirin İskit
Yücel Kale
Ayfer Kalsın
Gülsün Karamustafa
Barış Koçanoğlu
Kurucu Koçanoğlu
Sevil Koçanoğlu
Selin Kohen
Azade Köker
Raziye Kubat
Nermin Kura
Suzy Hug Levy
Julie Mardin
Lerzan Özer
Canan Pak
Leyla Sakpınar

Nevzat Sayın
Emre Senan
Elvan Serin
Maria Sezer
Zeynep Perinçek Signoret
Elif Süsler
Rüçhan Şahinoğlu
Erhan Şermet
Yıldız Şermet
Gamze Taşdan
Nurseren Tor
Esma Paçal Turam
Fatma Tülin
Mürüvvet Türkyılmaz
Hande Varsat
Shirley Verrette
Bahadır Yıldız

Galeri Apel'in Yirminci Yılı

Galeri Apel Kasım 1998'de Beyoğlu'nda açıldı ve bugüne kadar hep aynı yerde, kesintisiz hizmet verdi. Beyoğlu sürekli olarak, büyük çaplı mimari ve toplumsal dönüşümler yaşasa da, yine de her zaman İstanbul'un kültürel merkezi konumunu korur. Galeri Apel 1994'te bu bilinçle tasarlanarak, o zamandan bugüne değin bu semtin tezatlarla dolu, ilginç yıllarına tanıklık etti.

Emektar galeri 20. yılına girerken, kendi geçmişiyle bugününü biraraya getiren farklı bir sergileme düzeni seçti. Önceden Apel kapsamında kişisel ya da konulu sergilerde yer almış eserlerden bazılarını tekrardan sergilemeyi, ve bunun yanı sıra o işleri yaratan sanatçılardan yeni eserler sunmalarını düşledi. Tüm sezona yayılan bu sergi tıpkı hatırlama eyleminde olduğu gibi bir hareketlilik içerecek. Bu süreç sırasında, eserler yerlerini başkalarına bırakacak ve sergi yer yer değişerek ilerleyecek. Kronolojik bir yaklaşım yerine izleyeceğimiz yolda nostaljik bir dalgalanmanın kaçınılmaz olabileceğini düşünerek etkinliği "Nostospektif" olarak adlandırdık.

Gallery Apel's Twentieth Year

Gallery Apel opened in November 1998 in Beyoğlu and has been operating in the same place without interruption ever since. Although Beyoğlu is constantly undergoing major architectural and social transformations, it always maintains its status as cultural center of Istanbul. Gallery Apel was designed in 1994 with this awareness, and since then, has witnessed all the interesting times full of contradictions that this neighborhood has experienced.

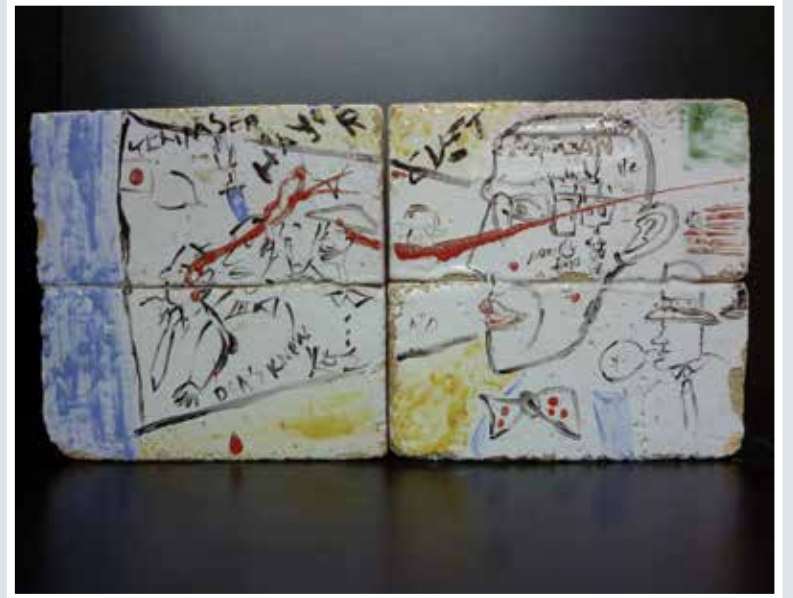
As the veteran gallery enters its twentieth year, it decided to have a different exhibition layout that would bring together its own past with its present. It dreamed of re-exhibiting some of the works that had previously been featured in solo or themed exhibitions at Apel, and at the same time have the same artists present new works. Spanning the entire season, this exhibition will have a dynamism similar to that of the act of remembering. During this process, works will be replaced by others and parts of the exhibition will change as it goes along. Believing that rather than a chronological approach, the course we follow will inevitably lead to a nostalgic surge, we named the event "Nostospective".

RAMAZAN BAYRAKOĞLU
BAHAR
SPRING
2014

LERZAN ÖZER
EZOP VAZO
EZOPOS VASE
2018

SAKİNE ÇİL
BİZ BU FİLMİ DAHA ÖNCE GÖRMÜŞTÜK
WE HAVE SEEN THIS FILM BEFORE
2005

NOSTOSPEKTİF
NOSTOSPECTIVE

RAZİYE KUBAT
AĞAÇTAN KOZMOS
WOODEN COSMOS
2004

AYDAN BAKTİR
BAĞLANTILAR, KIRMIZI NOKTA
WIRED, RED DOT
2017

ELVAN SERİN
İSİMSİZ
UNTITLED
2018

SUZY HUG LEVY
ENSTANTANE (LA STRADA)
1999

YASEMİN ASLAN BAKİRİ
KALKAN
SHIELD
2017

SELMA GÜRBÜZ
SHADOWS OF YOUR SMILE
2011

RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU
DIŞARDA XVIII
OUTSIDE XVIII
2012

NOSTOSPEKTİF NOSTOSPECTIVE

AZADE KÖKER
ÇİFT DİKİŞ
TWIN NEEDLE SEWING
2005

GÜLER GÜNGÖR
PENELOPE BEKLERKEN
PENELOPE AWAITING
2007

SELİM BİRSEL
1975 KIBRIS MARAŞ HAYALET ŞEHİR KAYNANA DİLLERİNE BIRAKILDI
CYPRUS VAROSHA
2018

NEVZAT SAYIN
LABİRENT #1
LABYRINTH #1
2018

ELİF SÜSLER
KADERİNİZ ELİNİZDEDİR
YOUR DESTINY IS IN YOUR HANDS
2015

ERHAN ŞERMET
GEYİK
DEER
2017

ŞİRİN İSKİT
OHAL HIRKASI-KAMUFLAJ
CAMOUFLAGE
2018
DETAY/DETAIL

NOSTOSPEKTİF NOSTOSPECTIVE

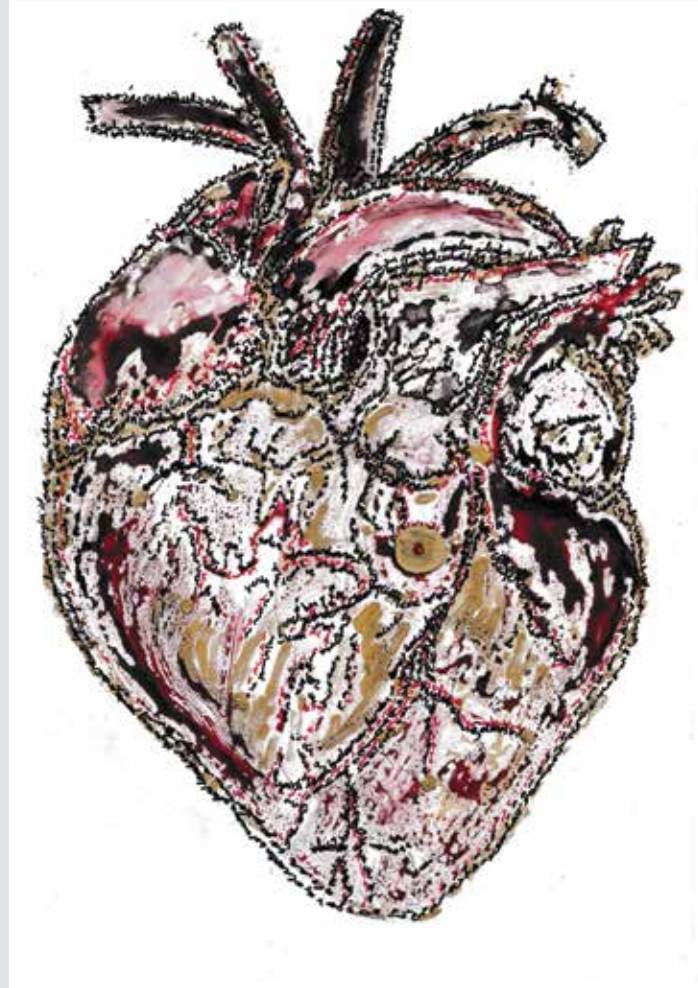
LEYLA SAKPINAR
SEN KİMSİN
WHO ARE YOU
2018

FATMA TÜLİN
'DO NOT GO GENTLE INTO THAT GOOD NIGHT' DYLAN THOMAS
1998

GAMZE TAŞDAN
KIRMIZI YÜRÜYÜŞ
RED WALK
2018

MÜRÜVVET TÜRKYILMAZ
ALBÜM (DETAY)
ALBUM (DETAIL)
2018

GÜLSÜN KARAMUSTAFA
VAADEDİLMİŞ RESİMLER
PROMISED PAINTINGS
2017

ESMA PAÇAL TURAM
PIYASA CADDESİ
PROMENADE
2012

NOSTOSPEKTİF NOSTOSPECTIVE

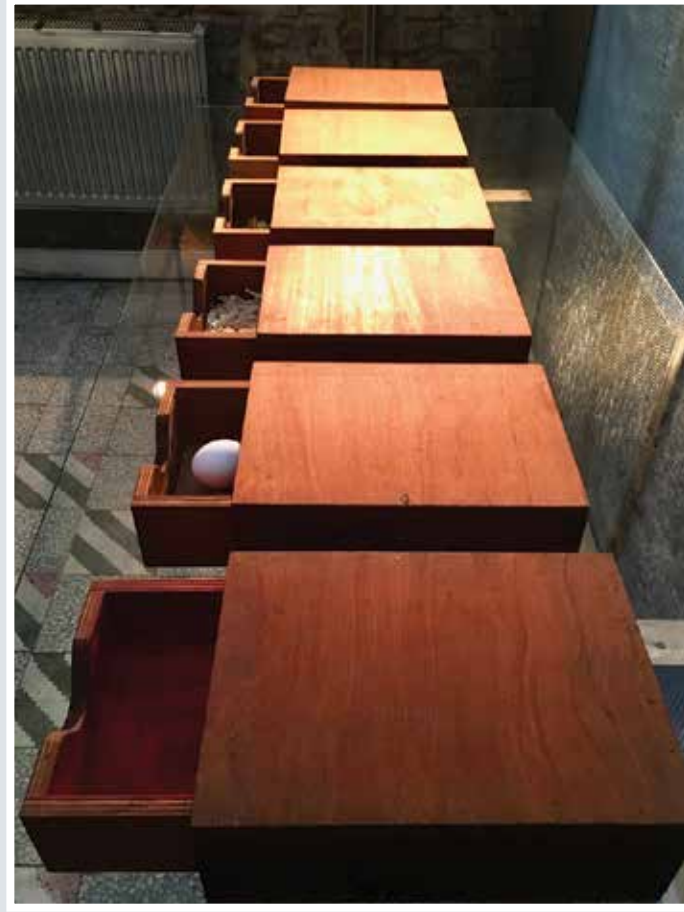
YILDIZ ŞERMET
ÇİNİLİLER
TILEESE
2017

FİLİZ BAŞARAN
ASLAN
LION
2017

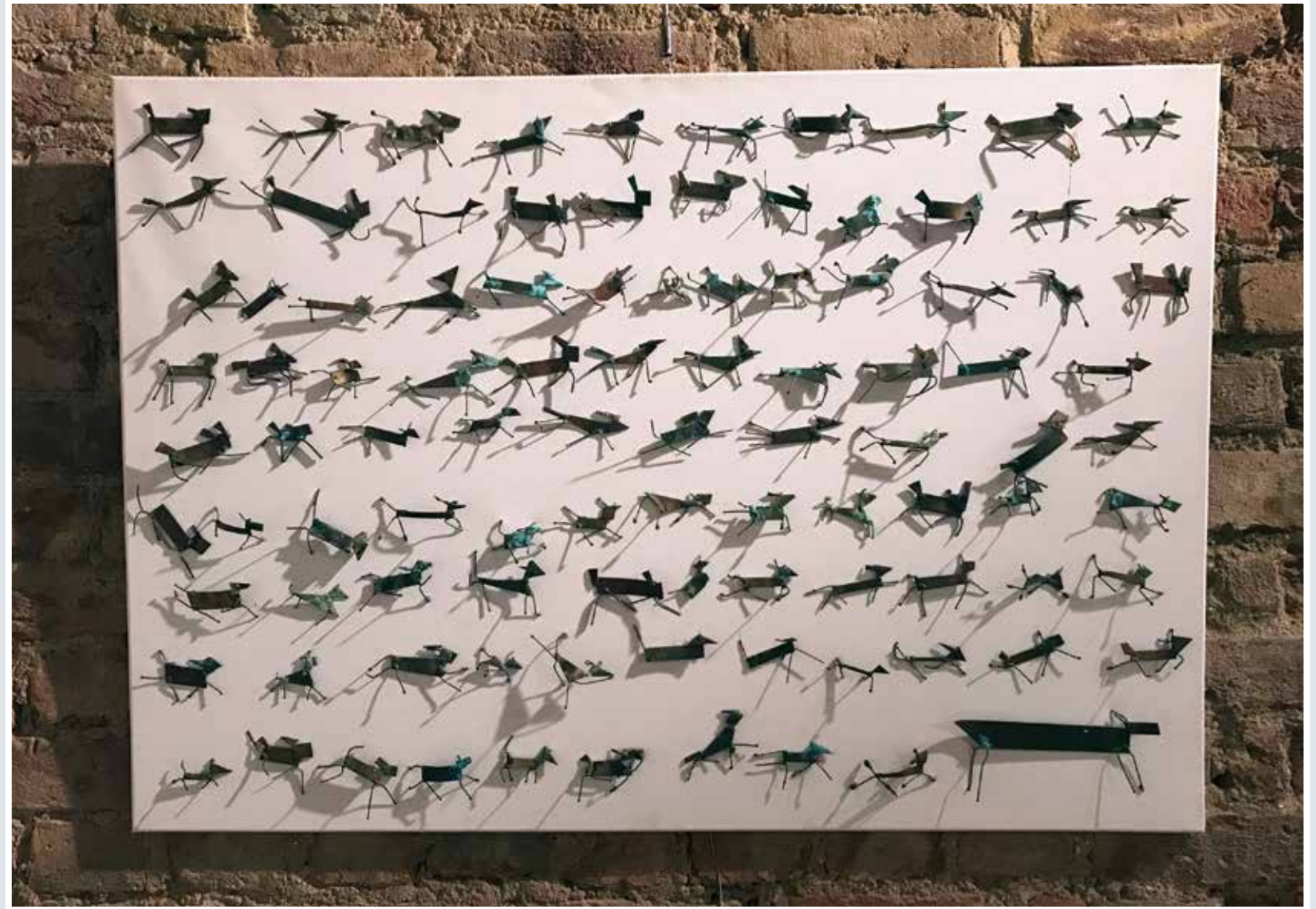
ENGİN AKIN
KIBELONYA
2018

NİLÜFER ERGİN
SANTA MARIA APARTMANI
2002

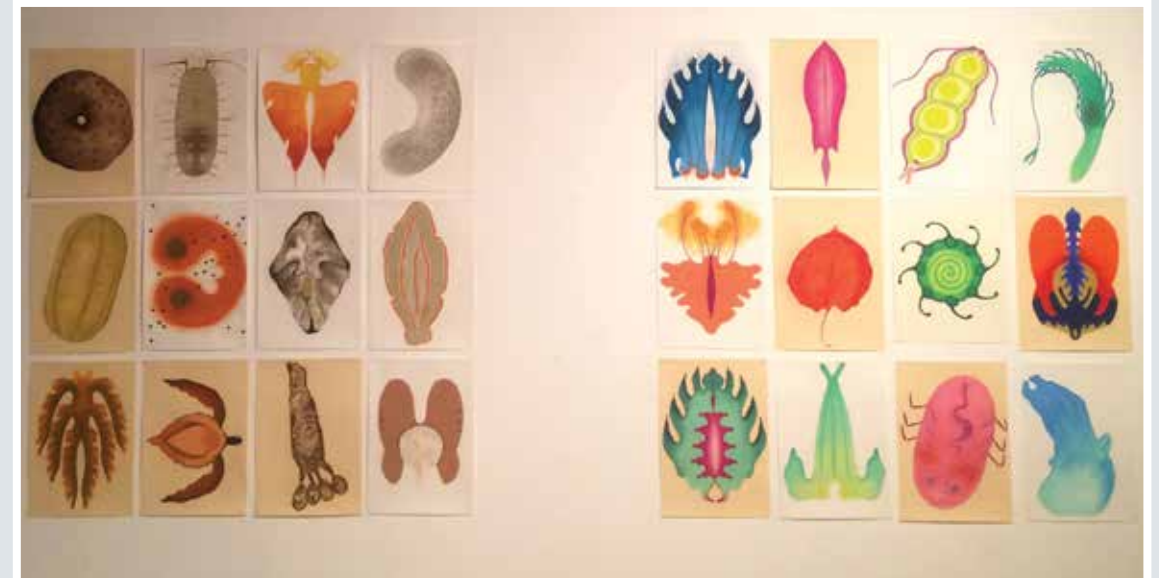
AYFER KALSIN
FIRTINALAR ŞEHİRİ
CITY OF STORMS
2015

BAYRAM CANDAN
KÖPEK YAZILARI
DOG TEXTS
2015

ESRA CARUS
BEBEKLER KADIN DOĞMAZ
A BABY IS A BABY
2015

MARIA SEZER
GERÇEK HAYALDEN BİZAR
REALITY IS MORE BIZAR THAN PHANTASY
2016

NOSTOSPEKTİF
NOSTOSPECTIVE

YEŞİM BAYRAK AVİNAL
LAF OLSUN
2018

ŞEYMA BOBAROĞLU REİSOĞLU
TILSIMSIZ GÖMLEK
SHIRT WITHOUT TALISMAN
2017

SEVİL KOÇANOĞLU
TUĞLA DUVAR
BRICK WALL
2018

ARZU BAŞARAN
İSİMSİZ
UNTITLED
2010

EMRE SENAN
POST YILBAŞI
POST NEW YEAR
2018

SHIRLEY VERRETTE
THE PLACES IN A ROOM WHERE SILENCE GATHERS
2018

ZEYNEP BİRCED
ENDİŞE YARIMADASI
THE PENINSULA OF ANXIETY
2018

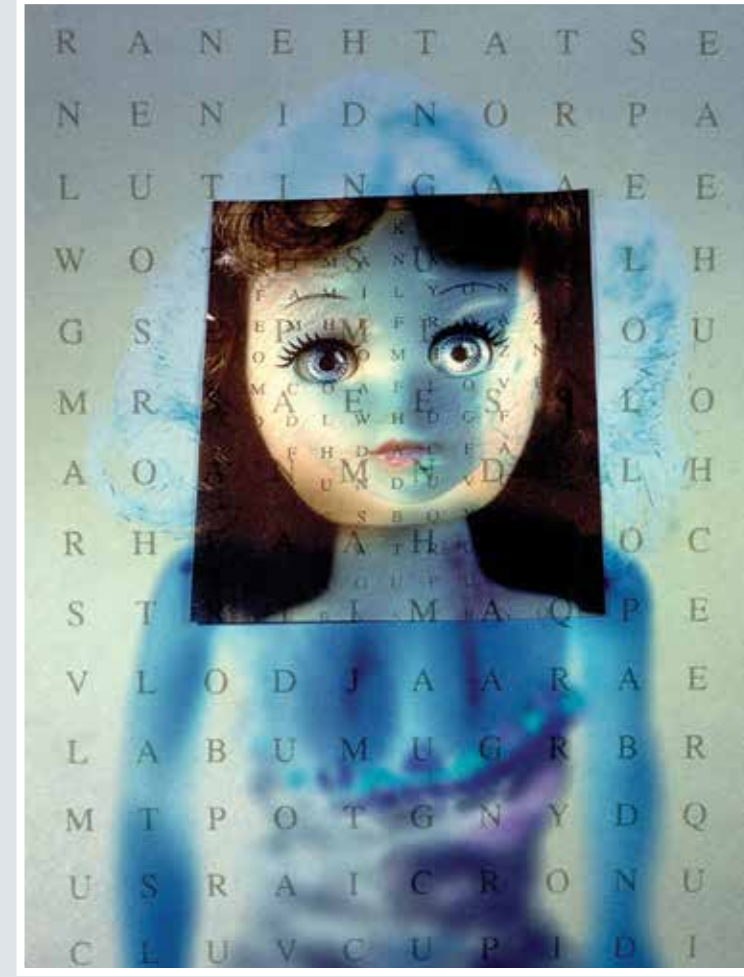
NOSTOSPEKTİF NOSTOSPECTIVE

HANDE VARSAT
HEP YEK
EVER LOOSING
2011

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
KÖÇEKLER
2012

JULIE MARDIN
WORD JUMBLE
1999

NERMİN KURA
EGGSCAPE 2
2008

NURSEREN TOR
ELBİSEM
THIS IS MY DRESS
2018

EMRE SENAN
RONTÇU MEMUR
PEEPING TOM
2010

GÜRBÜZ DOĞAN EKŞİOĞLU
MAKASIN RÜYASI
SCISSORS' DREAM
2015

YÜCEL KALE
YÜKSEK BİLİNÇ
HIGH CONSCIOUSNESS
2017

NOSTOSPEKTİF NOSTOSPECTIVE

ŞAKİR GÖKÇEBAĞ
HORTUM DERSLERİ
STUDIES OF HOSE
2018

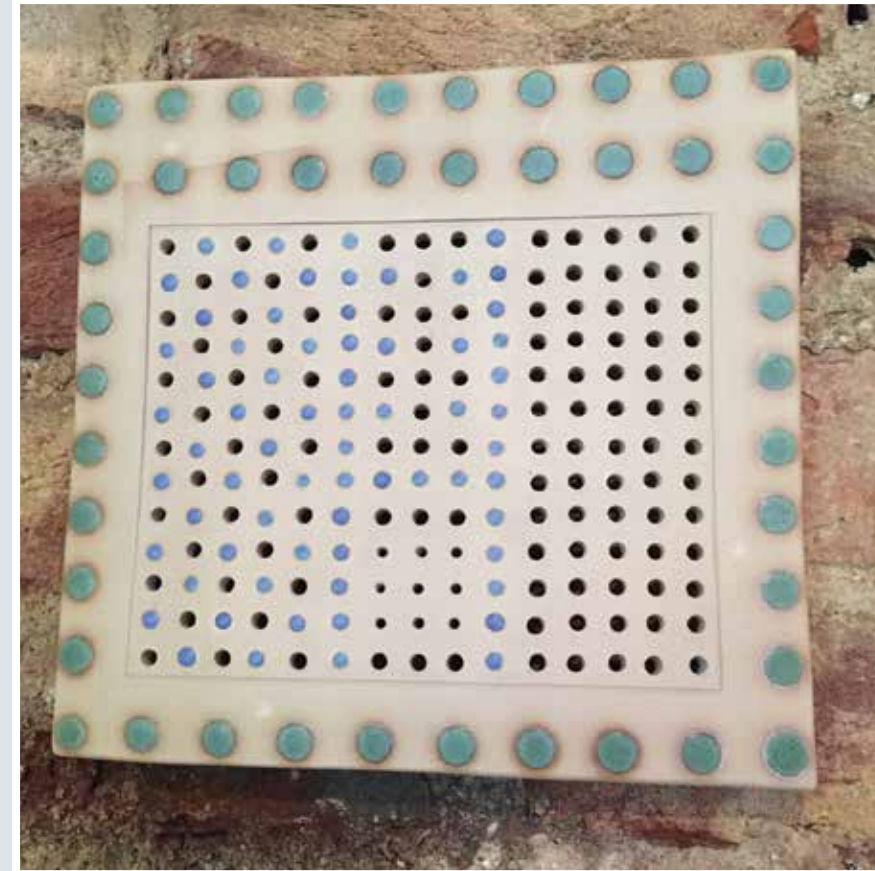
BAHADIR YILDIZ
SOFRA
DINNER TABLE
2009

ŞEBNEM ARIKAN
YEMEK HAZIR SEVGİLİM
DINNER IS READY DARLING
2018

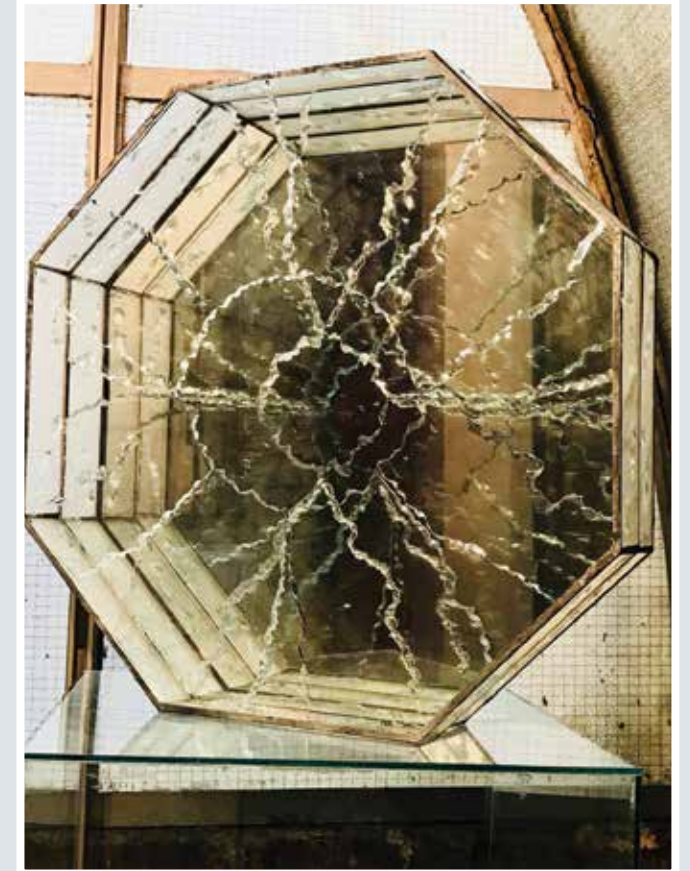
KURUCU KOÇANOĞLU
KOMŞULUK HALLERİ
SCENES FROM THE NEIGHBORHOOD

SÜMBÜL EREN
1+1=2x1
2018

CANAN DAĞDELEN
EXPERIMENT I
2018

SELİN KOHEN
YANKI
ECHO
2018

NOSTOSPEKTİF
NOSTOSPECTIVE

CANAN PAK
APEL
2008

ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET
BİRBİRİNE YASLI
L'UN CONTRE L'AUTRE
2017

TOPRAK VE LİF 2018 20. Yılın Final Sergisi
EARTH AND FIBER 2018 20th Year's Final Exhibition

15 eylül-16 kasım 2018
15 september-16 november 2018

Cem Aydoğan	Dilek Demirci	Sevil Koçanoğlu
Aydan Baktır	Leyla Dilmen	Leyla Sakpınar
Ramazan Bayrakoğlu	Aslımay Altay Göney	Emre Senan
Zeynep Birced	Çağıl Harmandar	Elvan Serin
Sakine Çil	Şirin İskit	Yıldız Şermet
Artin Demirci	Kurucu Koçanoğlu	Bahadır Yıldız

Anadolu’da köklü ve yaygın bir biçimde üretilen pişmiş toprak, dokuma ve cam bugün de el sanatlarımız deyince ilk akla gelenlerden. M.Ö. 6000-7000 yıllarına dek uzanan örneklerini günümüzde bile müzelerde kolayca görebiliyoruz. Çivi yazılı Hitit tabletleri fırınlanmış kilden başka birşey değil. Yazı zamanla toprak tabletlerden bitki “lif”lerinden yapılma kağıda geçiyor. Lif’in kullanıldığı dokuma, keçe ve örme gibi tekstil tekniklerinin tam gelişmiş olarak ilk örnekleri, insanlığın hayvan evcilleştirme ve tarımla uğraşıp yerleşik yaşama başladığı Neolitik devirde ortaya çıkıyor. Geleneksel kap-kacak ve tuğla yapımı ile yaşama geçen seramik sanatı daha sonraları dekoratif çini ve porselen olarak da gelişiyor.

19. yüzyılda endüstrinin gelişmesiyle bu malzemelerin seri üretime dönük örnekleri yaygınlaşıyor. El sanatlarına ilgi azalıyor. Bir süre sonra estetik kaygıların doğması sonucu tasarım giderek önem kazanıyor. Peşpeşe sanat okulları açılıyor. Eski ve yeni malzemeler inceleniyor, deneysel arayışlara geçiliyor.

20. yüzyılda plastik sanatlarda özgür ifade aracı olarak sınırsız malzeme kullanılmaya başlanırken toprak, cam ve lif gibi geleneksel malzeme de plastik sanatlar çerçevesinde yeniden yorumlanıyor.

15 Eylül – 16 Kasım 2018 tarihleri arasında yer alacak olan “Toprak ve Lif 2018” sergisi, Apel sanatçılarının, geçmişi binli yıllarla ölçülen malzemelere ve konuya yeni arayışlarla yaklaşıarak ürettikleri seçkin yapıtlardan oluşuyor.

“Toprak ve Lif” başlıklı sergi dizisinin ilkini Sanart 92 Sempozyumu kapsamında Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi’nde düzenlemiştim. İkincisi farklı sanatçıların yorumlarıyla 2000 yılında, üçüncüsü 2002, dördüncüsü 2004, beşincisi ise 2007 yılında Galeri Apel’de gerçekleşti. Galerinin 20. Yılı tamamlanırken yepyeni bir “Toprak ve Lif” sergisinde buluşmak dileği ile ...

The use of earth, fiber and glass has been a part of the craft tradition in Anatolia for several thousand years. Examples such as vessels dating back to 6000-7000 BC can be seen in museums today. The Hittites used baked clay tablets for their cuneiform writing. It is interesting to note that, in time, writing was transferred from ceramic to paper which was manufactured with fiber from plants. Using fiber, the first mature examples of textile techniques like weaving, felting, and mat weaving appeared in the Near East in the Neolithic Age when wo(man) started dealing with animal domestication and agriculture.

Ceramic art continued in traditional pottery forms and bricks, later as decorative tiles. With the rapid industrial development in the 19th century handcrafts were pushed aside as mass production spreaded out. Soon after, as new demands and aesthetic concerns emerged, design gained importance, designers became a necessity. Art schools opened one after the other. Traditional media and materials were closely examined and reassessed. In the twentieth century they gained new esteem and were integrated as sophisticated vehicles of free expression into contemporary art.

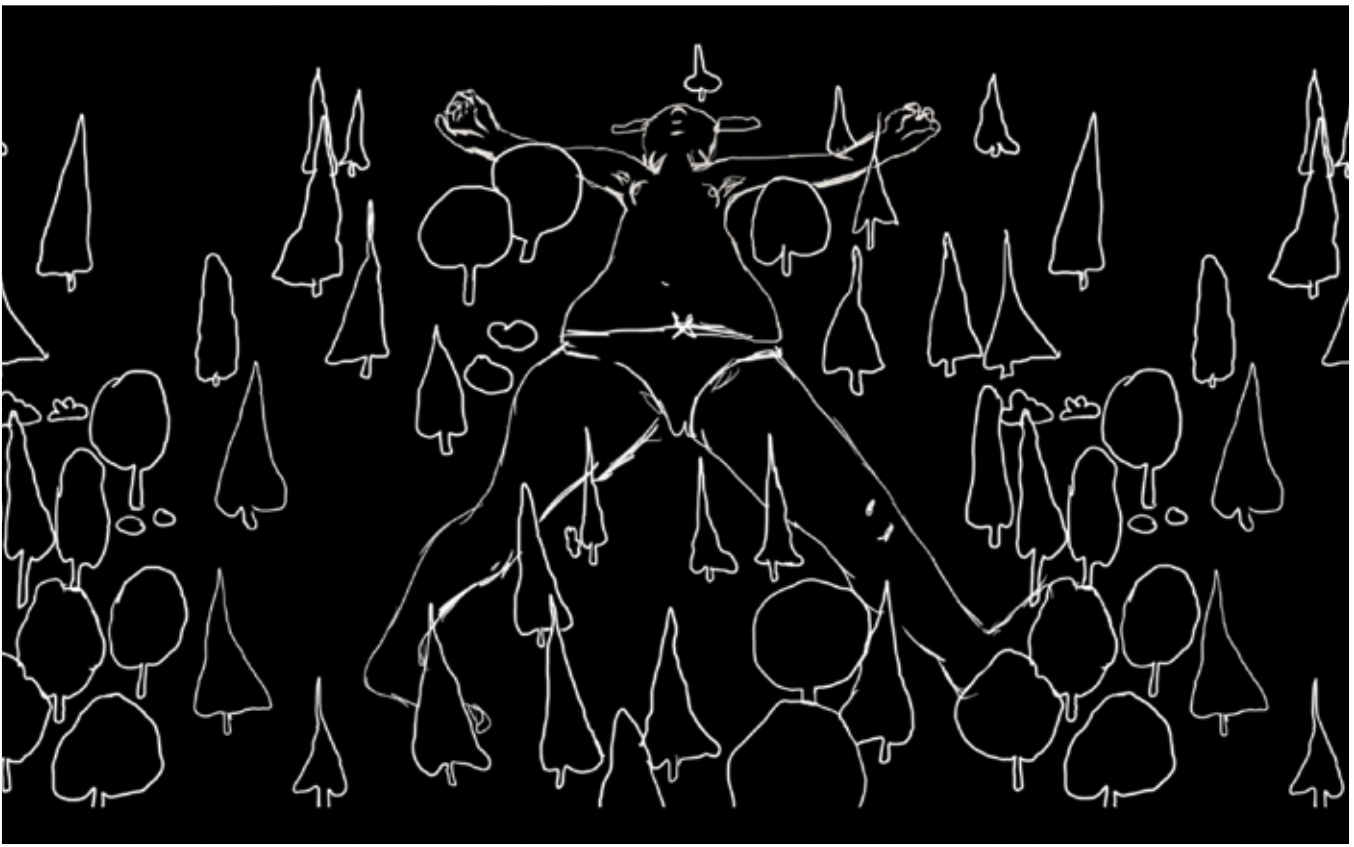
The first of the “Earth and Fiber” exhibitions was held at Ankara State Museum of Painting and Sculpture in 1992. My aim in organizing such an exhibit for Sanart’92 Symposium (on identity and space) was to introduce new approaches and interpretations of artists who are using traditional media. Coming from different origins and traditions (from Far-East to South America, from Anatolia to Scandinavia) seeked links between cultural heritage, their identity and contemporary expression in their works of art. The second “Earth and Fiber” was organized in Gallery Apel purpously at the turn of the millenium. The third was held in 2002, the fourth in 2004, the fifth in 2007.

“Earth and Fiber 2018” is also visually and conceptually determined by these age old materials and their contemporary derivatives.

ARTİN DEMİRCİ
 İSİMSİZ
 UNTITLED
 2018

TOPRAK VE LİF 2018
EARTH AND FIBER 2018

ÇAĞIL HARMANDAR
ORMANDA
IN THE FOREST
VIDEO/2017

ELVAN SERİN
TOPRAKTAN ÖYKÜLER 1
STORIES FROM THE EARTH 1

ELVAN SERİN
TOPRAKTAN ÖYKÜLER 2
STORIES FROM THE EARTH 2

BAHADIR YILDIZ
İSİMSİZ
UNTITLED
2018

CEM AYDOĞAN
TÜCCARLIK ÇAĞINDA, SANATÇININ BİR ŞÖVALYE
OLARAK ÇAMURDAN PORTRESİ 1
A PORTRAIT OF AN ARTIST MADE OUT OF MUD AS
A KNIGHT IN THE AGE OF MERCHANT 1
2018

TOPRAK VE LİF 2018
EARTH AND FIBER 2018

LEYLA DİLMEN
YANAN YILLAR
BURNING YEARS
2018

AYDAN BAKTİR
KAMUFLAJ
CAMOUFLAGE
2018

LEYLA SAKPINAR
KENDİLİK 1
ASLINDA HER ŞEY BİR ÖPÜCÜKLE BAŞLADI
SELF 1
IT ALL STARTED WITH A KISS KISS KISS
2018

YILDIZ ŞERMET
ÇİNİLİLER 3
TILEESE 3
2018

RAMAZAN BAYRAKOĞLU
MENEMEN
2014

1998 YILINDAN BERİ SERGİLER
EXHIBITIONS SINCE 1998

DAMAK*
PALATE
14.11-10.12.1998
ZAHOR UL AKHLAQ, MEVLUT
AKYILDIZ, FERHAN TAYLAN ERDER,
MEHMET GÜLERYÜZ, SELMA GÜRBÜZ,
GÜLSÜN KARAMUSTAFA, SUZY HUG
LEVY, NANCY LUNSFORD, NEVZAT
SAYIN, YAVUZ TANYELİ, FATMA TÜLİN,
ÖMER ULUÇ.

YAVUZ TANYELİ
HEYKELLER
SCULPTURES
19.12.1998-10.01.1999

GÜNCELER*
DIARIES
16.01-16.02.1999
AYDAN BAKTIR, ARZU BAŞARAN,
CANAN DAĞDELEN, FERHAN TAYLAN
ERDER, BARIŞ EREN, SÜMBÜL EREN,
JALE ERZEN, NURCAN GİZ, CAN
GÖKNİL, MERİÇ HIZAL, BALKAN
NACİ İSLİMYELİ, HAYRİYE KOÇ,
MURAT MOROVA, ŞEYMA REİSOĞLU
NALÇA, ZEYNEP PERİNÇEK, REYYAN
SOMUNCUOĞLU, YAVUZ TANYELİ,
FATMA TÜLİN, ALP TAMER ULUKILIÇ,
EMRE ZEYTİNOĞLU , MÜŞERREF
ZEYTİNOĞLU.

SELMA GÜRBÜZ
KARANAME, HEYKELLER-DESENLER
BLACK DOCUMENTS, SCULPTURES-
DRAWINGS
20.02 -17.03.1999
KATALOG

SUZY HUG LEVY
GAZETEDEN
NEWSPAPER SERIES
05.04-04.05.1999

GECE*
LA NOTTE
24.05-24.06.1999
BİLGE ALKOR, AYDAN BAKTIR, ARZU
BAŞARAN, KEZBAN ARCA BATİBEKİ,
SELİM CEBECİ, ARTİN DEMİRCİ, SELMA
GÜRBÜZ, AYŞEGÜL ÖNEREN İNCEİSA,
SUZY HUG LEVY, DOĞAN PAKSOY,
NEVZAT SAYIN, FATMA TÜLİN, ŞENOL
YOROZLU, SU YÜCEL.

SOKAK*
LA STRADA
14.09 -13.10.1999
MEVLUT AKYILDIZ, SELİM CEBECİ,
SAKİNE ÇİL, İNCİ EVİNER, CAN GÖKNİL,
ŞİRİN İSKİT, SUZY HUG LEVY,
NEVZAT SAYIN, EMRE ZEYTİNOĞLU,
MÜŞERREF ZEYTİNOĞLU.

ŞENOL YOROZLU
ÇADADA
18.10-14.11.1999

KIYAFETNAME
COSTUME DOCUMENTS
23.11-14.12.1999
YASEMİN ASLAN BAKIRI, ESRA CARUS
GÜLAYDIN, AYFER KALSIN, YILDIZ S.
ŞERMET, LERZAN ÖZER.
KATALOG

TOPRAK VE LİF 2000*
EARTH AND FIBER 2000
23.12.1999-31.01.2000
HANDAN BÖRÜTEÇENE, CANAN
DAĞDELEN, SELMA GÜRBÜZ, GÜLSÜN
KARAMUSTAFA, NERMİN KURA, SUZY
HUG LEVY, ŞEYMA REİSOĞLU NALÇA,
YAVUZ TANYELİ.

SELMA GÜRBÜZ
YÜNNAME
WOOLEN DOCUMENTS
03-29.02.2000
KATALOG

GÜLSÜN KARAMUSTAFA
VAAT EDİLMİŞ RESİMLER
PROMISED PAINTINGS
04.03-04.04.2000

FATMA TÜLİN
11.04-09.05.2000

YAZ KARMASI
SUMMER MIX
23.05-30.06.2000
CANAN DAĞDELEN, NURCAN GİZ,
SELMA GÜRBÜZ, AYŞEGÜL İNCEİSA,
GÜLSÜN KARAMUSTAFA, NERMİN
KURA, YAVUZ TANYELİ, FERHAN
TAYLAN, FATMA TÜLİN, LERZAN ÖZER
YELTAN, ŞENOL YOROZLU, EMRE
ZEYTİNOĞLU.

STEPHANIE ROSE
ANADOLU YENİDEN
ANATOLIA REDUX
14.09-12.10.2000

RANDALL SCHMITT
YAPAY KORİDOR
ARTIFICIAL CORRIDOR
14.09-12.10.2000

ART-KART 2000*
17.10-17.11.2000
BİLGE ALKOR, SEVİNÇ ALTAN, TOMUR
ATAGÖK, FİGEN AYDINTAŞBAŞ, AYDAN
BAKTIR, ARZU BAŞARAN, KEZBAN
ARCA BATİBEKİ, GERARD BARBOT,
KLARA BEER, SAKİNE ÇİL, CANAN
DAĞDELEN, ARTİN DEMİRCİ, İPEK
DUBEN, ÖZDEN ERDEM, SÜMBÜL
EREN, JALE ERZEN, NURCAN GİZ,
ESRA CARUS GÜLAYDIN, SELMA

GÜRBÜZ, CAN GÖKNİL, MERİÇ HIZAL,
AYŞEGÜL ÖNEREN İNCEİSA, BALKAN
NACİ İSLİMYELİ, ŞİRİN İSKİT, GÜLSÜN
KARAMUSTAFA, YÜCEL KALE, AYFER
KALSIN, MARIANNA KINZER, NERMİN
KURA, SUZY HUG LEVY, JUAN
BOTELLA LUCAS, NANCY LUNSFORD,
SINAN LOGIE, JULIE MARDİN, MURAT
MOROVA, ŞEYMA REİSOĞLU NALÇA,
ZEYNEP PERİNÇEK, LEYLA SAKPINAR,
NEVZAT SAYIN, YILDIZ S. ŞERMET,
ORHAN TAYLAN, NURSEREN TOR, EROL
TURGUT, FATMA TÜLİN, ÖMER ULUÇ,
LERZAN Ö. YELTAN, ŞENOL YOROZLU,
MÜŞERREF ZEYTİNOĞLU, EMRE
ZEYTİNOĞLU.

ARZU BAŞARAN
25.11-23.12.2000

2001 GECE MASALLARI*
TWO THOUSAND AND ONE NIGHT
STORIES
05.01-05.02.2001
GÜLER GÜNGÖR, ŞİRİN İSKİT, YÜCEL
KALE, SUZY HUG LEVY, ENİS TAHSİN
ÖZGÜR, ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET,
YILDIZ ŞERMET.

ŞİRİN İSKİT
DEPAYSAGE
08.02-15.03.2001
KATALOG

HÜNERNAME*
29.03-24.04.2001
ESRA CARUS GÜLAYDIN, YILDIZ S.
ŞERMET, LERZAN ÖZER YELTAN.

KAĞIT İŞLER
PAPER WORKS
17.05-15.06.2001
ARZU BAŞARAN, SÜMBÜL EREN, SELMA
GÜRBÜZ, ŞİRİN İSKİT, BALKAN NACİ
İSLİMYELİ, GÜLSÜN KARAMUSTAFA,
SUZY HUG LEVY, JUAN BOTELLA
LUCAS, ESMA PAÇAL TURAM, LEYLA
SAKPINAR, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU,
YILDIZ ŞERMET, NURSEREN TOR,
FATMA TÜLİN, ŞENOL YOROZLU.

CANAN DAĞDELEN
EVDE
AT HOME
28.06 -15.07.2001

HASAT*
HARVEST
19.09-19.10.2001
ENGİN AKIN, CEM AYDOĞAN, FİLİZ
BAŞARAN, CAN GÖKNİL, YÜCEL
KALE, AYFER KALSIN, GÜLSÜN
KARAMUSTAFA, SUZY HUG LEVY.

AZADE KÖKER
TRANSPARENCY
25.10- 30.11.2001
TOPRAK VE LİF 2002*
EARTH AND FIBER
10.12.2001- 17.01.2002
ESRA CARUS, SAKİNE ÇİL, ŞİRİN İSKİT,
KURUCU KOÇANOĞLU, LERZAN ÖZER,
LEYLA SAKPINAR, MARIA SEZER,
ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET, YILDIZ
ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM.

SELMA GÜRBÜZ & MARCO DEL RE
BAŞBAŞA
JOINT WORKS
"CARA A'CARA"
24.01-07.03.2002

SELİM BİRSEL
İNTROSPEKTİF
NESNELER ALEMİNE VE BAŞKA
DİYARLARA
INTROSPECTIVE
TO THE WORLD OF OBJECTS AND
OTHER AREAS
15.03-07.04.2002
KATALOG

YILDIZ ŞERMET
SESSİZ
SILENT
12.04-07.05.2002

TAKSİM ASYA'DA TAKSİM*
TAKSİM-İN ASIA-TAKSİM
MARMARA ÜNİVERSİTESİ GSF SERGİ
SALONU
MARMARA UNIVERSITY FINE ARTS
FACULTY EXHIBITION HALL
12.04-12.05.2002
ŞİRİN İSKİT, KURUCU KOÇANOĞLU,
AZADE KÖKER, SUZY HUG LEVY,
LERZAN ÖZER, YILDIZ ŞERMET, ESMA
PAÇAL TURAM.
KATALOG

TAHTA İŞLER*
WOOD WORKS
16.05-12.06.2002
CEM AYDOĞAN, NİLÜFER ERGİN, CAN
GÖKNİL, YÜCEL KALE, RAZİYE KUBAT,
JUAN BOTELLA LUCAS, SUZY HUG
LEVY, TUĞRUL SELÇUK, NURSEREN
TOR.

İSKEMLE + *
CHAIR+
18.06 -25.07.2002
AYDAN BAKTIR, ERICA BEARD, ESRA
CARUS, SÜMBÜL EREN, GÜLER
GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ, ŞİRİN İSKİT,
YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU,
JUAN BOTELLA LUCAS, BİHRAT
MAVİTAN, MENTALKLINİK, LEVENT
MORGÖK, ŞEYMA REİSOĞLU NALÇA,
KOSTİS PSARAS, TUĞRUL SELÇUK,
EMRE SENAN, ZEYNEP PERİNÇEK

SİGNORET, NURSEREN TOR, EMRE
ZEYTİNOĞLU, MÜŞERREF ZEYTİNOĞLU.

ESMA PAÇAL TURAM
İZLEYENLER
SPECTATORS
25.09-25.10.2002

YÜCEL KALE
"ZZZZZZZZZ"
06.11-12.12.2002
KATALOG

EZOP'UN DOSTLARI 2002*
FRIENDS OF AISOP
19.12.2002-20.01.2003
ENGİN AKIN, FİLİZ BAŞARAN, ERICA
BEARD, NİLÜFER ERGİN, ŞİRİN İSKİT,
YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU,
SUZY HUG LEVY, JULIE MARDİN,
AYŞEGÜL ÖNEREN, LERZAN ÖZER, ENİS
TAHSİN ÖZGÜR, TUĞRUL SELÇUK, EMRE
SENAN, MARIA SEZER, YILDIZ ŞERMET,
ESMA PAÇAL TURAM, EBUR YILMAZ,
ŞENOL YOROZLU.

KURUCU KOÇANOĞLU
IŞIKLI GEÇMİŞ ZAMAN
THE PAST, LIT
30.01- 06.03.2003

LERZAN ÖZER
KIRILMA NOKTASI
BREAKING POINT
19.03-17.04.2003

ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET
ÇİÇEK-BÖCEK
BRINDILLES ET BESTIOLES
24.04-24.05.2003

METAL İŞLER
METAL WORKS
03.06-03.07.2003
LALE ÇAVULDUR, GÜLER GÜNGÖR,
SELMA GÜRBÜZ, ŞİRİN İSKİT, YÜCEL
KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, SUZY
HUG LEVY, LEYLA SAKPINAR, TUĞRUL
SELÇUK, EMRE SENAN, YILDIZ ŞERMET,
ESMA PAÇAL TURAM.

BAĞ; ŞAİRİN BAHÇESİ*
BAGH; POET'S GARDEN
18.09-28.10.2003
CANAN DAĞDELEN, SAKİNE ÇİL, GÜLER
GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ, BALKAN
NACİ İSLİMYELİ, HASAN BÜLENT
KAHRAMAN, KURUCU KOÇANOĞLU,
TUĞRUL SELÇUK, YILDIZ ŞERMET.

TÜRKİYE'DEN GÜNÜMÜZ RESİM VE
HEYKEL SANATI
CONTEMPORARY PAINTING AND
SCULPTURE FROM TURKEY
AB BİNASI BRÜKSEL
29.09.2003-27.02.2004
LYNGBY KÜLTÜR EVİ

LYNGBY DANI MARKA
06-16.05.2004
MELINA MERCURY KÜLTÜR MERKEZİ
ATİNA, YUNANİSTAN
MELINA MERCURY CULTURAL CENTER,
ATHENS, GREECE
20.05-15.07.2004
KATILAN GALERİLER - PARTICIPATING
GALLERIES;
GALERİ APEL, GALERİ NEV (ANKARA),
GALERİST, TEM SANAT GALERİSİ
SELİM ALTAN, ARZU BAŞARAN, LEYLA
GEDİZ, GÜLER GÜNGÖR, HAKAN
GÜR SOYTRAK, ERGİN İNAN, GÜLSÜN
KARAMUSTAFA, KURUCU KOÇANOĞLU,
RAZİYE KUBAT, SUZY HUG LEVY,
KEMAL ÖNSOY, İRFAN ÖNÜR MEN,
ABDÜLKADİR ÖZTÜRK, TUĞRUL
SELÇUK, YILDIZ ŞERMET, CANAN
TOLON, YILDIZ TOPDAĞI, GÜRHAN
YÜCEL.
KATALOG

CEM AYDOĞAN
MY OLD FRIEND ATATÜRK
01.11-23.11.2003

NURSEREN TOR - JUAN BOTELLA
LUCAS
ÇOLDE İNANDIRMAK
TO CONVINCE IN THE DESERT
02.12.2003-07.01.2004

TOPRAK VE LİF 2004*
EARTH AND FIBER 2004
15.01-20.02.2004
İDİL AKBOSTANCI, ASLIMAY ALTAY,
YASEMİN ARSLAN BAKIRI, FİLİZ
BAŞARAN, SÜMBÜL EREN, YÜCEL KALE,
AYFER KALSIN, JUAN BOTELLA LUCAS,
TUĞRUL SELÇUK, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU.

DAHA FAZLA RÜZGAR-TÜRKİYE'DEN
DÖRT GÜNÜMÜZ SANATÇISI*
MORE WIND-FOUR CONTEMPORARY
ARTISTS FROM TURKEY
YOKOHAMA PORTSIDE GALLERY
25.02-26.03.2004
SELMA GÜRBÜZ, YÜCEL KALE, ŞEYMA
REİSOĞLU, LERZAN ÖZER.

RAZİYE KUBAT
KOŞ ZAZİ KOŞ
RUN ZAZİ RUN
26.02-27.03.2004

SELMA GÜRBÜZ
CİN İLE PERİ
THE FAIRY AND THE GENIE
01.04-01.05.2004

GÜLSÜN KARAMUSTAFA
VAAT EDİLMİŞ RESİMLER
PROMISED PAINTINGS
14.05-12.06.2004

TÜRKİYE-PLASTİK DİYALOGLAR
TURQUIE-DIALOGUES PLASTIQUES
TÜRKİYE-PLASTISCHE DIALOGEN
BRUSSELS' CITY HALL, HOTEL DE VILLE
DE BRUXELLES, BRÜKSEL KÜLTÜREVİ
23.06-22.08.2004

KATILAN GALERİLER
PARTICIPATING GALLERIES;
GALERİ APEL, GALERİ NEV(ANKARA),
GALERİST, TEM SANAT GALERİSİ SELİM
ALTAN, ARZU BAŞARAN, LEYLA GEDİZ,
GÜLER GÜNGÖR, HAKAN GÜRSOYTRAK,
SUZY HUG LEVY, ERGİN İNAN, GÜLSÜN
KARAMUSTAFA, KURUCU KOÇANOĞLU,
RAZİYE KUBAT, KEMAL ÖNSOY, İRFAN
ÖNÜR MEN, ABDÜLKADİR ÖZTÜRK,
TUĞRUL SELÇUK, YILDIZ ŞERMET,
CANAN TOLON, GÜRHAN YÜCEL,
MEHMET AYDOĞDU, NAZİFE CAN,
NEVZAT ÇOPUR, NİHAT DEMİR, ÖMER
ÖZÇETİN.
KATALOG

ORTAK PAYDA OLARAK ÇİZİM*
DRAWING AS THE COMMON
DENOMINATOR
BRÜKSEL KÜLTÜREVİ
BRUSSELS' CITY HALL, HOTEL DE VILLE
DE BRUXELLES,
23.06-22.08.2004
SELİM BİRSEL, SELMA GÜRBÜZ,
BALKAN NACİ İSLİMYELİ, ENİS TAHSİN
ÖZGÜR, YILDIZ ŞERMET, MÜRÜVVET
TÜRKİYİLMAZ.
KATALOG

DEREDEN TEPEDEN*
FROM HILLS AND DALES
06.07 -06.08.2004
İDİL AKBOSTANCI, FİLİZ BAŞARAN,
CANAN DAĞDELEN, FERHAN TAYLAN
ERDER, GÜLER GÜNGÖR, KURUCU
KOÇANOĞLU, NERMİN KURA, LERZAN
ÖZER, ZEYNEP PERİNÇEK, TUĞRUL
SELÇUK, MARIA SEZER, RÜÇHAN
ŞAHİNOĞLU, NURSEREN TOR, ESMA
PAÇAL TURAM.

TUĞRUL SELÇUK
HAYATAĞACI
TREE OF LIFE
09.09-09.10.2004

ASLIMAY ALTAY
SEYYAH
TRAVELLER
14.10-13.11.2004

MEHMET AKSOY
VAHDET-İ VÜCUTTAN ŞAMAN'A
FROM 'UNITY OF BEING' TO THE
SHAMAN
25.11-28.12.2004

GÜLER GÜNGÖR
OYUN
GAME
06.01-05.02.2005

PERDE*
CURTAIN
10.02-12.03.2005
İDİL AKBOSTANCI, ASLIMAY ALTAY,
AYDAN BAKTİR, ERICA BEARD, SAKİNE
ÇİL, SÜMBÜL EREN, SELMA GÜRBÜZ,
YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU,
AZADE KÖKER, İRFAN ÖNÜR MEN,
YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM,
FATMA TULİN.

NEWROZ-YENİGÜN-NEVRUZ*
DİYARBAKIR SANAT MERKEZİ VE
BELEDİYE KONUKEVİ
21.03-10.04.2005
ENDAM ACAR, ALİ AKSAKAL, YÜKSEL
ALDEMİR, ASLIMAY ALTAY, AYDAN
BAKTİR, FIRAT BİNGÖL, ESRA CARUS
GÜLAYDIN, ULAŞ ÇİBÜK, SAKİNE ÇİL,
ZEYNEL DOĞAN, FIRAT ERDOĞAN,
SÜMBÜL EREN, BAHATTİN EREN,
SELMA GÜRBÜZ, GÜLER GÜNGÖR,
ŞİRİN İSKİT, YÜCEL KALE, AZİZ KANAT,
GÜLSÜN KARAMUSTAFA, KURUCU
KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, DİCLE
MEŞE, ELİF MEŞE, RAMAZAN ÖZCAN,
MUSTAFA ÖZKUL, LERZAN ÖZER, LEYLA
SAKPINAR, EMRE SENAN, MARIA
SEZER, BARIŞ SEYİTVAN, NEZİR ŞAHİN
YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM,
FERİT TURGUT.

YILDIZ ŞERMET
UYKUSUZLAR
INSOMNIOUS
24.03-22.04.2005

ARZU BAŞARAN
İHLAL
VIOLATION
26.04-28.05.2005

DÜĞÜN-DERNEK, CÜMBÜR-CEMAAT,
EVLİ-EVSİZ*
WEDDINGS AND CELEBRATIONS
15.06-30.07.2005
ASLIMAY ALTAY, ARZU BAŞARAN,
AZADE KÖKER, CANAN DAĞDELEN,
ESMA PAÇAL TURAM, GÜLER GÜNGÖR,
GÜLSÜN KARAMUSTAFA, İDİL
AKBOSTANCI, KURUCU KOÇANOĞLU,
LERZAN ÖZER, RAZİYE KUBAT,
RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, SAKİNE ÇİL,
SELMA GÜRBÜZ, TUĞRUL SELÇUK,
YILDIZ ŞERMET, YÜCEL KALE, ZEYNEP
PERİNÇEK SİGNET.

KOMŞU*
NEIGHBOUR
GALERİ APEL
14.09-22.10.2005
ENGİN AKIN, ASLIMAY ALTAY, SÜMBÜL

EREN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, YÜCEL KALE,
AZADE KÖKER, LERZAN ÖZER, EMRE
SENAN, MARIA SEZER, ERHAN ŞERMET,
ESMA PAÇAL TURAM, EBRU YILMAZ.

KOMŞU*
NEIGHBOUR
DİYARBAKIR SANAT MERKEZİ (DSM)
19.11-07.12.2005
ENGİN AKIN, ASLIMAY ALTAY, SÜMBÜL
EREN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, YÜCEL KALE,
AZADE KÖKER, LERZAN ÖZER, EMRE
SENAN, MARIA SEZER, ERHAN ŞERMET,
ESMA PAÇAL TURAM, EBRU YILMAZ.

FİLİZ BAŞARAN
MASUMİYET
INNOCENCE
26.10-03.12.2005

YÜCEL KALE
AHCAMŞAP
WOODGLASS
08.12.2005 - 07.01.2006

RÜZGAR ARAYIŞTA
WANDERING WIND
JAPONYA'DAN ÜÇ ÇAĞDAŞ SANATÇI
THREE CONTEMPORARY ARTISTS
FROM JAPAN
KÜRATÖR; KO MATSUNAGA
19.01-11.02.2006
TOMOKO ESASHİ, KOJİ NAKASE,
YOSHIAKI WATANABE.

KENDİNE AİT BİR ODA, BEŞ SANATÇI,
BEŞ ODA
A ROOM OF ONE'S OWN, FIVE ARTISTS,
FIVE ROOMS
16.02-18.03.2006
BAYRAM CANDAN, ŞİRİN İSKİT, RAZİYE
KUBAT, KURUCU KOÇANOĞLU, LEYLA
SAKPINAR.

ESMA PAÇAL TURAM
İÇİMİZDEN BİRİ
ONE OF US
23.03-22.04.2006

ZAMANIN LALE HALİ
TENSES OF THE TULIP
DARPHANE-İ AMİRE
THE IMPERIAL MINT
08-28.04.2006
ENGİN AKIN, ASLIMAY ALTAY, AYDAN
BAKTİR, BAYRAM CANDAN, GÜLER
GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ AYFER
KALSIN, GÜLSÜN KARAMUSTAFA,
KURUCU KOÇANOĞLU, AZADE KÖKER,
HENNY VAN LEEWEN, SUZY HUG LEVY,
LERZAN ÖZER, THECLA RENDERS,
MARİA SEZER, YILDIZ ŞERMET.
KATALOG

SELMA GÜRBÜZ
20. YIL SERGİSİ
FELINE II-20TH ANNIVERSARY
27.04-28.05.2006

NATÜR-MORT
STILL LIFE
GALERİST
08-13.05.2006
KATILAN GALERİLER – PARTICIPATING
GALLERIES;
GALERİ APEL, GALERİ NEV, C.A.M.,
GALERİ X-İST, GALERİST
İDİL AKBOSTANCI, ASLIMAY ALTAY,
AYDAN BAKTİR, BAYRAM CANDAN,
GÜLER GÜNGÖR, ŞİRİN İSKİT YÜCEL
KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, AZADE
KÖKER, SUZY HUG LEVY, LERZAN ÖZER,
LEYLA SAKPINAR, EMRE SENAN, MARIA
SEZER, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, ERHAN
ŞERMET, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL
TURAM.
KATALOG

ÇARŞI-PAZAR*
SHOP'N-BAZAAR
02.06-02.07.2006
İDİL AKBOSTANCI, ENGİN AKIN,
ASLIMAY ALTAY, ERICA BEARD, CAN
GÖKNİL, GÜLER GÜNGÖR, YÜCEL
KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, SUZY
HUG LEVY, LERZAN ÖZER, RÜÇHAN
ŞAHİNOĞLU, YILDIZ ŞERMET, ESMA
PAÇAL TURAM.

TUĞRUL SELÇUK
GDO TOHUM
GMO SEED
14.09-14.10.2006

ASLIMAY ALTAY
FÜLK-İ FELEK (DÜNYA KAYIĞI)
THE WORLD DINGY
31.10-25.11.2006

İDİL AKBOSTANCI
DOĞADAN
FROM NATURE
30.11-30.12.2006

RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU
SOLGUN DOĞA
WILTED NATURE
30.11-30.12.2006

CONTEMPORARY İSTANBUL
ZİYARET
VISIT THE VISIT
21-24.12.2006
SELMA GÜRBÜZ, YÜCEL KALE, AZADE
KÖKER, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL
TURAM.

TOPRAK VE LİF 2007
EARTH AND FIBER 2007
11.01-10.02.2007
RAMAZAN BAYRAKOĞLU, BAYRAM

CANDAN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, CAN
GÖKNİL, GÜLER GÜNGÖR, RAZİYE
KUBAT, İRFAN ÖNÜR MEN.

EMRE SENAN
MASALAR (SANDALYESİZ)
TABLES (WITHOUT CHAIRS)
15.02-17.03.2007

CANAN DAĞDELEN
ELDE
AT HAND
22.03-21.04.2007

SAKİNE ÇİL
DUVAR
THE WALL
22.03-21.04.2007

KURUCU KOÇANOĞLU
YAZMADIKLARIM İLE KARINCALAR
WHAT I HAVE NOT YET WRITTEN
AND ANTS
26.04-26.05.2007

GÜLER GÜNGÖR
YILAN, ZAMAN
SNAKE, TIME
01-30.06.2007

SAYFALAR*
PAGES
06.08-20.10.2007
ASLIMAY ALTAY, BAYRAM CANDAN, CAN
GÖKNİL, YÜCEL KALE, AZADE KÖKER,
RAZİYE KUBAT, SUZY HUG LEVY, NANCY
LUNSFORD, EMRE SENAN, YILDIZ
ŞERMET.

OKUMA ODASI-BİR KÖŞE*
DAS LESEZIMMER-EINE ECKE
ULUSLARARASI FRANKFURT KİTAP
FUARI
INTERNATIONAL FRANKURT BOOK FAIR
TÜRKİYE ULUSAL STANDI
10-24.10.2007
ASLIMAY ALTAY, CAN GÖKNİL, YÜCEL
KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE
KUBAT, SUZY HUG LEVY, YILDIZ
ŞERMET.

TOG TOPLUM GÖNÜLLÜLERİ VAKFI
SERGİSİ*
TOG EXHIBITION
23.10.2007
ASLIMAY ALTAY, CANAN DAĞDELEN,
GÜLER GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ,
YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU,
RAZİYE KUBAT, SUZY HUG LEVY,
TUĞRUL SELÇUK, YILDIZ ŞERMET,
ESMA PAÇAL TURAM.

JUAN BOTELLA LUCAS
AKLINI OYNATMALAR
BAILES DE MENTE
26.10-17.11.2007

OKUMA ODASI-BİR KÖŞE*
SALA LETTURA-UN ANGOLO
TERRA DI LIBRI, SANTA MARIA DELLA
SCALA, SIENA
08-11.11.2007
ASLIMAY ALTAY, CAN GÖKNİL, YÜCEL
KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, AZADE
KÖKER, RAZİYE KUBAT, SUZY HUG
LEVY, YILDIZ ŞERMET.

ESMA PAÇAL TURAM
KAPI AÇIK
OPEN DOOR
22.11-19.12.2007

CONTEMPORARY İSTANBUL
GÜNEŞLİ GÖLGELİ
SUNNY SHADOWS
29.11-02.12.2007
SELMA GÜRBÜZ

NERMİN KURA
FOLLUK
CRADLE OF SILENCE
27.12.2007-26.01.2008

RAMAZAN BAYRAKOĞLU
KOLEKSİYON PARÇALARI
COLLECTION PIECES
27.12.2007-26.01.2008

BAYRAM CANDAN
BU İŞYERİNDE GREV VAR
RESİM-İŞ HEYKEL-İŞ
ON STRIKE
31.01-01.03.2008

YÜCEL KALE
DALIŞ AÇISI
FIXED GAZE
06.03-05.04.2008

SELMA GÜRBÜZ
GÜNEŞLİ GÖLGELİ
SUNNY SHADOWS
10.04-10.05.2008

BAHADIR YILDIZ
SON KATMAN
LAST STRATUM
19.04-22.05.2008

ŞAKİR GÖKÇEBAĞ
YARIM ELMA
(CUTTEMPORARY ART SERİSİNDEN)
HALF AN APPLE
(CUTTEMPORARY ART SERIES)
15.05-14.06.2008

ZEYNEP PERİNÇEK SİGNET
DÖRT BİR YANA
TOUT UN PAYS
15.05-14.06.2008

YAZ KARMA SERGİSİ
SUMMER SEASON GROUP EXHIBITION
08-31.07.2008
BAYRAM CANDAN, SAKİNE ÇİL, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, GÜLER GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ, YÜCEL KALE, NERMİN KURA, RAZİYE KUBAT, TUĞRUL SELÇUK, MARIA SEZER, ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM, Y. BAHADIR YILDIZ.

BENİM ADIM APEL*
JE M'APELLE APEL
11.09-11.10.2008
FRANSIZ KÜLTÜR MERKEZİ – DEPO İSTANBUL
İDİL AKBOSTANCI, ENGİN AKIN, MEHMET AKSOY, ASLIMAY ALTAY, CEM AYDOĞAN, YASEMİN ASLAN BAKIRİ, AYDAN BAKTIR, ARZU BAŞARAN, FİLİZ BAŞARAN, RAMAZAN BAYRAKOĞLU, ERİCA BEARD, SELİM BİRSEL, JUAN BOTELLA LUCAS, BAYRAM CANDAN, SAKİNE ÇİL, CANAN DAĞDELEN, SÜMBÜL EREN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, CAN GÖKNİL, SELMA GÜRBÜZ, GÜLER GÜNGÖR, ESRA CARUS GÜNAYDIN, ŞİRİN İSKİT, BALKAN NACİ İSLİMYELİ, YÜCEL KALE, AYFER KALSIN, GÜLSÜN KARAMUSTAFA, KURUCU KOÇANOĞLU, AZADE KÖKER, RAZİYE KUBAT, NERMİN KURA, SUZY HUG LEVY, NANCY LUNS FORD, LERZAN ÖZER, CANAN PAK, LEYLA SAKPINAR, NEVZAT SAYIN, TUĞRUL SELÇUK, EMRE SENAN, MARIA SEZER, ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, ERHAN ŞERMET, YILDIZ ŞERMET, NURSEREN TOR, ESMA PAÇAL TURAM, FATMA TÜLİN, Y. BAHADIR YILDIZ.

CANAN PAK
BANA KENDİNİ GÖSTER
REVEAL YOURSELF TO ME
11.09-11.10.2008

BENİM ADIM APEL*
JE M'APELLE APEL
GALERİ APEL
18.10 – 22.12.2008

OKUMA KÖŞESİ *
READING CORNER
INTERNATIONAL FRANKFURT
BOOK FAIR
BUCHDRUCKKUNST, ART SPACE
15-19.10.2008
ASLIMAY ALTAY, AYDAN BAKTIR, AZADE KÖKER, BAYRAM CANDAN, CAN GÖKNİL, EMRE SENAN, ENGİN AKIN, HASAN BÜLENT KAHRAMAN, RAZİYE KUBAT, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, YILDIZ ŞERMET, SUZY HUG LEVY.

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
TABANKEŞ
WAYFARER
27.11.2008–03.01.2009

RAZİYE KUBAT
BANA MASAL ANLATMA!
DON'T TELL ME TALES
10.01–07.02.2009

“OKUMA KÖŞESİ” TÜRKİYE'DEN GÜNÜMÜZ KİTAP SANATI
“READING CORNER” CONTEMPORARY BOOKART FROM TURKEY
MUSEUM DER ARBEIT, HAMBURG
16-18.01.2009
ASLIMAY ALTAY GÖNEY, AYDAN BAKTIR, AZADE KÖKER, Y. BAHADIR YILDIZ, BAYRAM CANDAN, CAN GÖKNİL, ESMA PAÇAL TURAM, RAZİYE KUBAT, SELMA GÜRBÜZ, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, YILDIZ ŞERMET, SUZY HUG LEVY.

SELİM BİRSEL
ARKA BAHÇE
BACKYARD
12.02–14.03.2009

YILDIZ ŞERMET
TABİATIMIZ
OUR NATURE
21.03–18.04.2009

KURUCU KOÇANOĞLU
DİKENİMGELER
THORN IMAGES
21.03–18.04.2009

Y. BAHADIR YILDIZ
TAHTA-LI
WOOD-EN
28.03–23.04.2009

BAYRAM CANDAN
ZERREDİR BELKİ AMA YOK DENİLEMEZ
PERHAPS IT'S JUST A PIECE OF MOTE
YET UNDENIABLE
23.04-23.05.2009

BİZ*
US
KAGİDER- KADIN GİRİŞİMCİLER DERNEĞİ
27.05.2009–27.05.2010
AZADE KÖKER, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, AYDAN BAKTIR, BAYRAM CANDAN, CAN GÖKNİL, GÜLER GÜNGÖR, ESMA PAÇAL TURAM, RAZİYE KUBAT, SAKİNE ÇİL, YILDIZ ŞERMET, SUZY HUG LEVY, ZEYNEP PERİNÇEK, İDİL AKBOSTANCI, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU.

MARIA SEZER
BEKLERİM
AWAITING
30.05–04.07.2009

NURSEREN TOR
TOR
30.05–04.07.2009

YAZ MASALLARI
SUMMER TALES
07-31.07.2009
SELİM BİRSEL, BAYRAM CANDAN, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, GÜLER GÜNGÖR, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, NERMİN KURA, JUAN BOTELLA LUCAS, MARIA SEZER, TUĞRUL SELÇUK, YILDIZ ŞERMET, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, ESMA PAÇAL TURAM, NURSEREN TOR, Y. BAHADIR YILDIZ.

OKUMA KÖŞESİ*
READING CORNER
10.08–17.10.2009
ENGİN AKIN, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, AYDAN BAKTIR, FİLİZ BAŞARAN, BAYRAM CANDAN, CAN GÖKNİL, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, SELMA GÜRBÜZ, HASAN BÜLENT KAHRAMAN, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, AZADE KÖKER, SUZY HUG LEVY, EMRE SENAN, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM, Y. BAHADIR YILDIZ.

WINDOWS*
FENETRES
ST-ART EUROPEAN CONTEMPORARY ART FAIR
STRASBURG
25–30.11.2009
İDİL AKBOSTANCI, BAYRAM CANDAN, SÜMBÜL EREN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, AZADE KÖKER, SUZY HUG LEVY, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM, Y. BAHADIR YILDIZ.

ŞAKİR GÖKÇEBAĞ
SALI PAZARI
TUESDAY BAZAAR
24.10–05.12.2009

YÜCEL KALE
HAYAL ÜRÜNÜ
IMAGININGS
10.12.2009–09.01.2010

KÜLTÜR-FİZİK*
CULTURE PHYSIQUE
16.01–20.02.2010
FİLİZ BAŞARAN, SELİM BİRSEL, BAYRAM CANDAN, SAKİNE ÇİL, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, GÜLER GÜNGÖR, KURUCU KOÇANOĞLU, KOMET, RAZİYE KUBAT, SUZY HUG LEVY, YILDIZ ŞERMET, MÜRÜVVET TÜRKYILMAZ, Y. BAHADIR YILDIZ.

Y. BAHADIR YILDIZ
ZAMANSIZ AŞINMALAR
UNTIMELY EROSIONS
27.02–27.03.2010

PENCERELE*
WINDOWS
13.03–17.04.2010
İDİL AKBOSTANCI, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, BAYRAM CANDAN, ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET, SÜMBÜL EREN, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, AZADE KÖKER, SUZY HUG LEVY, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM, Y. BAHADIR YILDIZ, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ.

CAN GÖKNİL
KİTAP EVİ
BOOK HOUSE
03.04–01.05.2010

MÜRÜVVET TÜRKYILMAZ
KAYITSIZ COĞRAFYALAR
UNREGISTERED GEOGRAPHIES
29.04–28.05.2010

GÜLER GÜNGÖR
YAKIN GELECEK
NEAR FUTURE
08.05–05.06.2010

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
ARKASI VAR
ONGOING
05.06–31.07.2010

YAZ ARMAĞANLARI
SUMMER GIFTS
12.06-31.07.2010
İDİL AKBOSTANCI, SELİM BİRSEL, BAYRAM CANDAN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, CAN GÖKNİL, GÜLER GÜNGÖR, YÜCEL KALE, AYFER KALSIN, KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, MARIA SEZER, ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET, YILDIZ ŞERMET, MÜRÜVVET TÜRKYILMAZ, Y. BAHADIR YILDIZ.

ÇEŞME*
FOUNTAINS
21.09–31.10.2010
BAYRAM CANDAN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, CAN GÖKNİL, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, SUZY HUG LEVY, CANAN PAK, TUĞRUL SELÇUK, MARIA SEZER, YILDIZ ŞERMET, Y. BAHADIR YILDIZ.

EMRE SENAN
LOBOTOMİ HAKKIMIZ, SÖKE SÖKE ALIRIZ!
LOBOTOMY IS OUR RIGHT, WE'LL GOUGE IT OUT!
6.11–11.12.2010

CONTEMPORARY İSTANBUL 2010
25-28.11.2010
ASLIMAY ALTAY GÖNEY, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, YILDIZ ŞERMET.

BAHADIR YILDIZ
PRESLENMİŞ VE KURUTULMUŞ
PRESSED AND DRIED
18.12.2010–15.01.2011

VİTRİN*
VITRINE
22.01-19.02.2011
AYDAN BAKTIR, BAYRAM CANDAN, CAN GÖKNİL, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, GÜLER GÜNGÖR, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, SUZY HUG LEVY, EMRE SENAN, ELİF SÜSLER, YILDIZ ŞERMET, HANDE VARSAT, Y. BAHADIR YILDIZ, EBRU YILMAZ.

BAYRAM CANDAN
ACİLİYET
URGENCY
26.02-26.03.2011

ŞAKİR GÖKÇEBAĞ
BIYIKALTI
02–30.04.2011

YILDIZ ŞERMET
ÇİZGİNİN TABİATİ
07.05-04.06.2011

YAZ BAHÇELERİ
SUMMER GARDENS
09.06 - 30.07.2011
İDİL AKBOSTANCI, SENA ARCAK, SELİM BİRSEL, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, GÜLER GÜNGÖR, YÜCEL KALE, RAZİYE KUBAT, SUZY HUG LEVY, MELAHAT D. SCHROUFFE, MÜRÜVVET TÜRKYILMAZ, Y. BAHADIR YILDIZ.

ART BEAT 2011*
LÜTFİ KIRDAR KONGRE MERKEZİ
LÜTFİ KIRDAR CONVENTION AND EXHIBITION CENTER
14.09.2011-18.09.2011
ASLIMAY ALTAY GÖNEY, YÜCEL KALE, KURUCU KOÇANOĞLU, SUZY HUG LEVY, YILDIZ ŞERMET, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, GAMZE TAŞDAN.

BERABER VE SOLO ŞARKILAR*
GROUP AND SOLO SONGS
15.09 – 22.10.2011
SENA ARCAK, CEM AYDOĞAN, AYDAN BAKTIR, BAYRAM CANDAN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, CAN GÖKNİL, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, GÜLER GÜNGÖR, BARIŞ KOÇANOĞLU, KURUCU KOÇANOĞLU, SEVİL KOÇANOĞLU, SUZY HUG LEVY, EMRE SENAN, MARIA SEZER, ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET, ELİF SÜSLER, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM, HANDE VARSAT, Y. BAHADIR YILDIZ.

RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU
DIŞARDA
OUTSIDE
27.10-03.12.2011

CONTEMPORARY İSTANBUL 2011*
İSTANBUL KONGRE MERKEZİ
İSTANBUL CONGRESS CENTER
24-27.11.2011
ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, EMRE SENAN, ESMA PAÇAL TURAM, Y. BAHADIR YILDIZ

BAHADIR YILDIZ
PSİŞİK SAVUNMA STRATEJİLERİ
PSYCHIC DEFENSE SYSTEMS
10.12-14.01.2012

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
İSTİF
PILED UP
21.01-25.02.2012

HANDE VARSAT
DAİMA YÜKLÜ
EVER- LADEN
08.03-07.04.2012

ESMA PAÇAL TURAM
GÜNLERDEN BİR GÜN
ONE DAY
12.04-20.05.2012

YAZ REHAVETİ*
LAZY HAZY DAYS OF SUMMER
01.07-31.07.2012
ELİF SÜSLER, Y. BAHADIR YILDIZ, YÜCEL KALE, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, GÜLER GÜNGÖR, GAMZE TAŞDAN, CAN GÖKNİL, ÇİĞDEM ASATEKİN, BAYRAM CANDAN, NERMİN KURA, HANDE VARSAT, ESMA PAÇAL TURAM.

YÜCEL KALE
DÜŞLÜCELİ
DREAMSVILLE
26.05-23.06.2012

EMRE SENAN
ANİ PAÇAVRA
INSTANT RAG
15.09-20.10.2012
KATALOG

ZEYNEP PERİNÇEK SİGNORET
KEŞKE
IF ONLY
30.10-01.12.2012

CONTEMPORARY İSTANBUL 2012*
LÜTFİ KIRDAR KONGRE MERKEZİ
İSTANBUL CONVENTION AND EXHIBITION CENTER
22-25.11.2012
ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, SUZY HUG LEVY, EMRE SENAN, YILDIZ ŞERMET, ESMA PAÇAL TURAM.

CANAN DAĞDELEN
AN UZAM
MOMENT SPACE
08.12.2012-12.01.2013

GİYİM KUŞAM*
CLOTHING
01.19-23.02.2013
SENA ARCAK, AYDAN BAKTIR,
BİRSEN CANBAZ, BAYRAM CANDAN,
SAKİNE ÇİL, SÜMBÜL EREN, ŞAKİR
GÖKÇEBAĞ, ASLIMAY ALTAY GÖNEY,
GÜLER GÜNGÖR, YÜCEL KALE, SELİN
KOHEN LEVİ, SUZY HUG LEVY, TUĞRUL
SELÇUK, EMRE SENAN, ELİF SÜSLER,
SİBEL ŞUHUBİ, GAMZE TAŞDAN,
ESMA PAÇAL TURAM, HANDE VARSAT,
Y.BAHADIR YILDIZ.

SUZY HUG LEVY
RÜZGARDA BİR YAPRAK
A LEAF ON THE WIND
02.03-30.03.2013

İDİL AKBOSTANCI
02.03-30.03.2013
BEYAZ ÖRTÜ-II
WHITE CLOTH-II

YILDIZ SERMET
ÇİZGİNİN TABİATII-II
THE NATURE OF LINE-II
04.06-11.05.2013

Y.BAHADIR YILDIZ
HUZURSUZ BACAK
RESTLESS LEG
17.05-22.06.2013

YAZ SERGİSİ
28.06-13.07.2013
İDİL AKBOSTANCI, CAN GÖKNİL,
ASLIMAY ALTAY GÖNEY, YÜCEL KALE,
ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET, GAMZE
TAŞDAN.

APEL 15*
12.09-25.10.2013
İDİL AKBOSTANCI, AYDAN BAKTIR,
BAYRAM CANDAN, SAKİNE ÇİL,
SÜMBÜL EREN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ,
CAN GÖKNİL, ASLIMAY ALTAY GÖNEY,
GÜLER GÜNGÖR, YÜCEL KALE, KURUCU
KOÇANOĞLU, AZADE KÖKER, NERMİN
KURA, SELİN KOHEN LEVİ, SUZY HUG
LEVY, CANAN PAK, LEYLA SAKPINAR,
EMRE SENAN, MARIA SEZER, ZEYNEP
PERİNÇEK SIGNORET, ELİF SÜSLER,
RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, YILDIZ SERMET,
GAMZE TAŞDAN, ESMA PAÇAL TURAM,
HANDE VARSAT, Y.BAHADIR YILDIZ.

ASLIMAY ALTAY GÖNEY
ELDİVEN FABRİKASI
HANDSCHUHFABRIK
02.11-07.12.2013

CONTEMPORARY ISTANBUL 2013*
İSTANBUL KONGRE MERKEZİ
ISTANBUL CONGRESS CENTER
07-10.11.2013
İDİL AKBOSTANCI, ASLIMAY ALTAY
GÖNEY, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, YÜCEL KALE,
SELİN KOHEN LEVİ, SUZY HUG LEVY,
YILDIZ ŞERMET, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU,
HANDE VARSAT, Y. BAHADIR YILDIZ.

YÜCEL KALE
KÖKLER, DALLAR VE YAPRAKLAR
ROOTS, BRANCHES AND LEAVES
14.12.2013-11.01.2014

MUTFAK ÜZERİNE*
ON 'THE KITCHEN'
18.01-25.02.2014
ŞEBNEM ARIKAN, AYDAN BAKTIR,
ZEYNEP BİRCED, BAYRAM CANDAN,
ÖZDEN ERDEM, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ,
CAN GÖKNİL, ASLIMAY ALTAY GÖNEY,
RAZİYE KUBAT, KURUCU KOÇANOĞLU,
NERMİN KURA, SUZY HUG LEVY,
LERZAN ÖZER, YILDIZ ŞERMET, GAMZE
TAŞDAN.

SELİN KOHEN LEVİ
CINDERELLA COLLECTION
01-29.03.2014

EMRE SENAN
BANAL
05.04-03.05.2014
KATALOG

GAMZE TAŞDAN
MESELE YOK!
NO BIG DEAL!
10.05-14.06.2014

YAZ SERGİSİ
SUMMER EXHIBITION
21.06-26.07.2014
İDİL AKBOSTANCI, AYDAN BAKTIR,
BAYRAM CANDAN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ,
CAN GÖKNİL, ASLIMAY ALTAY GÖNEY,
GÜLER GÜNGÖR, RAZİYE KUBAT,
NERMİN KURA, SELİN KOHEN LEVİ,
SUZY HUG LEVY, EMRE SENAN,
RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, YILDIZ ŞERMET,
GAMZE TAŞDAN, ESMA PAÇAL TURAM.

BİR REKLAM ARASI*
AN AD BREAK
13.09-08.10.2014

ŞEBNEM ARIKAN, AYDAN BAKTIR,
ARZU BAŞARAN, SAKİNE ÇİL, SÜMBÜL
EREN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, ASLIMAY
ALTAY GÖNEY, GÜLER GÜNGÖR, SUZY
HUG LEVY, RAZİYE KUBAT, LERZAN
ÖZER, EMRE SENAN, MARIA SEZER,
ELİF SÜSLER, ERHAN ŞERMET, YILDIZ
ŞERMET, GAMZE TAŞDAN, HANDE
VARSAT, Y. BAHADIR YILDIZ.

ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET
HEM BAHAR HEM GÜZ
BETWEEN THE BLUE AND THE GREY
30.10-29.11.2014

CONTEMPORARY ISTANBUL 2014
13-16.11.2014
ASLIMAY ALTAY GÖNEY, ŞAKİR
GÖKÇEBAĞ, SUZY HUG LEVY, NERMİN
KURA, EMRE SENAN, YILDIZ ŞERMET,
HANDE VARSAT

BAYRAM CANDAN
BU İŞ YERİNDE BAYRAM VAR
BAYRAM
13.12.2014 – 10.01.2015

CAN GÖKNİL
SAZLI SÖZLÜ
SONGS AND LYRICS
17.01-21.02.2015

NEWROZ - YENİ GÜN - NEVRUZ*
NEW DAY
28.02-28.03.2015
ENDAM ACAR, ALİ AKSAKAL, ASLIMAY
ALTAY GÖNEY, AYDAN BAKTIR, FIRAT
BİNGÖL, ESRA CARUS GÜLAYDIN,
SAKİNE ÇİL, FIRAT ERDOĞAN, SÜMBÜL
EREN, BAHATTİN EREN, GÜLER
GÜNGÖR, ŞİRİN İSKİT, YÜCEL KALE,
AZİZ KANAT, GÜLSÜN KARAMUSTAFA,
RAZİYE KUBAT, DİCLE MEŞE, ELİF
MEŞE, LERZAN ÖZER, LEYLA SAKPINAR,
EMRE SENAN, MARIA SEZER, BARIŞ
SEYİTVAN.

FİLİZ BAŞARAN
BASKI RESİM SERGİSİ
PRINTS, PAINTINGS
09.04.-09.05.2015

İLK YAZ SERGİSİ
EARLY SUMMER EXHIBITION
16.05.-16.06.2015
ENDAM ACAR, AYDAN BAKTIR, FİLİZ
BAŞARAN, FIRAT BİNGÖL, BAYRAM
CANDAN, SAKİNE ÇİL, FIRAT ERDOĞAN,
CAN GÖKNİL, ASLIMAY ALTAY GÖNEY,
GÜLER GÜNGÖR, RAZİYE KUBAT, SUZY
HUG LEVY, ELİF MEŞE, DİCLE MEŞE,
EMRE SENAN, BARIŞ SEYİTVAN, MARIA
SEZER, ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET,
YILDIZ ŞERMET, GAMZE TAŞDAN,
SHIRLEY VERRETTE, BAHADIR YILDIZ.

MADEN CEVHER*
MINES AND ORES
05.09.-31.10.2015
ENDAM ACAR, AYDAN BAKTIR,
ZEYNEP BİRCED, FIRAT BİNGÖL,
BAYRAM CANDAN, SAKİNE ÇİL, CAN
GÖKNİL, ASLIMAY ALTAY GÖNEY, ESRA
CARUS GÜLAYDIN, GÜLER GÜNGÖR,
ŞİRİN İSKİT, AZİZ KANAT, KURUCU
KOÇANOĞLU, SUZY HUG LEVY, LERZAN
ÖZER, EMRE SENAN, MARIA SEZER,

ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET, RÜÇHAN
ŞAHİNOĞLU, YILDIZ ŞERMET, GAMZE
TAŞDAN, SHIRLEY VERRETTE.

ELİF SÜSLER
CLUB BUTTERFLY
07.11-05.12.2015

BALKON*
BALCONY
17.12.2015-30.01.2016
ENDAM ACAR, BEHİÇ AK, AYDAN
BAKTIR, SAKİNE ÇİL, SÜMBÜL EREN,
CAN GÖKNİL, GÜLER GÜNGÖR, ASLIMAY
ALTAY GÖNEY, ESRA CARUS GÜLAYDIN,
KURUCU KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT,
SUZY HUG LEVY, ÇİĞDEM MAHSUNLAR,
LEYLA SAKPINAR, NEVZAT SAYIN,
EMRE SENAN, MARIA SEZER, YILDIZ
ŞERMET, GAMZE TAŞDAN, BAHADIR
YILDIZ, HANDE VARSAT, SHIRLEY
VERRETTE.

EMRE SENAN
YAZILMAMIŞ BİR ANSİKLOPEDİ İÇİN
RESİMLER - I -
PLATES FOR AN UNWRITTEN
ENCYCLOPAEDIA - I -
13.02-19.03.2016

YILDIZ ŞERMET
VERYÜZÜ, GÖKYÜZÜ
THE EARTH AND THE SKY
31.03-30.04.2016

MARIA SEZER
SU YÜRÜDÜ
SAPRISING
12.05-09.06.2016

ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET
BİRER BİRER
ONE BY ONE
08.10.-11.11.2016

RAZİYE KUBAT
IRGAT
LABOURER
19.11.-17.12.2016

GAMZE TAŞDAN
ÇIK DEDİLER SAHNEYE
CALLED TO THE STAGE
21.01.-18.02.2017

LİMAN*
HARBOUR
04.03.-15.04.2017
ENDAM ACAR, İDİL AKBOSTANCI,
AYDAN BAKTIR, SAKİNE ÇİL, GÜRBÜZ
DOĞAN EKŞİOĞLU, SÜMBÜL EREN,
ASLIMAY ALTAY GÖNEY, ESRA CARUS
GÜLAYDIN, GÜLER GÜNGÖR, BARIŞ
KOÇANOĞLU, RAZİYE KUBAT, SUZY HUG
LEVY, ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET,
LEYLA SAKPINAR, NEVZAT SAYIN,
EMRE SENAN, MARIA SEZER, ELİF

SÜSLER, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, YILDIZ
ŞERMET, GAMZE TAŞDAN, HANDE
VARSAT, SHIRLEY VERRETTE, Y.
BAHADIR YILDIZ.

KUPA*
CUP
06.05.-10.06.2017
ENDAM ACAR, İDİL AKBOSTANCI,
AYDAN BAKTIR, YEŞİM BAYRAK
AVİNAL, ESRA CARUS, SAKİNE ÇİL,
GÜRBÜZ DOĞAN EKŞİOĞLU, ASLIMAY
ALTAY GÖNEY, GÜLER GÜNGÖR, SUZY
HUG LEVY, KURUCU KOÇANOĞLU,
RAZİYE KUBAT, LERZAN ÖZER, LEYLA
SAKPINAR, EMRE SENAN, ELVAN SERİN,
RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, YILDIZ ŞERMET,
GAMZE TAŞDAN, SHIRLEY VERRETTE.

KOMŞU III*
NEIGHBOR III
09.09.-14.10.2017
İDİL AKBOSTANCI, ALİ AKSAKAL, YEŞİM
BAYRAK AVİNAL, AYDAN BAKTIR,
ESRA CARUS, SAKİNE ÇİL, GÜRBÜZ
DOĞAN EKŞİOĞLU, CAN GÖKNİL,
GÜLER GÜNGÖR, KURUCU KOÇANOĞLU,
RAZİYE KUBAT, SUZY HUG LEVY,
JULIE MARDİN, LEYLA SAKPINAR,
NEVZAT SAYIN, ELVAN SERİN, RÜÇHAN
ŞAHİNOĞLU, YILDIZ ŞERMET, GAMZE
TAŞDAN, SHIRLEY VERRETTE.

RANDEVU
RENDEZ-VOUS
22.09 - 20-10.2017
KATILAN GALERİLER;
BLOK ART SPACE, C.A.M GALERİ, PG
ART GALERİ, GALERİ APEL
BAYRAM CANDAN, ASLIMAY ALTAY
GÖNEY, BARIŞ KOÇANOĞLU, NERMİN
KURA, MARIA SEZER, ZEYNEP
PERİNÇEK SIGNORET.

NOSTOSPEKTİF *
NOSTOSPECTIVE
07.11.2017-20.06.2018
ENDAM ACAR, İDİL AKBOSTANCI, ENGİN
AKIN, ŞEBNEM ARIKAN, YEŞİM BAYRAK
AVİNAL, YASEMİN ASLAN BAKIRI,
AYDAN BAKTIR, ARZU BAŞARAN, FİLİZ
BAŞARAN, RAMAZAN BAYRAKOĞLU,
ZEYNEP BİRCED, SELİM BİRSEL, ŞEYMA
REİSOĞLU BOBAROĞLU, BAYRAM
CANDAN, ESRA CARUS, SAKİNE ÇİL,
CANAN DAĞDELEN, GÜRBÜZ DOĞAN
EKŞİOĞLU, SÜMBÜL EREN, NİLÜFER
ERGİN, ŞAKİR GÖKÇEBAĞ, ASLIMAY
ALTAY GÖNEY, GÜLER GÜNGÖR,
SELMA GÜRBÜZ, ŞİRİN İSKİT, YÜCEL
KALE, AYFER KALSIN, GÜLSÜN
KARAMUSTAFA, BARIŞ KOÇANOĞLU,
KURUCU KOÇANOĞLU, SEVİL
KOÇANOĞLU, SELİN KOHEN, AZADE
KÖKER, RAZİYE KUBAT, NERMİN KURA,
SUZY HUG LEVY, JULIE MARDİN,
LERZAN ÖZER, CANAN PAK, LEYLA

SAKPINAR, NEVZAT SAYIN, EMRE
SENAN, ELVAN SERİN, MARIA SEZER,
ZEYNEP PERİNÇEK SIGNORET, ELİF
SÜSLER, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU, ERHAN
ŞERMET, YILDIZ ŞERMET, GAMZE
TAŞDAN, NURSEREN TOR, ESMA PAÇAL
TURAM, FATMA TULİN, MÜRÜVVET
TÜRKVILMAZ, HANDE VARSAT,
SHIRLEY VERRETTE, Y. BAHADIR
YILDIZ.

TOPRAK VE LİF 2018 *
EARTH AND FIBER 2018
15.09-16.11.2018
CEM AYDOĞAN, AYDAN BAKTIR,
RAMAZAN BAYRAKOĞLU, ZEYNEP
BİRCED, SAKİNE ÇİL, ARTİN DEMİRCİ,
DİLEK DEMİRCİ, LEYLA DİLMEN,
ASLIMAY ALTAY GÖNEY, ÇAĞIL
HARMANDAR, ŞİRİN İSKİT, KURUCU
KOÇANOĞLU, SEVİL KOÇANOĞLU,
LEYLA SAKPINAR, EMRE SENAN, ELVAN
SERİN, YILDIZ ŞERMET, Y. BAHADIR
YILDIZ.

TUHAFİYE*
26.01-07.04.2019
İDİL AKBOSTANCI, YEŞİM BAYRAK
AVİNAL, AYDAN BAKTIR, RAMAZAN
BAYRAKOĞLU, BAYRAM CANDAN,
SAKİNE ÇİL, ASLIMAY ALTAY GÖNEY,
GÜLER GÜNGÖR, SELMA GÜRBÜZ,
YÜCEL KALE, RAZİYE KUBAT, SUZY
HUG LEVY, LERZAN ÖZER, LEYLA
SAKPINAR, EMRE SENAN, ELVAN SERİN,
MARİA SEZER, RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU,
YILDIZ ŞERMET, SİBEL ŞUHUBİ, GAMZE
TAŞDAN, SİNEM ÜSTÜN, Y. BAHADIR
YILDIZ.

*KÜRATÖR/CURATOR: NURAN TERZİOĞLU

Sanat Karavanı - 08 Ocak 2016
Galeri Apel, Hayriye Caddesinde, Galatasaray Lisesi'nin devasa arka duvarının yanında, GS Hamamı'ndan inen merdivenlere bitişik tarihi Apelyan Apartmanı'nın ilk iki katında yer almaktadır. 1994'te hayli viran halde bulduğumuz bu mekanı Mimar Nevzat Sayın orijinale azami sadık kalarak tasarladı. Uygulamayı Mimar Sermet Elçi tamamladı. Galeri Apel'in kuruluş yılı 1998. Galerici olarak mesleğe başlama tarihim ise 1983. Galeri Apel'i, Ankara'da sırayla Tanbay, Urart Sanat Galerileri ve ardından bir yıl Bilkent Üniversitesi kültürel etkinlikler koordinatörlüğü deneyimlerimin birikiminde kurgulamaya çalıştım. Altmışlı yılların ikinci yarısında almış olduğum malzeme, özellikle tekstil, tasarım ağırlıklı sanat eğitimi, sergiler genelinde galeri çizgisinin belirlenmesinde etkili olmuştur

sanırım. Çeşitli materyallerin kullanıldığı, çok sayıda sanatçının katkıda bulunduğu konulu sergilerin ilkinin 1985'de Tanbay Sanat Galerisi'nde denemiştim: "Gençlik Yılı" sergisi. Galeri sanatçılarının kişisel sergilerinin yanı sıra yılda en az iki tematik sergiye yer vermeyi günümüze kadar sürdürebildim. Şu an Galeri Apel'de bunların sonuncusu "Balkon" başlıklı sergi yer almakta. SANART 1992 kapsamında Ankara Devlet Resim Heykel Müzesi'nde küratörlüğünü yaptığım "Earth and Fiber" (Toprak ve Lif) başlıklı uluslararası sergiyi çok önemsediyimi burada belirtmek isterim. Ankara'da çalıştığım kurumlarda olduğu gibi daha

sonra da konulu sergileri (yurtiçi ve yurtdışında) düzenlemeye devam ettim. 2004 yılında küratör Ko Matsunaga'dan Japonya'da bir sergi yapma teklifi aldım. Yokohama'da Art Square'de "More Wind" (Daha çok Rüzgar) yurtdışında gerçekleştirdiğim ilk sergidir. Avrupa Topluluğu girişimiyle bir çok başkentte açılan sergilerde koordinatörlük ve komiserlik yaptım. Bunların sonucunda Brüksel'de "Turkey, Plastic Dialogues" sergisine ek olarak "Drawing as the Common Denominator" (Ortak Payda Olarak Çizim) konulu bir sergi kurguladım. 2007 de Frankfurt Kitap Fuarı Türkiye Pavyonu'na yerleştirdiğim "Okuma Köşesi" başlıklı Apel sergimiz ise daha sonra Frankfurt, Hamburg ve Siena şehirlerinde çeşitli merkez ve müzelerden davet aldı ve her seferinde değişik versiyonlarıyla sergilendi. Yurtiçinde de Apel mekanı dışında bazı önemli sergilerimiz oldu. Darphane-i Amire'de "Zamanın Lale Hali" ve Diyarbakır'da düzenlediğimiz "Newroz" bunlardan başlıcalarıdır. Galeri Apel'i sürdürebilmeyi çok isterim. Galeriler, kültür alanında, sanat üretiminin yaygınlaşması ve farklı düşüncelerin paylaşılması işlevini büyük ölçüde yüklenirler. Çevrelerine bu nedenle bir artı değer katmayı hedeflerler. Galeri Apel'in amaçlarından belki de en önde gelenlerinden biri sanatın günlük yaşamda bir gereksinim olarak yer almasıdır. Sergilerin konuları özellikle günlük hayattan alınır. "Komşu", "Maden-Cevher", "Mutfak Üzerine", "Giyim Kuşam", "Vitrin" gibi. Galerici olarak birinci ilici güdümüz sanatçılarımız ve onların yaratıcılığı ile düşüncelerinin ifade biçimleridir.

Balkon Galeri Apel'de
Günümüzde çeşitli şekilleri ve işlevleri olan balkonlar toplumsal kırılma zeminleri de yaratan önemli mimari öğelerdendir. İstanbul'un denizle içiçe konumu balkonları zamanla kaçınılmaz kıldı. Apel'deki sergi, balkonun toplum yaşamında içerinin dışarıyla, zeminin yükseklikle, özelin kamusal alanla olan ilişkilerini birçok çağrışımla yansıtıyor.

Istanbul Art News - Piyasa - Mayıs 2016
Elvin Vural

Kapı açık, gir içeri
Galeri Apel, 1998 yılından beri İstanbul çağdaş sanat hayatının önemli duraklarından biri olarak varlığını sürdürüyor. Aslında yol üzerinde, merkezi bir konuma sahip ama en alt iki katını mesken tuttuğu apartman, biraz korunaklı bir yerde... Hal böyle olunca Galeri Apel'in kapsısından girerken insan birinin evine girer gibi hissediyor. Bu his bir yandan gerçekçi bir his. Çünkü Galeri Apel'in kurucusu Nuran Terzioğlu, 1994

yılında mimar Nevzat Sayın'la mekanı galeriye dönüştürme sürecine başladığında, Apelyan Apartmanı'nın dokusunu muhafaza etmeye, kırmızı tuğlasından yerdeki parkesine, volta sisteminden seramik parçalarına tüm mirasını devam ettirmeye, korumaya çalışmış. Beyaz küp yaratmak istemeyen ikilinin işine de gelmiş bu; Apel, sürecin sonunda içinde sergilenen eserleri kucaklayan, başlı başına bir sanat eseri olarak değerlendirilebilecek bir galeri olmuş.

Galeri Apel'i diğer galerilerden ayıran önemli bir özelliği var. Sanat, burada hep günlük, gündelik kalmış. Karmakarışıklaşmamış, anlaşılmaz olmamış. Sanat, burada kimi zaman uzun bir ziyafet masası, kimi zaman komşuya yanılan dert, kimi zaman çocuğa anlatılan masal olmuş. Terzioğlu galerisinde hep 'insanı' anlatmış; 'insanın varoluşsal ikilemlerinin dışavurumsal soyutlamalarını' değil.

Günlük hayatı 'davet eden' galeri
Galerinin kurucusu Nuran Terzioğlu'yla Apel'in 18 yıllık hikayesini ve Türkiye sanat ortamının geçirdiği dönüşümleri konuştuk.

Bir sözlü tarih çalışması yaparmışçasına galeriye gelen ziyaretçilerden, komşulardan, tarihçilerden duyduklarıyla tarihini biriktirmiş bir mekan Galeri Apel... Küçükken bu binaya gelip gitmiş olabileceğinden şüphelenen, çocukluk anılarının arasına sıkışmış bir soba yanığı izini arayıp bulunca, sergi görmeye geldiği bu yerin anneannesinin eski dairesi olduğunu öğrenen kişinin ve daha birçok benzer hikayeye tanıklık etmiş bir bina...

Kendisine anlatılanları hiç gözardı etmediğini söylüyor Nuran Terzioğlu, Galeri Apel'in hikayesini ve geleceğini, geçmişiyle öreerek oluşturduğundan bahsediyor. Zaten bundan dolayı galerisinin adını, Apel Apartmanı'nda uzun yıllar yaşayıp binaya adını da veren Apelyan Ailesi'ne referansla 'Apel' koyuyor. Apartmanın dış cephe temizliği esnasında bulunan Osmanlıca bir levhadan 'Santa Maria Apartmanı' yazısı ortaya çıksa da Nuran Terzioğlu, galerinin adını muhafaza ediyor çünkü 'apel', 'çağırarak, davet etmek' demek.

İsim tercihi, Galeri Apel'in karakterine dair ipuçları veriyor aslında. Burası, sanatla ve

hayatla ilgilenen öğrencilere, sanatseverlere, akademisyenlere, ‘Burada ne var acaba?’ diye merak edip içeri girenlere, kısacası herkese açık. Herkesin anlayabileceği, herkesin hayatından, günlük konulardan devşirilmiş sergilerin, gündelik malzemelerden imal edilmiş eserlerin galerisi. Dijital sanatın yükselişte olduğu dönemde, el emeğinin ve malzemenin kalesi gibi.

Nuran Terzioğlu, 1983 yılında galericiliğe Ankara’daki Tanbay Sanat Galerisi’nde başlıyor, Türkiye’nin en eski galericilerinden biri. Ankara’nın farklı galerilerinde yönetici olarak çalıştıktan sonra 1998 yılında İstanbul’da kendi galerisini açıyor ve o zamandan beri, el emeğinin ve malzemenin ön planda olduğu sergiler düzenliyor.

Terzioğlu’yla Galeri Apel’in hikayesini, Türkiye sanat piyasasının dününü, bugününü, yarınını konuştuğumuz söyleşiye; Hasan Bülent Kahraman, Canan Pak, Nevzat Sayın, Nazlı Pektaş, Melek Ulagay Taylan, Aslımay Altay Göney, Oğuz Bozkurt ve Maria Sezer’in galeri hakkındaki görüşleri eşlik ediyor.

Sizi bir galerici olarak tanıyoruz. Öncesinde ne yapıyordunuz? Galericiliğe nasıl başladınız? Madem İstanbul’dayız, sohbete İstanbul’la başlayalım. İstanbulluyum, Boğazlıyım, Bebekliyim. Anneannem, annem, ben; üçümüz de Bebek İlkokulu’nda okuduk. Okulumuz şimdi yok çünkü üstünden yol geçiyor. Eskiden küçücük, daracık bir yolu vardı. Eminönü-Bebek arası tramvay hattı vardı. Tramvay Eminönü’nden

gelir, Bebek’te bir dönüş yapar ve o daracık yolda ilerlerdi. Bebek İlkokulu’nun ardından Arnavutköy’de Amerikan Kız Koleji’nde (Robert Koleji) okumaya başladım. Buradan 1965’te mezun olduktan sonra Tosun Terzioğlu’yla evlendim ve Almanya’ya gittik. O, doktorasına başladı, ben de sanat okumaya.

Hangi şehre gittiniz? Frankfurt’a gittik. Önce kendime temel sanat okulu buldum, Kunstschule Westend. Bir yıl sonra, Offenbach Werkkunstschule’yi keşfettim. Şimdi artık bu okul yok, Hessen Devlet Üniversitesi’nin bir parçası haline geldi. Bir Bauhaus okuluydu ve o zamanlar Tatbiki Sanatlar Üniversitesi olarak bilinen Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi’nin yanılmıyorsa kurucularından biri olan Frau Evers’in öğrencisi oldum. Temel sanat eğitiminin ardından Offenbach’ta tekstil sanatına yoğunlaştım. 1965-1967 yılları arası tekstil revaçtaydı ve Türkiye’den birçok insan tekstil okumak üzere Almanya’ya geliyordu. Onlar mühendislik tarafından konuya yaklaşırken ben tekstil, tasarım ve sanat arasındaki bağları incelemek ve bunun eğitimini almak istedim.

Okul aracılığıyla yoğun bir sanat ortamına girdim. İyi bir eğitim aldım sayılır. Eşim bir yıllığına Amerika’ya gitmesi gerektiğinde yine onunla beraber gittim. 1967-1968 yılları arasında Maryland Üniveristesi’nde tasarım ve dokuma dersleri aldım. Ben mezun olmadan Almanya’dan Türkiye’ye döndük ama kendi şehrimiz İstanbul’a değil, Ankara’ya gittik.

Neden Ankara? Eşim öyle arzu etti ve benim de hiç tereddüttüm olmadı. Ortadoğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) o zaman yeni kurulmuştu ve matematikçi olarak Tosun, ODTÜ’de çalışmayı tercih etti. O zamanlardaki gibi şimdilerde de ODTÜ’nün bende çok ayrı yeri vardır, gözümdeki değeri başkadır.

Ankara’da sanatla ilgilenmeye devam ettiniz mi? Ankara’ya yerleştikimizde bir tezgah edinip bir süre evde dokuma yaptım. İki kızımız, Derin ve Ayşecan Ankara’da doğdular. Onları Ankara’da büyüttüm. O yıllarda Ankara’da bir sanat hayatı veya ortamından bahsetmek mümkün değildi.

Çocuklarımla sık sık Anadolu Medeniyetleri Müzesi’ne gider, hem temiz havadan hem de medeniyetlerden beslenmeye çalışırdık. Tiyatroların Ankara’daki parlak zamanını gördük. Ankara Sanat Tiyatrosu’nu (AST) anmadan geçemeyeceğim. Çağdaş Sahne’de parlak bir performans gösteriyordu. Mehmet Ulusoy’un tiyatrosunu ve çocuklar için Ali Taygun’un yönettiği “Gülen Nar” oyunlarını orada izledik.

Ankara’da ilk gördüğüm sergi, Akbank Sanat Galerisi’ndeki Orhan Peker’in kişisel sergisiydi.

Profesyonel anlamda sanatla ilgilenmeye başlamanız ne zamana denk geliyor? Profesyonel anlamdaki sanat hayatıma 1983 yılında, Tanbay Sanat Galerisi’nin kurulmasıyla başladım. Tanbay Ailesi’nin himayesinde kurulan çok güzel bir galeriydi. O dönemde zaten

peş peşe galeriler açılıyordu Ankara’da. 1983 yılında Tanbay Ailesi beni sanat direktörü olarak işe aldı. 1984 yılında da galeriyi açtık. 1985 yılında küratöryel olarak tanımlanabilecek ilk sergiyi Nilüfer Ergin’le birlikte gerçekleştirdim. 1985 yılı, Birleşmiş Milletler tarafından Uluslararası Gençlik yılı olarak belirlenmişti; sergimizin konusu da buna paralel olarak gençlikti. Tanbay’da daha çok tanınmış sanatçılarla çalıştık, gayemiz İstanbul ortamında bilinen sanatçıları Ankaralılara da tanıtmak, sevdirmektir.

Tanbay Sanat Galerisi’nin muazzam geniş, galeri olarak tasarlanmış bir iç mekanı vardı. Mesela Mehmet Güleriyüz’ün 1965 yılında ürettiği tuvallerini giriş kat arka salonda, 1985 tuvallerini giriş kat ön salonda sergileme fırsatı bulduk. 1975 yılına tarihlenen desenlerini de komple alt kattaki salona yerleştirdik. Heykellerini de slayt aracılığıyla sergiledik. Aynı şekilde Erol Akyavaş’ın, Mevlüt Akyıldız’ın, Jale Erzen’in, Fatma Tülin’in, Balkan Naci İslimiyeli’nin ve başka birçok sanatçının çok geniş çaplı sergilerini Tanbay’da ağırladık. Orhan Taylan’ın Barış Derneği üyesi olması nedeniyle tutukluyken ürettiği “Hasret Resimleri”ni o hapisshanedeyken sergileme cesaretini gösterdik.

Bu sıralarda İstanbul’un sanat ortamını da takip ediyor muydunuz? Evet, zaten sık sık İstanbul’a seyahat ediyordum. Ailem İstanbul’da yaşıyor, büyük kızım Derin İstanbul’da okuyordu. Dolasıyla İstanbul’daki galerileri de, sanatçıları da yakından takip edebiliyordum.

Tanbay Sanat Galerisi’nin ardından mı hareketlendi Ankara sanat ortamı? Sanat ortamı 80’li yılların ilk çeyreğinde hareketlenmeye başladı. 84’ten önce açılan önemli galeriler arasında Artizan ve Turkuvaz’ı hatırlıyorum. 1984 yılının başında Galeri Siyah Beyaz açıldı. Ondan sonra Galeri Nev Ankara, hemen ardından da Tanbay Sanat Galerisi geldi.

Çok kısa bir süre faaliyet gösterdi Tanbay Sanat Galerisi bildiğim kadarıyla, tam olarak kaç yıla sığırdı bu kadar büyük çaplı proje? 1987’de Tanbay Ailesi’nin İstanbul’a taşınmasıyla kapandı galeri. Kısa bir dönem faaliyet göstermiş bir galeri olsa da Türkiye’nin sanat tarihinde hafife alınmayacak bir role sahiptir Tanbay Sanat Galerisi. Tanbay’dan sonra Ankara’daki Urart Sanat Galerisi’nde direktör olarak çalışmaya başladım. Urart’ta da yine kendi bildiğim, İstanbul’da belirli bir piyasası oluşmaya başlamış sanatçıları Ankara’da tanıtmaya çabalarımı sürdürdüm. Sergi program ve içeriklerini belirlemede özgür bırakıldığım için, aklımdan geçen konulu sergileri gerçekleştirme fırsatı yakaladım.

Nasıl konulu sergilerdi bunlar? Enerjiktim o zamanlar. Yaptığım sergilere izleyicinin mutlaka dahil olmasını, sergi sürecinin bir parçasına dönüşmesini sağlamaya gayret ederdim. Bunu başarmak adına, konu neyse ona uygun bir sergi ve etkinlikler düzenlerdim. Konuya uygun maskeler hazırlardık ve izleyiciler de bu partilere yaratıcı yönleriyle hazırlanarak temaya uygun giysilerle gelirlerdi. Bu partilerin hala günümüzde bahsi geçer.

Urart Sanat Galerisi’nde hangi sanatçıların sergilerini düzenlediniz? Çok sayıda önemli sanatçının ilk sergisini düzenlemeye özen gösterdim. Biz millet olarak ‘ilkleri’ ve ‘enleri’ çok severiz, bilirsiniz. İnci Eviner, İrfan Önürmen, Emre Zeytinoğlu, Elif Ayiter, Artin Demirci, Selma Gürbüz’ün ilk; Murat Morova, Bilge Alkor, Meriç Hızal, Arzu Başaran ve Kezban Arca Batıbeki’nin ise Ankara’daki ilk sergilerini Urart’ta gerçekleştirdim.

Yine de bana her zaman en çok heyecan veren fikir, genç sanatçıların sergilerini açmaktı. Hala da bu heyecanım sürüyor. Galerinin sanatçılarından biri ayrıldığı zaman, onun yerini tanınmış sanatçılara vermektense mümkün olduğunca genç sanatçılarla çalışmaya gayret ediyorum.

İstanbul’a ne zaman taşındınız? 27 yıl Ankara’da oturduktan ve ben devamlı İstanbul’a gidip geldikten sonra eşim bana “İstanbul’a dönmeye ne dersin?” diye sordu. Ben de İstanbul’a dönme vaktinin geldiğine karar verdim. Zaten Urart da benim Ankara’da kalıcı olmadığımı anladıktan sonra galeriyi kapatma kararı aldı.

Bunun ardından İstanbul’a dönmeden önce bir yıl boyunca Bilkent Üniversitesi’nde, sanat etkinlikleri koordinatörü olarak çalıştım. Tematik sergi ve konferansları burada da gerçekleştirme fırsatım oldu. Haricen üniversite yönetimine birtakım müze raporları hazırladım ama müzenin açılması ne yazık ki kısmet olmadı.

1996 yılında eşim Tosun Terzioğlu, kurucu rektör olarak Sabancı Üniversitesi'ne çağrıldı. Dolayısıyla, yeniden memleketimiz olan İstanbul'a döndük. Yavaş yavaş hareket ederek, hayalimdeki galeriyi kurma hikayem böyle başladı.

Nasıldı o hayalinizdeki galeri? Mütevazı olacaktı benim galerim; hem sanatçıyı hem izleyiciyi kucaklayacaktı. O yüzden galeriye ad verirken apartmanın yaygın olarak bilinen adından yararlandım. 'Apel' Fransızcada çağrı anlamına geliyor. Yıllar sonra ise apartmanın asıl adının 'Santa Maria' olduğunu tarihçi olan kızımdan öğrendim.

Mekanın galeriye dönüşme sürecinde mimar Nevzat Sayın'la birlikte çalıştınız. Yollarınız İstanbul'a gelmenizden sonra mı kesişti? Hayır, Nevzat Sayın'la Ankara yıllarımdan beri tanışırız. Galeri Apel'in şekillenmesinde onun payı benden fazladır.

Galeri Apel nasıl doğdu? 1994'te akrabalarımın yardımıyla buldum burayı. Bulduktan sonra ilk iş Nevzat Sayın'a gösterdim ve buradan bir galeri çıkartıp çıkartamayacağımızı sordum. "Burayı derhal alıyorsun ve restorasyonu ben üstleniyorum" deyince çok eğlenerek, keyif alarak, hakkını vererek bir galeri yaratma sürecine giriştik. Bir galeri için beklentimiz aynıydı ve beyaz küp yaratmak istemediğimizde hemfikiridik. Aklımızdaki galeri fikriyle çok eleştiri alacağımızın da bilincindeydik.

Burayı bulduktan ve ufaktan çalışmalara başladıktan sonra

bu tarihi binanın tavanındaki kaplamanın arkasında volta sistemi olup olmadığını merak ettim.

Nevzat'a sordum, daha o gece kırdı tavanı! Öylesine heyecanlıydı o da. Nevzat tavanı açtı, tahmin ettiğimiz gibi volta sisteminin kullanıldığını gördük. "Nevzat, bunları çıplak bırakmama izin verir misin?" dedim, "Canıma minnet, her yeri soyarız, hem ucuza gelir hem de çok hoş olur" diye cevap verdi. O esnada zaten bina virane halde, bütün sıvalar dökülüyor, yerlerde muşambalar var. Muşambaların altından da enfes, 120 yıllık parkeler çıktı.

Önce sadece üst katı satın almıştık. Alt katta o sırada Armenak Usta'nın marangoz atölyesi vardı. Kardeşi Agop'la uzun yıllar birlikte marangozluk yapmış, Agop'un ölümünün ardından mesleği devam ettirmiş Armenak Usta, biz üst katı alınca şöyle söyledi: "Benim yerimin fiyatı belli. Ben burayı size satacağım ama kendimi emekli etmeye karar verdiğim zaman." Dediği gibi de yaptı ve iki yıl sonra emekli olmaya karar verdi. Böylece biz iki kata yerleşmiş olduk. Nevzat Sayın heykel gibi bir merdivenle katları birbirine bağladı.

Armenak Usta'dan bu apartmanla ilgili çok hikaye dinledim. 14 dairenin bulunduğu binanın eski sahiplerinden günümüzde sadece iki aile burada yaşıyor. Bir de Azade Köker'in atölyesi hala burada. Azade, Apel'de kişisel sergi gerçekleştirdiği gibi, konulu sergilerimize de katkıda bulundu. Geri kalan malikler ellerindeki daireleri satıp başka yerlere

taşındılar. Yeni sahipler gelince apartmanı toparladık ve yeniledik. İşte Galeri Apel böyle tarih kokan bir binada bulunuyor, ki Duygu Pata'nın bu konuya dair Galeri Apel'in 2011-2014 kataloğunda çok güzel bir yazısı vardır.

Galeri Apel'in ilk sergisi neydi? Galeri Apel'i 1998 yılında konulu bir sergiyle açtık, "Damak". Biz her yeni başlangıcı ağız tadıyla yapmak isteriz, fikir de oradan çıktı. Bütün eserler bu temaya göre hazırlandı. Hatta ben de iki buçuk metrelik bir masaya "Apel'in Doğuşu"adlı bir yemek/yerleştirme hazırladım, konuklarımıza ikramımız da bu oldu. Aklımdan geçen yerleştirmede, masanın bir tarafında Apel'in doğumuna referansla, doğum yapmak üzere olan hamile bir kadın torsosu diğer tarafında ise Adem'in elmasına referansla, bir erkek torsosu bulunacaktı. Galerinin adı Apel olduğu için, 'Adem'in elması' kavramının İngilizcesi olan 'Adam's apple'la fonetik bir bağ kurarak böyle bir kompozisyon hayal ettim.

Erkek torsosu için, Suzy Hug Levy ile birlikte çalışarak bu galeriyi yaratan mimar sıfatıyla Nevzat'ın torsosunun kalıbını aldık. Bu heykel için altı kilo paça haşlandı, suyunun içine sertleştiriciler konuldu. Ama aksi gibi, benim kullandığım kalıpta delik varmış. Bütün evi paça suları kapladı. Ancak yeni doğan bir bebek büyüklüğünde paça jölesi kurtarabildim, kalıbı kesinlikle doldurmayacak bir miktardı bu. Neyse ki bir arkadaşımdan bolca Çerkez tavuğu yapmasını rica etmişim ne olur, ne olmaz diye. Gene de kalıptan yararlanıp bu defa Çerkez tavuğundan heykeli

tamamladım. Saydam erkek bedeninin içine yerleştirmeyi planladığım elmayı da heykelin dışına iliştiirmek zorunda kaldım. Hareketli jöle parçasını da eklemek, patates ezmesi ağırlıklı doğum masasındaki kadının karnının içine sakladım.

Sergide Ferhan Taylan, Mehmet Güleryüz, Nancy Lunsford, Mevlut Akyıldız, Ömer Uluç ve Yavuz Tanyeli'nin de aralarında bulunduğu sanatçıların damak zevki teması etrafında şekillenen düzenleme, yağlı boya, heykel ve seramik eserlerini izleyiciyle buluşturduk.

Sergi temalarınızı hep böyle günlük konulardan mı seçtiniz? Ben galericiliğin günlük hayatın devamı olması gerektiğine inanırım. Ayrıcalıklı bir alan değildir sanat; günlük alanın zenginleşen bir devamıdır. Arayış, yaratı ve görme alışkanlığının yaygınlaşması içindir galeriler. Bu düşüncelerime paralel olarak da konularımı hiçbir zaman anlaması zor, karmaşık kavramlardan seçmedim. Sokak, çarşı pazar, komşu, giyim kuşam, bir reklam arası gibi günlük konuları oldu benim sergilerimin konuları.

Sanatın günlük hayata bir ihtiyaç olarak girmesini ve her kesimden insana ulaşmasını sağlamak diye açıklayabilirim misyonumu.

Bu düşünceleriniz sanatçılarınızla kurduğunuz ilişkiye de yansıyor mu? Herhalde.. Galeriyi açtığımdan bu yana, hiçbir sanatçıyla yazılı sözleşme yapmadım. Güven esasına göre hareket ettim. Ayrılmalar gayet yumuşak geçişlerle, yenilerin gelişi de

aynı sakinlikle olur burada. İster istemez bir aile havası oluşuverir kendiliğinden. Ayrıldığımız sanatçılarımızla da dostluğumuz zaten her zaman devam ediyor.

Peki şimdiye kadar Galeri Apel'den hangi sanatçıların yolu geçti? Galeri Apel'den şimdiye kadar Selma Gürbüz, Gülsün Karamustafa, Canan Dağdelen, Şenol Yoroğlu, Azade Köker, Selim Birsell, Mehmet Aksoy, Ramazan Bayrakoğlu, Esma Paçal Turam, Yücel Kale, Canan Pak, Cem Aydoğan, Tuğrul Selçuk, Yavuz Tanyeli, Nurseren Tor, Juan Botella Lucas ve Mürüvvet Türkyılmaz'ın da aralarında bulunduğu birçok sanatçı geçti.

Şimdi birlikte çalıştığımız sanatçılar arasında ise Aslımay Altay Göney, Lerzan Özer, Zeynep Perinçek Signoret, Suzy Hug Levy, Can Göknil, Sümbül Eren, Nermin Kura, Güler Güngör, Aydan Baktır, İdil Akbostancı, Selin Kohen Levi, Hande Varsat, Esra Carus, Endam Acar, Kurucu Koçanoğlu, Şirin İskit, Zeynep Birced, Filiz Başaran, Rüçhan Şahinoğlu, Sakine Çil, Leyla Sakpınar, Elif Süsler, Yıldız Şermet, Raziye Kubat, Gamze Taşdan, Maria Sezer, Emre Senan ve Bahadır Yıldız yer alıyor.

Birlikte çalıştığımız bu sanatçıları nasıl keşfediyorsunuz? Bazı sanatçılarımız Galeri Apel'e gelip portfolyolarını sundular. Eskiden beridir birlikte çalıştığımız sanatçılar var; davet edildiğim jüri, sunum gibi etkinliklerde rastladığım çok sanatçı oluyor. Öğrenci sergilerine giderek de buluyorum sanatçıları.

1998 yılında Galeri Apel'i açarken sanat ortamındaki nasıl

bir boşluğu gördünüz de onu kapatmak istediniz? Bir boşluk gördüğümde değil. Ben sadece inancım doğrultusunda hareket etmeye çalıştım. 'En çok satan' hiçbir zaman olmadım ben, satacağını varsaydığım sanatçıların yanında, işlerine inanıyorsam satmayacağına emin olduğum sanatçıları da Galeri Apel'de gösterdim.

Piyasayı öncelikli olarak düşünmüyorum. Mesela Beyoğlu'nu seçmemin bir nedeni vardı. Burası yıllardır kültürel merkez olmuş bir semt. Beni büyüten kişi anneannemin en yakın arkadaşıydı ve bir papazın kızıydı. Kültürel eğitimimi o üstlenmişti; cami, sinagog, kilise gibi ibadethaneleri ziyaret ederdik. Sinema, tiyatro, konser, kısacası tüm sanatsal etkinlikler için sık sık geldiğimiz Beyoğlu, bu yüzden benim için her zaman kültür demekti. 1998 yılında ben galerimi Beyoğlu, Çukurcuma'da açarken buraların o eski kültürel merkez olma özelliğini yeniden kazanacağına emindim.....

Yine de özellikle 2000'lerin başında İstiklal ve Boğazkesen hattı üzerinde hareketlenmeler oldu...

Galeri Apel'in Çukurcuma'da açılması, buralara kendince bir hareket getiren etkenlerden biri belki de. Ardından Boğazkesen Caddesi hattı boyunca çok sayıda galeri açıldı. Tophane Art Walk (TAW) diye çok değerli bir tur dizisi başlattı bu galeriler. Galeri Non, Elipsis, Outlet, Pi Artworks, Daire Sanat, Pg Art Gallery ve bölgedeki bir çok galerinin katıldığı bir oluşumdu TAW. "Açık Pazar" diye bir etkinlik düzenliyorduk, ne kadar hoşuma

gidiyordu anlatamam size. Yokuşun tepesinde olmamızdan dolayı belki bize uğrayanlar diğer galerilerin ziyaretçilerine göre daha az oluyordu ama yokuşun aşağısındaki galerileri bir Pazar gününde belki 150, belki 200 sanatsever geziyordu. Harika bir başlangıçtı bu. Ama ne yazık ki 2010 yılında Tophane’de ki galerilerin saldırıya uğramasından TAW da etkilendi ve sonunda bitme noktasına geldi.

2000’li yıllar, Türkiye’deki sanat açığının, ihtiyacının karşılaşmaya yavaş yavaş başladığı dönemlerdi. Şimdi var olan tüm sanat müzeleri 2000’lerin başında açıldı. Galeriler de bu kültürel değişimde çok büyük bir işlev üstlendiler ama bu durum son zamanlarda bir hayli sekteye uğradı.

Ne oldu da böyle oldu? Sanat ortamının gittikçe bir sanat pazarına dönüştüğünü görüyorum ve evet, bu da bir gerçeklik, kaçınılmaz bir durum. Ama ben mümkün olduğunca bu akışın dışında durmaya çalışıyorum. Benim yapım, tarzım ve misyonum bu şekilde düşünmeye ters düşüyor.

Son zamanlarda fuarlar çok fazla öne çıkmaya başladı. Eskiden sadece eski eser sunan müzayedeler de artık genç sanatçıların eserlerini satışa sunuyor. Öyle bir hale geldik ki, genç sanatçılar bile sergileri için çalışmak yerine, müzayedede satılmak üzere iş üretiyorlar.

Durum böyle olunca alıcı kesim de çok daha fazla fuar ve müzayedeye yöneliyor. Eskiden var olan sergi gezme alışkanlığı, galerilerin sanatçı keşfetme

alışkanlığı neredeyse hiç yok artık. Sergileri aynı kalibrede devam ettiriyoruz biz galericiler olarak ama özellikle yeni alıcılar daha çok fuarları tercih ediyor eser satın almak için. Bu, elbette fuarlar piyasa için kötü demek değil. Örneğin Mamut Art Project genç sanatçılara görünürlük kazandırmak açısından önemli bir işlev üstleniyor.

Galeri, fuarın sunamadığı hangi olanakları sunuyor sanatsevere? Fuar, bir furya gibi. Üç ya da dört gün içerisinde sanat eserlerine dair ne kadar bilgi edinebilirsiniz? Fotoğraflar çekiliyor, danışmanlara danışılıyor, hangi eseri almak lazım, ne için almak lazım gibi düşünceler eşliğinde tecrübe ediliyor fuarlar. Sergi gezmekse bambaşka bir durum, duygu. Serginin içine girmek, serginin içinde bulunmak çok farklı. 33 yıldır galerici olarak çalışan biri olarak söylüyorum, sanat eğitiminden belki daha fazlasını sanatçıdan, izleyiciden ve öğrencinden öğrenirsiniz. Bence galeri, sonsuz bir bilgi alışverişi ortamı ve ayrıca haz alma yeridir. Ne yazık ki galeriler de giderek bu hüviyetlerini kaybetmeye başladılar.

Bu değişim ve kayma neyin sonucu? Fuar ve müzayedelerin önem kazanması, satışın kalan her şeyin önüne geçmesiyle oldu. Elbette galerinin de satış yapması, sanatçının geçimini sağlaması lazım. Sanatçının yurtdışına gitmesi, kendini, birikimini geliştirmesi, birçok dala merak sarması lazım ve bunlar için paraya ihtiyacı var. Her şey çok hızlı geliyor ve çabuk tüketiliyor artık. Hayat gibi, sanat da çok hızlandı. Bu ritim artışının içinde,

bilgi alışverişi için vakit de azaldı, galerileri gezmeye ayrılacak zaman da. Eskiden açılışlar daha kalabalık olurdu örneğin. Bir sergiyi bir kez gören, bir daha görmek isterdi. Artık böyle sanatsever, sanatgezer çok az.

Siz fuarlara katılmıyorsunuz bu durumda? Evet, çok fazla fuara katılmıyoruz. Birkaç defa Contemporary Istanbul’a katıldım ama artık katılmak içimden gelmiyor. Hem yaş aldım hem çok yoruluyorum, enerjimi alıyor fuar. Fuarlara katıldığımızda beğeni topluyoruz fakat yine de galerideki performansımızı sergileyemediğimizi düşünüyorum.

Ayrıca fuar katılım ücretleri çok yüksek. Yurtdışında da bir sefer Strasburg Fuarı’na katıldık. Tek satışımız, fuarı düzenleyen kurumun kendi koleksiyonuna kattığı bir eser oldu. Dolayısıyla katılmak konusunda ısrarcı olmadım. Fuarlarda başarı garantisi yok.

Ankara’nın sanat ortamıyla İstanbul’un sanat ortamı arasında ne gibi farklılıklar var ? Bunun şehirle mi, yoksa zamanla mı alakası var bilmiyorum çünkü benim Ankara sanat ortamına dair anılarım yıllar öncesine gidiyor. Ankara’da sanata müthiş bir saygı duyulur. Bir mabede gider gibi özel olarak hazırlanarak gider insanlar sergi görmeye. Öğrenci profilinin de sanata yaklaşımı farklıdır. Ankara’da öğrencilerin galeriye girmeden önce uzun uzun ayakkabı temizlediğine çok şahit oldum.

Ankara’daki izleyici gördüğü sergiye dair mutlaka soru

sorar, fıkırını belirtir, danışır. Dönemden mi şehirden mi, dediğim gibi bilmiyorum. Açılışlar önemsenir, herkes hazırlık yapar, kısacası sanat çok ciddiye alınır. Ankara’nın bir edebi vardır ve galerilerde sanata dair ne varsa konuşulur; edebiyat, sinema, tiyatro... Belki de artık insanların vakti daha az koca şehir İstanbul’da. İzleyici tek bir galeriyi ziyaret yerine birçok galeriyi peşpeşe görebilecekleri yerleri, semtleri tercih ediyorlar.

Alıcılar açısından da kimi farklılıklar var. Eser almak isteyenler arasında, eskiye oranla daha fazla yönlendirme alana tanık oluyoruz. Koleksiyonlarda aynı isimlere sıkça rastlanıyor. Eskiden bir galeriyi bir başka galericiyle birlikte gezen koleksiyonerler görmezdim. İstanbul farkı olsa gerek.

Sizin kendi koleksiyonunuz var mı? Hayır, ben koleksiyon yapmıyorum. Sanatla olan ilişkim zaten eser toplamak arzusuyla başlamadı. Bir galericinin koleksiyoner olması da önemli ama bu durum benim için geçerli değil. Ben biraz STK’lar gibi çalışmayı seviyorum.

Galericiliğin sürdürülebilir olmadığı bir dönemdeyiz ve sık sık yeni galeriler açılırken kapanma haberlerine de sıklıkla rastlıyoruz. Sizce bir galerinin uzun soluklu olması için, ayakta kalabilmesi için neler yapması gerekiyor? Galeri Apel yılları göğüsleyen bir galeri olduğu için bu soruyu bana yöneltmeniz mantıklı olsa da, benim de kabul etmem gereken bir durum var: Artık Galeri Apel’in de eskisine nazaran daha az

izleyicisi var. Özellikle en son terör olaylarından sonra, Beyoğlu bölgesindeki bir galeri olarak faaliyetlerimizi nasıl devam ettireceğimizi sorguladığımız bir dönemden geçiyoruz. Eskiden sanatsal aktiviteler daha çok prestij odaklı olarak düzenlenirdi, şimdi ise her türlü kriz, her yerde. Buna finansal krizleri de dahil ediyorum, sosyopolitik krizleri de. Bu durum Türkiye’yle de sınırlı değil; örneğin eskiden yurtdışından çok daha fazla teklif ve davet gelirken şimdilerde bunların sayısında bir azalma görüyoruz. Yurtdışıyla etkileşim artık daha çok sanatçı rezidans programları üzerinden yürüyor. Bu tür programların da rolünü yadsımıyorum. Sanatçılar için böyle katılımlar çok faydalı.

Tüm bu söylediklerinizden galerilerin döneminin bittiği çıkarımını yapmak mümkün mü? Hayır, bitmedi, bitmeyecek. Yeniden başlayacak. Belki ben iyimserim ama galerilere duyulan ihtiyaç yeniden belirecek. Sanat konusunda bilgilenen çok insan var, bilgiye ulaşmak da çok daha kolay; dolayısıyla doğal bir sürecin getirisi olarak galeriler kanalıyla ulaşılacak bilgi birikime yeniden ilgi duyulacağını düşünüyorum. Çok tuhaf bir dönemden geçiyoruz. Güven hissi her anlamda çok sarsıldı ama bu zor dönemler bir şekilde atlatıldıktan sonra yeniden galeri gezme kültürünün uyanacağı konusunda ümitliyim. Zor zamanlara göğüs germek için İstanbul’daki galeriler arasında bir dayanışma var mı? Vardı ama bu aralar o çabalar da sekteye uğramış durumda. Sizce semt ve bölge bakımından

İstanbul sanat piyasası ne tarafa doğru yöneliyor? Bence hareketlilik Galata Kulesi taraflarına doğru kayıyor. Galata’nın ulaşımı da kolay. Sıraselviler’de de galeri sayısı artıyor. İlerisi için bence Haliç ve çevresi umut veriyor.

Çağdaş sanatın piyasasını konuştuk fakat kendisini konuşmadık. Günümüzdeki çağdaş sanat üretimini nasıl buluyorsunuz? Artık çağdaş sanat disiplinlerarası bir hal aldı. Bienaller de hevesi artırıyor ve üretimi olumlu yönde etkiliyor. İnsanlar artık daha cesur. Yeni fikirler, çalışmalar üretmek konusunda daha istekliler. Önceden yapılmış olanı tekrarlamak yerine kendi arayışlarını yeğliyor sanatçılar. Teknoloji de sanatın bir parçası haline geldiği için, sanat daha kolay taşınabilir bir hale geldi. Yeni yetişenler de teknolojiyi başarılı bir şekilde sanatsal üretime entegre ediyorlar.

Yurtdışında gerçekleştirdiğiniz sergilerden bahsedelim biraz da... Avrupa’dan Uzakdoğu’ya birçok ülkede sergiler yaptınız. Bağlantıları nasıl kurdunuz, süreç nasıl gelişti? Galeri Apel’in konulu sergileri, yurtdışındaki yayıncılardan yoğun ilgi gördü. Galerinin etkinlikleri yurtdışında görünürlük kazanınca, yurtdışında sergi düzenlemek için birçok teklif aldım. Japonya’nın Yokohama şehrinde, Brüksel’de, Frankfurt’ta, Siena’da, Hamburg’ta kimisi kısa, kimisi uzun süreli çok sergi düzenledim. Bunlar arasında Frankfurt Kitap Fuarı’nda düzenlediğim serginin yeri ayrı. 2008 yılında fuarın

misafir ülkesinin Türkiye olacağını öğrendim ve iki yıl öncesinden Kültür Bakanlığı'na müracaat ettim. Talebim, Türkiye Pavyonu'na “Okuma Köşesi-Reading Corner” adlı sergiyi yerleştirebileceğim küçücük bir alandı. Çok büyük bir heyecanla karşıladılar ama 2007'de fuara, pavyona gittiğimde sergi için ayrılmış bir alan göremedim. Vaad edilen kaideler de yoktu.

Hemen Türkiyeli işçiler buldum, birkaç malzemeyi bir araya getirdim, bir yerden bir masa edindim derken bir gecede nadide eserlerin sergileneceği bir okuma köşesi yarattık. Birçok insanın da ilgisini çekti bu proje. Benzer bir projeyi Siena'da gerçekleştirmek için İtalyanlardan teklif aldım. Ortaçağ'dan kalma Maria della Scala adlı bir binada yeni açılan bir müzenin nefis bir mekanında, sergiye özel hazırlanan ışıklı cam stantlarda yerini buldu “Okuma Köşesi”.

2008 Frankfurt Kitap Fuarı'nda ise sanat yayınlarının bulunduğu Art Square kapılarını açtı Apel'e; birincisinden çok daha kapsamlı bir sergi götürebildim. Davet edenler zaten kitap sanatı ile ilgilenen, Hamburg'dan BuchKunstDruck Yayınevi'ydi. Aynı kurum 2009 yılında Hamburg'taki Museum der Arbeit'ta üçüncü bir “Okuma Köşesi” talep etti. İlk matbaa makina ve aletlerinin yer aldığı bu müzede, çeşitli okullara baskı konusunda eğitim de veriliyordu. Beşinci “Okuma Köşesi” ise 2009 İstanbul Bienali sırasında, arka taraftaki depo dahil Apel'in tüm alanına yayıldı. Bienalin teması olan “İnsan ne ile yaşar” sorusuna belki de Apel bir klişeyle cevap verdi: “Kitap, insanın en iyi dostudur.”

Neler yerleştiriyordunuz bu okuma köşesine? Kitap sanatı örneklerini Galeri Apel'in ilk 10 yılında sanatçılarımızın, gerek kişisel gerek “Sayfalar”, “Bağ, Şairin Bahçesi” gibi tematik sergilerinde defalarca kitap sanatına yönelik yorumlar sergilediklerinin farkına varmam bu diziyi başlatmama neden oldu. Havuç, pırasa, soğan gibi sebzelerden fotokopiye, ışıktan portakal kabuğuna, kalemden dijital sunuma kadar çeşitlilik gösteren bu dizi her defasında ortama göre değişiklik gösterdi. Konuk ülke konumunda olduğumuz Frankfurt'taki sergideki Engin Akın'ın pestillerden oluşturduğu baharat kitapçıklarını son gün konuklar için ikrama açtık. Hasan Bülent Kahraman'ın kitaplar üzerine fotokopi kağıdı ile yaptığı yorumu ve bu eserin sergileniş biçimi ise İsveç'te Türkiye hakkında çıkan bir kitapta (“Türkiyet”) yer aldı.

Emre Senan'ın yemek kitabı sayfaları dev bir ekran sayesinde fuarın diğer katlarında da izleniyordu.

Bir de Avrupa Topluluğu (AT) deneyimimizden bahsetmek isterim. AT'nin genişlemeden sorumlu biriminin yer aldığı bina, her yıl farklı bir ülkeden sergiye ev sahipliği yapıyordu. 2003 yılında “Türkiye'den Resim ve Heykel” başlığında bir sergi düzenlenmesine karar vermişler. Bu nedenle Brüksel'den bir sergi komiseri geldi ve Türkiye'deki galerileri gezip seçkisini yaptı. Neticede seçilen işlerin galeri sahiplerini de sergi açılışına davet ettiler. O dönem Galerist'ten Murat Pilevneli, Tem Sanat Galerisi'nden Besi Cekan, Galeri Nev Ankara'dan Deniz Artun

ve ben birlikte gittik Brüksel'e. Türkiye Dışişleri Bakanlığı işbirliğiyle gerçekleşen bu sergi, daha sonra Danimarka'ya ve Yunanistan'a da taşındı.

2004 yılında bana yeni bir teklif geldi. Söz konusu sergiyi Brüksel'de Grand Palace'ta yeniden düzenlememi ve yanı sıra bir sergi daha oluşturmamı istediler. Günlük ve gündelik konular yerine mevcut sergiye eklemenebilecek “Ortak Payda Olarak Çizim” başlıklı bir sergi gerçekleştirdim. Çizimin malzemeyle bağlantısını kuran kum, tebeşir, mürekkep, animasyon, ip veya kasa fişlerinin kullanıldığı bir dizi eseri Türkiye'den toplayıp götürdüm. Yurtdışı basından epey ilgi gördü her iki sergi de.

Türkiye'de İstanbul dışında gerçekleştirdiğiniz projeler oldu mu? Anadolu Kültür, Diyarbakır'da gerçekleştirilmek üzere benden bir sergi istemişti. 2004 yılında ilk kez izinli Nevruz kutlamaları düzenleniyordu. O yıl, Rene Block ve Beral Madra gibi önemli kuratörlerden sergiler istediler ve bu isimlerin yanında benden de sergi istenmesi beni çok mutlu etti, onurlandırdı.

Sergi için Galeri Apel'den 15, Diyarbakır'dan da 15 sanatçıyı bir araya getirdim. 2005 yılında gerçekleşen bu sergi gerçekten çok önemliydi ve herkes çok memnun kaldı. Nevruz konusunu işlediğimiz sergi, iki ayrı mekanda gerçekleşti. Bu mekanlardan biri Belediye Konuk Evi'ydi. Tam da Nevruz'un adına yakışır biçimde sütunların, kapıların, pencerelerin rengarenk yapıldığı, yerlerin ise bambaşka

renklere büründüğü bu alanı kanımca iyi değerlendirdik. Diğer mekan Anadolu Kültür'ün kurduğu Diyarbakır Sanat Merkezi'ydi (DMS). Sergide pestilden yapılmış kocaman bir Diyarbakır halısından tıbbi gereçlere, aklınıza gelebilecek birçok malzemeden eser yer aldı.

Sergi kuruluşunda Rene Block'un sergisini gezerken tanıdığım öğrenci, öğretmen, asistan grubundan da bolca yardım aldım ve sergiyi el birliğiyle ortaya koyduk. Çok sayıda genç, yetenekli sanatçı tanımış olduk. Maria Sezer, konuk evi bahçesinde tezek kullanarak dev çiçekler yaptı. Sergi açılışını çiçekleri ateşe vererek başlattığımızı bilmeyen itfaiye ve polislin baskınına uğradık. Ama her şey tatlıya bağlandı. Akşam sergi bitiminde emeği geçen herkes uçları yeşillenen eldivenli ellerini kenetlemiş halay çekiyordu. Davetiye broşüründe yer alan uçları yeşile boyanan 150 çift eldiven artık bir sır değildi.

Bu uzun galericilik hayatınızda unutamadığınız başka anıları, sergileri paylaşır mısınız bizimle? “Komşu” sergisi, Cezayir Lokantası'nın açılacağını bahane ederek oluşturduğum bir sergidir. Mahalleliyi de içine katabilmek adına birbirine 50 metre mesafede olan her iki mekanı kullanmak istedim. Engin Akın'dan bu bağlantıyı kuracak bir performans rica ettim. “Pirinç Yolu” adı altında Japonya'dan Küba'ya 27 farklı şeften pilav getirtti. Cezayir'in koridorunda dizili kazanlardaki pilavlardan alanlar galeriye yollanıyordu. Tüm komşularımız davetliydi tabii ki. “Komşu”

sergisi, Diyarbakır DSM'den davet almıştı ve bu serginin açılışına otobüslerle civar şehirlerden gelenler olmuştu. Bu kez Nebahat Akkoç KAMER'in kucağını, yani mutfağını açtı pilavlara. Doğu Anadolu'nun çeşit çeşit pilavlarının tadına bakıldı sergi açılışında.

Japonya'daki sergimin de yeri bambaşkadır. Galeri Apel'i ziyarete gelen Japon bir küratör, kendisinin sanata yaklaşımıyla Apel'i aynı çizgide bulması üzerine bir değiş tokuş sergisi önermişti. Ko Matsunaga'nın belirleyeceği Apel sanatçılarıyla bir sergi düzenleyecektim Yokohoma'da; aynı şekilde, Ko Mantsunaga da Japonya'dan benim seçtiğim sanatçılarla Apel'de bir sergi kurgulayacaktı. Sanatın dünyada dolaşımını arzulamaktan yola çıkarak serginin adını “More Wind”, yani daha fazla rüzgar olarak belirledim. Şeyma Reisoğlu, Lerzan Özer, Selma Gürbüz ve Yücel Kale'nin konuya uygun işlerinin yerleştirilmesinde Japon sanatçıların çok yardımı oldu. 2006 da Ko Matsunaga'nın Apel mekanında üç Japon sanatçıyla gerçekleştirdiği serginin adı da rüzgarlara kapılmıştı: “Rüzgar Arayışta”....

Galeri Apel'i Anlattılar

Hasan Bülent Kahraman Apel, sanat piyasasının hareketlenmeye başladığı, yeni bir kuşağın ortaya çıktığı, 1980'lerde yaşanmış bir dalganın sönüp yeni bir dalganın kabardığı dönemde doğdu. Doğrudan doğruya bu olgu dahi Apel'in önemini ve Nuran Terzioğlu'nun sezgilerini saptamaya yeter.

Nuran 1990'ların sonunda şimdi aramızda olmayan eşi Prof. Tosun Terzioğlu Sabancı Üniversitesi rektörü olacağı için Ankara'dan İstanbul'a taşınmıştı. Ankara'da Tanbay ve Urart galerilerinde yönetici ve şimdi kullanılan ama o zamanlar akla ve dile gelmeyen bir kavramla 'baş küratör' olarak çalışmış, sanat dünyasıyla içli dışlı yaşamıştı. O galerilerde bizim artık modern ressamlar diyeceğimiz isimlerin sergilerini düzenlemişti. Yaklaşık 10 yıl almıştı bu galeri serüveni. O iki galerinin sergilerinin, tarihinin muhakkak yazılması gerekir. İstanbul'da başlayan bir galerinin dayanağı ne olacaktı? Nuran yakından tanıdığı isimlerle mi çalışacak yoksa başka bir anlayışa mı yönelecekti? Nuran'ın dehası burada belirleyici oldu. 2000'lerin başında, hele 2001 krizinden sonra her alan darmadağın oldu, taş üstünde taş kalmadı. Sanat piyasası diye bir olgudan, varlıktan söz etmek olanaksızdı. 1980-90'ların koleksiyonerleri 1997-98 krizinde yok oldu. Çoğu hapse girdi, koleksiyonlar yok pahasına satıldı, hem de devlet eliyle! Piyasa 2003'ten sonra yavaş yavaş toparlanırken ortaya genç ve yeni bir kuşak çıktı.

Apel ise tam bu krizlerin ortasında 1998 Kasım ayında açıldı. Özgün bir mekandı. Eski bir yapının tarihsel dokusunu yansıtacak bir mimariyle bütünleşmişti. Böylelikle o tarihlerde Nişantaşı bölgesinde kendisini gösteren galerilerin ifade ve hitap ettiği anlamda, daha başlangıçta Çukurcuma'da konuşlanarak piyasaya sırtını döndü. Aykırı, özgün, özgür ve farklı olmayı tercih etti.

2000’den sonra gelecek galerilerin yenilikçi ama merkezde olma çabasına karşılık kesin olarak yenilikçi olmayı ve kıyıda, çevrede, çeperde kalmayı yeğledi.

İki koldan ilerliyordu. Galeride bir yandan, Nuran’ın çok güçlü sanatçılar olacaklarına inandığı sanatçılar sergi açıyordu. Selma Gürbüz, Gülsün Karamustafa, Selim Birsnel, Azade Köker bu isimler arasındaydı.

Bu bireysel ve tekil sergilerin hemen ötesinde Nuran Terzioğlu’nun vurguladığım dehasını kanıtlayan sergiler yer aldı.

Bunlar Nuran’ın küratörlüğünü yaptığı karma sergilerdi. O zamanlar küratörlük kavramı hala yaygın değildi, ancak 2005 dolaylarında ortaya çıktı. O kadar ki, o yıl düzenlediğim Eser Selen sergisinde adım küratör olarak yazıldığında en fazla sorulan soru, “Tek kişilik bir serginin küratörü olur mu?”olmuştu. Nereden nereye...

“Sokak”, “Gece”, “Ezop’un Dostları”, “Düğün-DerneK, Evli-Evsiz, Cümbür-Cemaat” gibi isimler taşıyan bu sergilerin iki önemli özelliği vardı: Bu karma sergiler, yepyeni isimleri yerleşik isimlerle bir araya getirirken, çok zengin, eğlenceli, verimli, üretken kavramlara yaslanıyorlardı. İkinci olarak bu sergilerin bazıları, Apel’in alameti farikası diyeceğim bir nitelikle, sanatın materyal, zanaatkarlık yanını öne çıkarıyordu. ‘El işi’ bu yapıtların bel kemiği idi. Sanat piyasasının çok farklı mecralara yöneldiği bir devirde bu yapıtlar, yer aldıkları sergiler başlı başına bir çığırdı. Apel’in

bu sergi anlayışı hala devam ediyor. Öte yandan bu sergilerin önemli bir bölümü, basit ve pasif bir sergileme anlayışından çok uzaktı. Kimi sergiler sokaklarda yaşanıyor, kelimenin tam manasıyla bir ‘festival’ niteliği kazanıyordu. Nuran’ın gündelik, sıradan olandan, alt sınıflardan, marjinallerden yana olan tutumu, hayatın ve gündeliğin içinde keşfettiği cevherler, gene hayatı ve yaşamayı büyük bir aşkla kucaklayışı bu sergilerin belkemiğini oluşturuyordu.

Böylece Apel, yeni bir koleksiyoner ve galeri sistemi içinde ortaya çıkan donuk, soluk, sönük bir piyasaya eklemelenmiyor;kesinlikle onun dışında, radikal tercihleri, tavrı, tutumu olan, kendi gerçekliğini üreten, sanatsal anlayışını bu çok zengin palette yaslayan bir mekan-galeri, ifade-galeri niteliği kazanıyordu.

Doğal olarak bu tavır, galeriye yeni giren ve ilk sergilerini yapan isimlerle bütünleşti: Yıldız Şermet, Kurucu Koçanoğlu, Aslımay Altay Göney, Yücel Kale, Şakir Gökçebağ, Suzy Hug Levy bu yeni isimlerden birkaçı. Bu isimlerin yer aldığı galerinin Apel olması bir rastlantı değildir. Nuran Terzioğlu’nun bilinci, olağanüstü güçlü sezgileridir onları galeriye taşıyan.

Bütün bunlar, Nuran’ın canlı, yaratıcı, güçlü fakat hepsinden öte sevecen, heyecanlı kişiliğinin yansımasıdır. Bir örnek vereyim: Hepimizin yakın dostu, Sabancı Üniversitesi’nde yıllarca birlikte çalıştığım Bayram Candan da galerinin sanatçıları arasındaydı. Bayram kişisel sergisine “Bu İş Yerde Grev Var” isimli bir

pankart hazırlamış, polisler galeriyi basıp grev izni olup olmadığını sormuşlardı. Aradan zaman geçti ve maalesef Bayram’ı bir hastalık sonucu yitirdik. Sanatçısıyla kurduğu ilişkiyi çok farklı bir düzeyde ‘yaşayan’ Nuran Terzioğlu bu defa ‘Bu İş Yerde Bayram Var’ isimli bir sergi düzenledi. Bu örnek, galeri-sanatçı-galerici ilişkisinin sadece sübjektif zeminini değil, varlıksal ve varoluşsal dokusunu gösteren bir tutumdur. Apel’in gerçeğini bu olgunun içinde aramak gerekir. Apel 20. yılına yaklaşıyor. Bu uzun sürenin sonunda oradan bir kuşağın yetiştiğini biliyoruz. Daha önemlisi Apel’in ‘piyasa’nın yerleşik yapısına, dokusuna, dinamiklerine sırtını dönerek kendi doğrultusunda ilerlediğini de biliyoruz. Bu, son 20 yıla yayılan galeri tarihinde inanılması zor bir başarıdır. Ayrıca 20 yılda bu derecede tutarlı ve kalıcı olmuş kaç galerinin olduğu da başka bir sorudur. Ben, Nuran Terzioğlu’yla 30 yılı birlikte yaşadım. Onu 1985’in son aylarında tanıdım. Hiç kopmadık. Daha sonraki zamanların önemli bir bölümünü de ayrıca ortak bir tarihle geçirdik. Bütün bu zamanları hafızamda saklı tutuyorum. Ama yavaş yavaş çözülmeye başlayan bir dünyadayız. Eşi, benim de yakın dostum Tosun Terzioğlu aramızdan ayrıldı. Bu tarihin bir başka dönemecini teşkil ediyor onun ölümü. Demektir ki, tarih zamanı çapraz kesen olaylarla yaşanıyor ve bütünleniyor. Apel, bu tarihin bel kemiğidir. Onun bu anlayışla yeniden değerlendirilmesi elzemdir. Galeri tarihimizin her türlü gündelik savrulmasından kendini korumuş, kendi inancıyla bütünleşmiş Apel’in

tarihi, galerinin kendisinden bile daha ötededir. Ama Nuran Terzioğlu’ndan ileride değildir. Bu nedenle bu yazıyı bir öneriyle bitireyim: Nuran Terzioğlu’nun bütün bu galericilik tarihini şimdi kendi merceğinden yansıtarak yazması, somutlaştırması gerekiyor. Bunu ondan en çok Apel ister!

Melek Ulagay Taylan

Nuran ve ben birbirimizi 58 yıldır tanıyoruz, Galeri Apel ise bu yıl 18 yaşında. Nuran’ın en genç çocuğu Apel, rüştünü ispat etti ve ilk gençlikten 20’li yaşlarına doğru ilerliyor. Apel olgunlaştıkça Nuran gençleşiyor. Her sergide yeni, yepyeni yaratıcılıklar çıkıyor karşımıza ve hepsinin içinde Nuran’dan bir parça gizli.

Nuran ve ben ilk gençlik yıllarımızda tam anlamıyla haylaz ve eski deyimle muzırdık. Yapmamız gerekenlere değil, yapılmaması gerekenlere düşkündük. Ama birlikte çok eğlenir ve başkalarını da eğlendirirdik. Nuran, doğuştan her türlü yaratıcılığa sahipti. Güzel bir sese, müthiş bir dans yeteneğine, taklide, çizmeye, müziğe... Ama bütün bunları kendince yapardı, içinden geldiği gibi. Okuldan, sistemli öğretimden, kurallardan fazla hoşlanmazdı. İkimizi birleştiren de buydu. Özgür ruhlar olarak koşarak, coşarak, gülerek, ağlayarak yaşamak. En büyük yaratıcılık, yaşamın kendisiydi.

Sonraları yaşamın gizemleri üzerine daha fazla düşündüğümde yaratıcılık, kendinde olanı başkalarıyla paylaşmak için ortaya bir eser çıkarmak, insanoğlunun ölümüne, yok olmaya karşı verdiği bir

başkaldırı olarak şekillenmeye başladı. Sanat eseri, yokluktan var etmektir. Yaratma anı kişinin kendisi olmaktan çıkıp bir kuşa, bir çiçeğe, bir dağa, bir suya dönüşmesi gibiydi. Nuran’da bu dönüşebilme yeteneği çok gelişkindi. Her an başka bir yerde, başka bir zamanda var olabilirdi.

Galeri Apel, Nuran’ın bu yeteneğini sanatçılarla bütünleştirdi. Ortaya çıkan her sergi Nuran’la sanatçıların ortak eseri oldu. Yaratıcılık, gözle görülemeyen bir süreçtir. İlham, nefes almak gibi hem doğal, hem doğaüstü bir güçtür. İlham tek başına bir eser yaratmaz, düşünmek, çalışmak, silmek, bozmak, baştan yaratmak gerekir. Tıpkı Nuran ile Galeri Apel arasındaki ilişki gibi.

Aslımay Altay Göney

Apel’in kapısı büyük, sağlam, iki dökme demir kanat ve onları birbirine kilitleyen Ortaçağ mızraklarını andıran bir bükme demir çubuktan oluşur. Bu kapı, bir konuya ne çok farklı yaklaşımın olabileceğini daha galerinin girişinden itibaren göstermeye başlar. Bu kapıdan ilk kez öğrencilik yıllarımda beni yontudan başka tekniklere yönelmeye, farklı malzemeleri denemeye, böylece derinleşmeye teşvik eden sevgili hocam Meriç Hızal’ın önerisiyle girmiştım. Kalabalık kadrolu konulu sergileri ve sergilerindeki incelikle bir araya getirilmiş teknik ve malzeme çeşitliliğiyle Apel, benim için başlangıçta bir gözlem ve inceleme alanı olmuştu. 2003 yılındaki mezuniyetimle beraber bu ‘çeşitliliğe’ ben de sanatçı olarak katılacakmışım meğer...

Nuran Hanım’ın Bauhaus kökenli

sanat eğitiminin de temelini oluşturan malzemeye dayanan sergilerinin, benim neyi, neyle anlattığımı önemseyerek üretme tercihim, ilk kişisel sergimden başlayarak bir sanat diline dönüştürmemde önayak olduğunu bugün çok net görüyorum. Çeşitlilik demişken; bu kelimenin Apel’in göbek adı olduğunu söylesem yalan olmaz. Betondan kağıda, seramikten yiyeceğe, muşambadan tele, camdan kumaşa zenginliğini; tuvalden heykele, karışık teknikten enstalasyona, performanstan videoya uzanan yöntem çeşitliliğini bir yana bırakalım; sanatçı ve izleyici çeşitliliğiyle de şaşırtır Apel. Dünya görüşü, yaş grubu, nereli olduğu, nereye gittiği gibi konularda birbirinden çok farklı sanatçılarla çalışır.

Apel’in konuları günlük hayata değinen sergilerine üniversite öğrencisinden siyasetçiye, mahallenin çocuklarından uluslararası sanat aktörlerine geniş bir skalaya yayılan bir sanatsever grubu izleyici olarak katılır. Geçmişten, ortak bellekten beslenen ama güncelle teması da ihmal etmeyen; bazen bir deyim, bir şarkı sözü, bazen gündelik bir kavram etrafında şekillenen; kısa ama anlam yüklü sergi başlıklarıyla da çeşitliliğini sürdürür Apel... Tüm bu çeşitliliği her seferinde zevkle, özenle ve birbiriyle ilişki içinde bir araya getirmeyi başarır Nuran Hanım. Onun bu konudaki ustalığı kadar galerinin baskın tuğla duvarlarıyla demir putrellerinin de bu konudaki emeği göz ardı edilemez. Mimarisinde bile malzemeyle konuşur Apel. Almanya’ya taşınmamın ardından yaşayacağım yer için de içgüdüsel olarak tuğla duvarlı bir mekan

bulmamın ve atölyemi buranın içine yerleştirmemin altında, içimdeki her yere Apel’den biraz götürme isteği yatıyor olsa gerek.

Maria Sezer

Galeri Apel, Nuran Terzioğlu; Nuran Terzioğlu, Galerî Apel demek. Galerî Apel, İstanbul’un köklü galerilerden biri. “Damak” adlı ilk sergisinin açılışında Nuran Hanım’ın bir kadın ve erkek şeklini andıran sunumunun adını “Apel’in Doğuşu ve Adem’in Elması” olarak isimlendirmesiyle, ikram sanatsal bir çalışmaya dönüştü. Dikkatli bir okumayla, ilk bakışta sadece eğlenceli görünen bu çalışma, Nuran Hanım’ın hala devam eden sanatsal ve küratöryel çizgisini belli etti.

Kadın-erkek ilişkileri, yemek, hayatın devamıyla onun mitolojik ve dini yorumları akla getiren bu çizginin ‘doğa’ kelimesine bağlantılandığını söyleyebiliriz. Terzioğlu’nun sanat eğitimi görmüş bir galeri sahibi olduğu her hareketinden bellidir. Akademide tekstil tasarım okumuş oluşu, dokuma ve lifli malzemelerle yapılan tüm çalışmalar konusunda onu yetkin kıldı. Lifi en geniş manasıyla, hayatımızdaki pratik ve sembolik yönlerini düşünerek söylüyorum. Lif; yaprak, saç, tekstil hatta örülmüş tele kadar birçok malzemeyi anlatabilir.

Lif, Galerî Apel’in hayatındaki anahtar kelimelerden biriye, toprak da diğeridir. Pişmiş çamurun formu, madenler, Kapadokya’daki tüften kesilen eserler akla gelir toprak deyince. Toprak, lif gibi, hayatımızın hem gündelik hem sembolik bağlantıları yer bulur sergilerin isimlerinde: “Hasat”, “Çarşı Pazar”,

“Zamanın Lale Hali”, “Daha Rüzgar”, “Perde”, “Tahta İşler” ve “Nevruz”... Terzioğlu hayatla toprak üzerinden çok yakın bir temas kurar. Hepimize toprak ve liften ibaret olduğumuzu hatırlatır.

Terzioğlu’nun sanatçıları arasında, ilk bakışta fark edilemese de bir bağ var. Bu bağa, Nuran Terzioğlu’nun kendisi de dahil. Hep devam eden ilginç bir fikir alışverişi, benzeşme ve gelişme var burada. Herkes birbirinin cümlelerini tamamlıyor ve sinerji böyle devam ediyor. Sergiler, temalar etrafında dönüyor, hangi sanatçının, hangi temayla birleştiğini Nuran Hanım çok iyi anlıyor. Zaten sanatçılarının dünyalarını çok iyi tanıyor. Haliyle her sergiden çok sesli bir koronun müziği yükseliyor. Bu, iyi bir galeri için harika bir formül.

Nazlı Pektaş

Galeri Apel’de bir sergi görmek; türlü malzemenin sıra dışı yolculuklarına tanık olmaktır. 1998’de açılan Damak Apel’in ilk sergisiydi. 1998’den beri konulu sergilerle yola devam eden galeri malzeme ile ten tene bir ilişki içinde oldu hep. Kimi zaman içine girdi kimi zaman kabuğunu soydu malzemelerin. Apel ile doksanlı yılların sonunda tanıştığımda, sanat tarihi lisans eğitimimi henüz tamamlamıştım. O zaman da, bugün gibi Galatasaray Lisesi’nden kıvrılarak galeriye vardığımda, Apelyan Apartmanı’ndaki bir evin hazine sandığını karıştırdığımı düşünürdüm. İstanbul’un başka muhitlerindeki galerilerinden farklıydı Apel, şimdi de olduğu gibi. Kumaş, metal, bitki, tahta, lif, tat, koku... Aklınıza gelen/

gelmeyen her şey hem Apel’li sanatçıların yaratıcılıklarıyla hem de Nuran Terzioğlu’nun günlük yaşamın lirik dilini, sanatla örme tutkusuyla birleştirdi. Nuran Hanım’ın malzeme ile olan bağı Almanya’ya gittiği dönemde önce Frankfurt’da özel bir okul da temel sanat eğitimi almasıyla başlar. Nuran Hanım, kendisiyle Yapı Kredi Yayınları, Sanat Dünyamız dergisinde Bellek/Emek dizisi için yaptığım söyleşide o günleri şöyle anlatır: “O sıralar Almanya’da tekstil ve dokuma beni çok etkiledi. Sonra öğrendim ki o dönem orada bu malzemeler çok popülermiş. Okulda, bu doğrultuda benim aradığım şeyler yoktu. Ama daha sonra Offenbach’ta bir tür Bauhaus okulu olan tatbiki güzel sanatlar okuluna devam ettim. Günümüz sanatı ve dokuma okudum. Sonra, bir vesile ile Amerika’ya gittim. Washington’a yakın bir yerde olan Maryland Üniversitesi’ne kabul edilip ilgilendiğim dersleri seçtim. Rauschenberg’in, Ad Reinhart’ın, Andy Warhol’ın kişisel sergilerini görme şansım oldu. O dönemin önemini şimdi daha iyi anlıyorum... Bir yandan soyut dışavurumculuğun muhteşem örneklerini izlerken bir yandan dokuma öğreniyordum. Sanatta tekstilin kullanımı üzerine kendimi yetiştirmeye çalıştım. Hatta, kendime bir tezgah edindim. Sonra, bitirmeme bir sene kala Türkiye’ye döndük.”

Zaman akıp, Apel açıldığında biçimlenen ve bugüne taşınan Apel’in kimliği Nuran Hanım’ın hayata attığı ilmeklerle dokunur. Apel’in ruh eşleri zaman içinde deyim yerindeyse tadı damaklarda kalan işler üretir, sergiler açar. Yüz elli

yaşını çoktan aşmış Apelyan apartmanındaki, demir kapının ardı, her sergide, geleneksel olanla çağdaşı, sanat ile zanaatı içtenlikle birleştirerek imgeler yaratan sanatçıların bir arada olduğu penceresi ve kapısı olan bir hazine sandığıdır. Apel, duyumsamanın biçime kavuşan sonucunu; aşına malzemelerin, sahici temasları aracılığıyla izleyici ile paylaşır. Galeriden çıkıp, Galatasaray’a vardığınızda, aynadaki yansıma, mekandaki koku, duvarlardaki ses, bellek kutunuza bir gün çıkmak üzere yerleşmiştir.

Oğuz Bozkurt

18 yıldır Galatasaray’da sanatçılarının eserlerini, fikirlerini, görüşlerini yerli, yabancı sanatseverlerle titizlikle buluşturmayı sürdürüyor Nuran’ın Apel’i. Konular değişiyor ama çizgi aynı, özen aynı. Nuran’ın küratör olarak belirlediği konular etrafında üretilen ve derlenen seçme yapıtlar, Nuran’ın bu yapıtları sevgiyle, heyecanla tanıtımı, Galerî Apel’i tüm duyguları yansıtan bir performansa dönüştürür. Bu özelliğiyle Galerî Apel, teatral bir mekandır. Duvarlarına resimlerin asıldığı, köşelerine heykellerin yerleştirildiği ‘galeri’ diye tanımladığımız ticarethanelerden ayrı bir konumda düşünülmesi gerekir.

Canan Pak

Galeri Apel sanatla ilişkimde çok önemli bir yer tutar. Sanat izleyicisi olarak yıllarca neredeyse her hafta sonu yollarını aşındırdığım Beyoğlu’nun en vazgeçilmez duraklarından biridir. Apel, sevgili arkadaşım Nuran Terzioğlu’nun sıra dışı kişiliğiyle iç içe geçmiş bir sanat

galerisidir. Onun sıcaklığını, özgünlüğünü, yaratıcılığını, muzipliğini, sanatçı ruhunu bire bir yansıtır. Farklı ve büyüğü bir atmosferi vardır Galerî Apel’in sergilenen eserleri de, izleyicileri de, tıpkı kurucusu Nuran gibi sarmalar...

Apel benim için çok özeldir ve bu durum, ilk (ve son) sergimi burada açmış olmamdan kaynaklanmaktadır. Yıllar boyunca Apel’in kişisel ve grup sergileri sayesinde pek çok değerli sanatçıyla tanıştım. Eserlerini tanıdım, kendileriyle dost oldum. Apel’deki sergilerden aldığım eserler, evimde ve iş yerimde bana ve başka izleyenlere her zaman mutluluk yaşatır. Bu sergilerde çektiğim fotoğraflar ise birike birike, Apel’in 10. yılını kutlama etkinliklerinde “Je m’appelle Apel” sergisine malzeme olmuşlardır.

Nevzat Sayın

İstanbul’un en karakteristik mekanlarından biridir Galerî Apel’in içinde bulunduğu binanın yer aldığı meydan. Bir yanını eğik taş duvar tutar, diğer yanınıysa ‘Venedikli’ yapılar... Bu meydanın kısa kenarından birini kapatan yapının alt iki katını sanat galerisine dönüştürmek için aramıştı Nuran.

Volta döşemelerin arasından küçük bir merdiven boşluğu açıp iki katı birbirine bağlamak ve girişi alt kattan yapmakla yetindik.

Üst katın duvarları ve volta döşemelerinin içinden çıkan tuğlalar beyaz küp niyetimizi değiştirmeye yetmişti. Büyük bir paspartu işlevini gören beyaz

modern galeri duvarı yerine kendisi de bir varlık olan baskın karakterli duvarları çıplak bıraktık. Eser asmadığımızda, bu haliyle galeri de bizzat bir sanat eseri olmaya aday görünüyordu.

Bugün de ana mekandaki tuğla etkisi hala baskın ama duvar, sergilenen işlerle yarışmak yerine işlerin soyut bir yüzeyde değil ‘hakiki’ bir mekanda durmasını sağlıyor. Tıpkı işlerin yerleştirildikleri mekanların içinde diğer nesnelerle birlikte durdukları gibi. Hemen ikna olmamıştım bu düşünceye ama bunca zaman sonra ‘iyi’ olduğunu düşünüyorum; tıpkı sergiler, işler, sanatçılar ve konuklar gibi... Belki Nuran’ın iyiliğidir bunca iyiliğin kaynağı.

Istanbul Art News – Mayıs 2016
Piyasa
Elvin Vural

The Gallery that “Invites”
Daily Life
Founded in 1998, Gallery Apel continues to be one of the major venues in Istanbul’s contemporary art scene. Though at the center of the city and surrounded by busy streets, it has the air of being isolated, sheltered in the lower two floors of the building that houses it. Perhaps because of this, when one first steps though Gallery Apel’s doors, one feels as if one has just stepped into someone’s home. When the gallery’s founder, Nuran Terzioğlu, first began to transform the place into a gallery with the help of the architect Nevzat Sayın in 1994, she was careful to preserve the atmosphere of the building-the Apelyan Apartment-including everything from its red-brick walls and parquet floors

to its tile-vault ceilings. They never wanted a white box of a gallery, and the building offered them the perfect opportunity to do something different. When they had finished the renovation of the gallery, it had truly become a work of art in its own right, one that seems to embrace everything displayed within it.

There is something about Gallery Apel that distinguishes it from other art galleries. Here, art is always alive. It has never become unintelligible or needlessly complex. Here, art is sometimes a great meal at a crowded table, sometimes a problem shared with a neighbor, sometimes a story told to a child. In her gallery, Terzioğlu always strives to capture “the human” rather than “the expressionist abstractions inherent in the existential contradictions of the human condition.”

Since 1998, Gallery Apel has been working to bridge the divide between art and life. Its exhibitions integrate everyday materials and topics and art, often to the accompaniment of the stories they tell to their audiences. I spoke with the gallery’s founder, Nuran Terzioğlu, about the story of Apel’s eighteen years and the transformations that Turkey’s art world has experienced in that time. Gallery Apel is a place that approaches its own history with all the care of a scholar carrying out an oral-history project, collecting pieces from the mouths of its visitors, the lips of its neighbors, and the words of historians. It is a place that has witnessed many stories: a visitor who seems to remember visiting

the building long ago and who, eyes lighting upon a burn mark from her childhood memories on the floor near the stove, then realizes that the gallery is none other than her grandmother’s old apartment; stories like this and many more. Nuran Terzioğlu explains that she treasures the stories people tell her, that the story of the gallery, its past and its future, are woven into Apel’s very fabric. That is why she named the gallery Apel, in reference to the Apelyan family who for so many years lived in the apartment building which houses the gallery and from whom it takes its name. At one point during cleaning work on the facade of the building, an old Ottoman plaque was found bearing the name Santa Maria Apartments, but even then Nuran Terzioğlu opted to keep the name Apel because of its meaning: “to call to; to invite.” The gallery’s choice of name hints at Apel’s character. It is open to everyone—to students with a love of art and life, art enthusiasts, scholars, and even those who simply walk past and ask themselves, “I wonder what’s in there?” It is a gallery of exhibitions put together around topics that everyone can understand and themes drawn from people’s daily lives, of artwork created from everyday materials. In an age when digital art is on the rise, it is a bastion of the craft of human hands and material that one can touch. Nuran Terzioğlu first entered the gallery world in 1983 at the Tanbay Art Gallery in Ankara. She is one of Turkey’s most venerable gallerists. After working as the administrator of several of Ankara’s different galleries, she

came to Istanbul in 1998 and opened one of her own. Ever since, she has been organizing exhibitions that showcase the craft and material of their artwork. Alongside this interview on the story Terzioğlu and Gallery Apel are perspectives on the gallery from Hasan Bülent Kahraman, Canan Pak, Nevzat Sayın, Nazlı Pektaş, Melek Ulagay Taylan, Aslımay Altay Göney, Oğuz Bozkurt, and Maria Sezer.

What did They Say about Gallery Apel?

Hasan Bülent Kahraman
Apel was born at a time when the art market was just coming to life, when a new generation was coming into its own, when the wave that had crested in the 1980s was beginning to recede, and a new one was swelling up to take its place. This phenomenon alone is a sufficient testimony to the importance of Apel and the acumen of Nuran Terzioğlu.

Nuran moved to Istanbul from Ankara in the late 1990s when her husband, Professor Tosun Terzioğlu, became president of Sabancı University. She had worked in Ankara at the Tanbay and Urart galleries as an administrator and as head curator—a position that is now common but that back then was something no one had ever heard of. She knew the art world inside out. Those two galleries were where the exhibitions of the people we now call modern painters were being held. That chapter, that adventure, lasted some ten years. The history of those galleries, of the exhibitions at those galleries, definitely needs

to be written. So what was going to be the foundation of her new gallery in Istanbul? Was Nuran going to keep working with the same circle of people she knew, or was she going to take things in a different direction?

That was where Nuran’s particular genius came to the fore.

The early 2000s, especially after the 2001 crisis, were nothing short of a calamity. The art market was virtually extinguished. The collections of the 1980s and 1990s disappeared in the crises of 1997 and 1998. Most of the collectors went to prison, and their collections were sold off for almost nothing—and by no less than the state! But the market slowly began to recover after 2003, and a new, younger generation began to emerge.

It was right in the middle of the crisis that Apel opened its doors, in November 1998. It was a unique place. Its architecture brought out the historical atmosphere of its aged building. There in Çukurcuma, right from the start, it turned the art market on its head; its style, its appeal, was something totally different from that of the galleries in Nişantaşı that were active in those days.

Apel was an anomaly. It went against the grain. It charted its own course. It chose to be different.

Where the other new galleries after 2000 tried to innovate from the center, Apel did so from the periphery, from the margins, from the shore. It pushed forward on two fronts. On one, Nuran exhibited the work of people she

felt were going to be real artistic forces, people like Selma Gürbüz, Gülsün Karamustafa, Selim Bırsel, and Azade Köker.

These were individual exhibitions, with the work of a single artist on display. Alongside these, Nuran also put on other exhibitions that were testaments to the genius of hers that I mentioned earlier.

These were the mixed exhibitions that Nuran curated. Back then, the concept of curatorship was still far from widespread—it would only come into vogue around 2005. In fact, the concept was still so unheard of that when I organized an exhibition for Eser Selen that year, with myself of course listed as the curator, the question I was most frequently asked was, “How can a one-person exhibition have a curator?” How far we have come ... These mixed exhibitions had names like La Strada, La Notte, Friends of Aisop, or Weddings and Celebrations, and they had two important features: They brought together both brand-new artists and established names around themes that were rich, fun, rewarding, and fruitful. Second, some of these exhibitions really highlighted the material side of art, the artisanship, which is, I think, one of Apel’s trademarks. The hand-crafted nature of these works was what made them so distinctive. At a time when the art market was moving in some very different directions, these works and the exhibitions that displayed them were truly pathbreaking. And Apel still maintains that same approach to exhibitions.

On the other front, a significant

number of Apel’s exhibitions were as far away as possible from the sort of simple, passive exhibitions that one was used to seeing. Some were held on the street, literal festivals. And the backbone of these exhibitions was Nuran’s affinity for the quotidian, the ordinary, the lower classes, the marginalized; her ardent embrace of life and the living of it; and the gems she discovered in the everyday world around her.

Thus, it was that Apel arose. Not within the dull, faded, stagnant thing that was the art market which was emerging in those days among the new collectors and gallery system, but outside of it. Gallery Apel was both a place and a mode of expression, one characterized by radical choices, attitudes, and approaches, by the creation of its own aesthetic reality, and by the artistic understanding that it brought to life through this rich palette.

It was only natural that this attitude came to be associated with the new names at the gallery who put on its first exhibitions: Yıldız Şermet, Kurucu Koçanoğlu, Aslımay Altay Göney, Yücel Kale, Şakir Gökçebağ, and Suzy Hug Levy. It was no coincidence that Apel was the gallery to host these artists. It was Nuran Terzioğlu’s artistic awareness and extraordinary discernment that brought them there. All of this was a reflection of Nuran’s vivacious, creative, forceful, but most of all affectionate and exciting personality. Let me give you an example. One of the artists at the gallery was Bayram Candan, someone I worked together with for years at Sabancı University

and who was a good friend to us all. At his own exhibition, Bayram showed up with a big banner that read, “This Place Is on Strike.” Right behind him came the police, who raided the gallery and wanted to know if they had had a permit for the strike. Some time later, we sadly lost Bayram to an illness. Nuran always connected with her artists on a special level, so she decided to put together a special exhibition for him. His name, Bayram, meant “celebration”, so she called the exhibition “This Place Is Celebrating Bayram”. This example shows that the relationship between a gallery, the person who runs it, and the artist is not just a subjective thing, but something much deeper than that, something existential. And that is what makes Apel so real.

Apel is approaching its twentieth year. In that time, a whole generation has been brought up under its wing. More importantly, Apel continues to chart its own course, with its back turned on the entrenched structure and dynamics of the “market.” Given the past twenty years of gallery history, that is no mean achievement—one would have to look hard to find another gallery that has remained as constant and consistent in this over a similar stretch of time.

I have known Nuran Terzioğlu for thirty years. I first met her in the final months of 1985, and we’ve never drifted apart. We’ve been close for a good part of the more recent past, and I treasure that time deeply. But we are in a world that’s slowly coming apart. Her husband, my good friend Tosun

Terzioğlu, has left us. His passing marks another turning point in this story. But I suppose that stories are only ever experienced, are only ever completed, in the events that cut through and intersect one’s life. Apel is the backbone of this story. It is of the utmost importance that the gallery be looked at anew in this light. The story of Apel—a gallery that has stood by its beliefs and held itself back from the fray that has marked the history of other galleries—is something that surpasses even the gallery itself. But even that doesn’t surpass Nuran Terzioğlu.

So let me end this with a piece of advice: that Nuran Terzioğlu needs to write this story, the story of the gallery world as she has seen it, to get it all down on paper. Out of all those who would like to see such a thing, Apel would like it most of all.

Melek Ulagay Taylan
Nuran and I have known each other for fifty-eight years, and this year, Gallery Apel is eighteen years old. Apel is Nuran’s youngest child. Its childhood is over, and it’s now moving on toward its twenties. As Apel matures, Nuran grows younger. Each new exhibition brings us brand-new examples of creativity, and there’s a piece of Nuran hidden in each one.

When we were children, Nuran and I were quite the mischievous pair. Our heads were filled with things that we weren’t supposed to do. But we had a great deal of fun together and kept the people around us entertained. Nuran was creative in all sorts of ways and had been since the day she was

born. She had a beautiful voice. She was a wonderful dancer. She had a knack for mimicking others, for drawing, for music ... but all these were things she’d do on her own, because she wanted to. She never much liked school, organized instruction, or rules. And that was what brought the two of us together. We were a pair of free spirits—we’d run, have fun, laugh, and cry. We’d live. And the greatest creativity was life itself.

Later, thinking about it more deeply and with the benefit of life experience, I came to understand creativity in a different way: as an act of creative rebellion against death, sharing something inside ourselves with others in the face of our own eventual end. A work of art is to create something out of nothing. The moment of creation is as if one stops being oneself, transforming instead into a bird, a flower, a mountain, or water. Nuran was always good at this. At any moment, she could be in a new place, a new time.

Gallery Apel combined this ability of Nuran’s with the work of artists to create something greater. Every exhibition that it put on was the combined work of Nuran and the artists there. Creativity is a process that can’t be seen with one’s eyes. Inspiration is, like the act of breathing, something that is both natural and supernatural. Inspiration alone won’t make a work of art. One must think, work, erase, break, and create anew—just like the relationship between Nuran and Gallery Apel.

Aslımay Altay Göney
The door to Apel consists of two large, solid, cast-iron doors, locked in the middle by

a wrought-iron bar that calls to mind a medieval spear. Before one even crosses the gallery’s threshold, this door shows just how varied different approaches to a subject can be.

The first time I passed through those doors was during my student years. I went there at the recommendation of my dear teacher Meriç Hızal, who encouraged me to deepen my art by gravitating toward other techniques and other materials beyond sculpture. With its themed exhibitions of the works of so many different artists and the diversity of techniques and materials that its exhibitions so gracefully brought together, for me Apel was from the very start a place where I could observe and study. Little did I know that upon my graduation in 2003, I as an artist would become part of that diversity.

The exhibitions at Apel always emphasized their materials, an emphasis that no doubt derived from Nuran’s Bauhaus-rooted art education. Today, I see clearly that these exhibitions were what led me to pay so much attention to what it was I was trying to say in my work and how I was trying to say it and, from my very first solo exhibition, to transform my choices in that regard into an artistic language. On the subject of diversity, it wouldn’t be wrong to call that word Apel’s middle name. Leaving aside the richness of Apel’s exhibitions, with work in media ranging from concrete to paper, ceramics to food, linoleum to wire, and glass to cloth, and their variety, from canvas to sculpture, mixed techniques to installations, and performance to

video, it was the sheer diversity of Apel’s artists and its audience that made the gallery stand out. Apel worked with artists who were of different worldviews and age groups, who were from different places, and who were taking their work in different directions.

The themes of Apel’s exhibitions addressed daily life, and the art lovers who attended them were a diverse group, including everyone from university students to politicians and from neighborhood children to players in the international art scene. The titles of Apel’s exhibitions continue to bear that distinctive diversity; they are drawn from the collective memory of the past but also touch upon the present, coalescing around a song lyric or something in the discourse of the day, short but weighty in meaning. Nuran always manages to bring that diversity together in her exhibitions, connecting each component with the others in a careful and tasteful way. Each exhibition is a testament to her masterful work, as is the gallery itself, with its pronounced brick walls and iron beams. Even Apel’s architecture speaks through its materials. It was probably because of this, and because every part of me wanted to take a piece of Apel with it, that when I left for Germany and was looking for a place to live, I instinctively gravitated toward a place with brick walls, and that’s where I set up my studio.

Maria Sezer
Gallery Apel means Nuran Terzioğlu, and Nuran Terzioğlu means Gallery Apel. Gallery Apel is one of Istanbul’s most

well-established galleries. At the opening of the gallery’s first exhibition, Palate, Nuran’s work *The Birth of Apel and Adam’s Apple*—calling to mind the shape of a man and a woman—turned a table of refreshments into a work of art. Though that work seemed no more than simple fun, on a careful reading, it made clear the artistic and curatorial path that Nuran continues to follow today.

We can say that this path of hers, which evokes everything from mythological and religious commentary to food, the continuity of life, and relations between men and women, is inextricably linked to the word “nature.” Terzioğlu’s every move makes it clear that she is a gallery owner deeply learned in the field of art. Her study of textiles in the academy makes her an authority on all works in woven or fibrous materials. When I say fiber, I am thinking of the term in its broadest sense, and of all the various practical and symbolic aspects that fiber has in our lives. It can evoke all sorts of different things, different materials: leaves, hair, textiles, even metal cables. And if fiber is one of the key words in Gallery Apel’s life, the other is earth. Earth calls to mind the form of baked clay, of metal, of the cut-rock work of Cappadocia. As with fiber, earth and the symbolic and everyday connections it has in our lives find a place in the titles of the gallery’s exhibitions: *Harvest*, *Shop’n Bazaar*, *Tenses of Tulip*, *More Wind*, *Curtain*, *Wood Works*, *Newroz – New Day – Nevruz*. Through earth, Terzioğlu establishes a close link with life. She reminds us all that we are made of earth and fiber.

Though it might not be apparent at first glance, there’s a close connection between all of Terzioğlu’s artists, a connection that extends to Terzioğlu herself. Among them, there is always an interesting exchange of ideas, an affinity, a growth. Everyone finishes one another’s sentences, and the synergy keeps on going. The exhibitions revolve around particular themes, and Nuran keenly understands which artist goes together with which theme. She knows well the artists’ worlds. Every exhibition gives voice to the music of a chorus of different voices—a wonderful formula for a great gallery.

Nazlı Pektaş

To see an exhibition at Gallery Apel is to witness an extraordinary journey of different materials. Palate, in 1998, was Apel’s first exhibition. Ever since, the gallery has continued with different themed exhibitions, and it has always maintained its close relationship with the materials of its art—sometimes delving into them, sometimes peeling back their surfaces. When I first became acquainted with Apel in the 1990s, I was still an undergraduate art-history student. Then, and even today, arriving at the gallery after turning past the Galatasaray Lycée, I would feel as though I were nosing through the vault of one of the homes in the Apelyan Apartments. Apel was different from the galleries in other parts of the city, and it remains so today. Fabric, metal, plants, wood, fiber, taste, smell ...

Every detail that might occur to you, and many that never would, unites with the creativity of

Apel’s artists and Nuran’s passion for weaving art and the lyrical language of daily life together. Nuran’ affinity to her materials started in Germany, where she attended Kunstschule Westend in Frankfurt and later the textile department of Offenbach Werkkunstschule (a Bauhaus school). She focused on fiber art and when she left for the United States for the academic year ‘67 ‘68 she continued her studies in textile arts at Maryland University.

In time, when Apel opened, it was the stitches that Nuran had woven in the fabric of her own life that shaped the gallery’s identity and that have carried that identity forward. Over the years, Apel has produced work and put on exhibitions that have, so to speak, left a lasting taste on the palate. Each exhibition held behind the iron doors of the over-150-year-old Apelyan Apartments intimately brings together the traditional and the modern, art and artisanship. With its windows and its doors, Apel is a veritable treasure vault where artists come together to realize their visions. The result is sensation given form, and Apel brings these results to visitors through genuine contact with familiar materials. When you arrive at Galatasaray after leaving the gallery, you find that the reflections in its mirrors, the smell of the place, the sound of its walls, all are indelibly embedded in your mind.

Oğuz Bozkurt

For eighteen years, Nuran’s Apel in Galatasaray has fastidiously brought the works, ideas, and views of artists together with

art lovers domestic and foreign. The themes of the gallery’s exhibitions vary, but their direction and careful treatment of their subjects remain constant. Nuran, as curator, decides the themes for the exhibitions, selects the works produced and brought together around those themes, and introduces those works with love and passion. The resulting exhibitions are each a performance reflecting every aspect of the gallery’s spirit.

This gives Gallery Apel the air of a theater. And it is certainly an entirely different creature from what we normally call galleries, which are little more than commercial establishments with paintings hung on their walls and sculptures placed in their corners.

Canan Pak

Gallery Apel occupies an important place in my relationship with art. As an art enthusiast, I would walk the streets of Beyoğlu almost every weekend, and Apel was one of one of the places there that you just had to visit. Apel is an art gallery that has become inextricably intertwined with the extraordinary personality of my dear friend Nuran Terzioğlu, and it perfectly reflects her warmth, originality, creativity, mischievousness, and artistic spirit. It has a unique and magical atmosphere that, just like its founder Nuran, and embraces both the visitors to the gallery and the works on display there. Apel is a very special place for me, for it was there that I had my first (and last) exhibition. Thanks to Apel’s solo and group exhibitions, I have come to know a great number of outstanding

artists over the years. I’ve become friends with them and gotten to know their work. The pieces from Apel that I’ve put up in my home and at work bring happiness to me and to everyone else who sees them. And I’ve steadily accumulated a great number of photographs from the pictures I’ve taken at the gallery’s exhibitions over the years, many of which were used as material for Apel’s tenth-anniversary-celebration exhibition “Je m’appelle Apel”.

Nevzat Sayın

The square on which the building that houses Gallery Apel is located is one of the most distinctive places in Istanbul. On one side there is this sloping stone wall, and on the other these old, Venetian-style buildings. One day I received a call from Nuran, asking me to transform the bottom two floors of a building on one end of this square into an art gallery.

All I ended up doing was opening a small place for a staircase in the tile-vault ceiling between the two floors and putting in an entrance on the bottom floor.

We had originally intended to make the place a traditional gallery, a big white box, but one look at the brickwork of the walls upstairs and the tile-vault ceilings was enough to change our minds. Instead of the white walls that in modern galleries serve as giant passe-partouts, we left the original walls bare. They had a powerful character all their own. Even without any paintings hanging on the walls, the architecture of the place was enough to make the gallery seem

a work of art in its own right.

The brick walls in the main gallery still hold that that power, but they don’t compete with the artwork on display. Nor do they simply vanish unobtrusively into the background, as in many galleries. Instead, they make each piece of art look as though it were somewhere “real,” just as a piece does when it’s taken out of the gallery and placed among the other objects in one’s home.

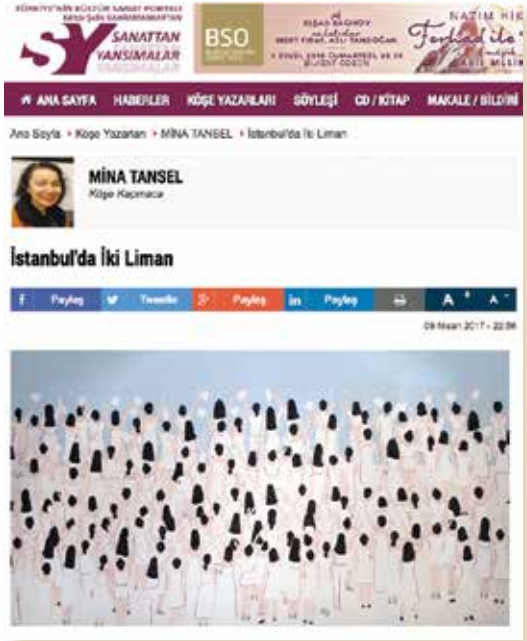
I wasn’t immediately convinced on this point. But after all this time, I have to say that I’ve come to agree that the result was good. And I’ve come to think that perhaps the source of all this goodness, that of the exhibitions, the pieces in them, the artists, and the guests, may well have been the goodness of Nuran herself.

sanattanyansimalar.com
09 Nisan 2017
Mina Tansel

İstanbul’da İki Liman

Şu sırada İstanbul’da iki “Liman” var: biri büyük, biri küçük...

Bir liman şehri olan İstanbul öylesine dev boyutlara ulaştı ki denizi hiç görmeden okul bitiren çocuklar yaşıyor artık bu şehirde. İstanbul’u İstanbul yapan başlıca özelliklerinden biri olan anılarımızdaki liman ise yok oluyor. “Galataport” denilen kruvaziyer limanı projesi hızla ilerliyor. Karaköy Rıhtımı’ndan Mimar Sinan Üniversitesi Fındıklı yerleşkesine dek uzanan 1.2 kilometrelik kıyı şeridinde 112 bin 147 metrekarelik alanda tarihsel değer taşıdıkları belgelenmiş pek çok yapı yıkılmaya başlandı:

Liman Lokantası yok artık; Tarihi Karaköy Yolcu Salonu da, Paket Postanesi de... 4 Numaralı Antrepo’da yer alan İstanbul Modern ile 5 numaralı Antrepo’daki Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Türkiye Denizcilik işletmeleri ile yaptığı kira sözleşmesi nedeniyle şimdilik proje dışında... Ama, İstanbul Modern’in sergi sarayı olarak kullandığı 3 numaralı antrepo da yıkılacak yakında. Kuru yük antreposu olarak inşa edilmiş olan bu 8000 m2’lik bina, gurur duyulacak bir modern sanat müzesine dönüştürülmüştü 12 yıl kadar önce.

Geçici bir süre için de olsa yerinden edilecek olan-ülkemizin ilk özel modern sanat müzesi- İstanbul Modern, bugüne dek 120 sergiye ve yüzlerce etkinliğe ev sahipliği yapan mekanına veda etmeden elbette liman konusunu öne çıkaracaktı. Çelenk Bafra ile Levent Çalıköğlu’nun küratörlüğünde düzenlenen sergi, “Coğrafi bir konum olmanın ötesinde, toplumsal ve ekonomik bir etkileşim alanı” olan limanı “görsel sanatlardaki

yansımalarıyla” araştırıyor, liman kavramının sembolik ve metaforik açılımlarına da yer veriyor. İstanbul kentinin deniz ve limanlarla ilişkisini vurgulayan “LİMAN”, 19. yüzyıldan günümüze Türkiye sanatında deniz kenarında ve liman çevrelerinde gelişen kültürel ve toplumsal hayatı mercek altına alıyor.” İstanbul’un tarihini “limanlar üzerinden özetleyen” bir zamanın çizelgesi var sergide.

İstanbul Modern’in “Liman”ında kimler yok ki? Fausto Zonaro’dan Hüseyin Alptekin’e, Sébah & Joaillier’den Ara Güler’e, Cemal Tollu’dan Gülsün Karamustafa’ya farklı çağlardan 34 sanatçının gözünden ve elinden çıkmış “liman”ı görebiliyoruz. 200 dolayında resim, heykel, model, gravür, çizimi fotoğraf, video ve yerleştirme 4 Haziran 2017 tarihine dek gezilebilir. Ondan sonra, bu güzelim müze bugünkü haliyle burada olmayacak artık. Son serginin kataloğu ise apayrı bir belge olarak kalacak.

Hepimizi etkileyen bir duruma -limansız, anısız, yurtsuz kalma durumuna- sanatçıların kayıtsız kalması elbette düşünülemez. Yalnızca yuvasından taşınacak olan İstanbul Modern’in yöneticileri değil, Salıpazarı limanından çıkılan tepelerde yer alan bir küçük galerinin, Apel’in, duyarlı yöneticisi Nuran Terzioğlu da etkilenmiş bu durumdan: Bu galeride düzenlediği 49. konulu serginin konusu “Liman” olarak belirlenirken, aşağıda, limanda da aynı konuda bir sergi düzenlenmekte olduğunu bilmiyormuş. Şöyle diyor: “Limanlar farklı kıtalardan eşyaların, insanların, kültürlerin ve dillerin buluştukları önemli

iletişim ve karşılıklı etkileşim alanları. İstanbul’un kıtalararası limanları bugün de tarih boyunca bir çok defa yapıldığı gibi büyük değişimler geçirerek yenileniyor. Şimdilerde şahmerdanların her vuruşu gürültülü saat tiktakları gibi şehir hayatında zamanın sesli hali adeta.”

Nuran Terzioğlu’nun “küçük liman”ında 24 sanatçıdan 30’dan fazla yapıt var. Terzioğlu, eski, bilinen sanatçıların yanı sıra keşfettiği genç sanatçılara da açıyor galerisini. Marmara Üniversitesi “hoca”larından Rüçhan Şahinoğlu’nun 140x200 cm boyutlarındaki tuval üzerine akrilik yapıtı, artık İstanbullu sayılan Shirley Verrette’in “Liman Işıkları” isimli kağıt üzerine guajları, Sakine Çil’in “Üç Beş Çanak Çömlek” yerleştirmesi, Gamze Taşdan’ın 100x120 cm boyutlarındaki akrilik tablosu “Güle Güle” birbirinden ilginç işlerden yalnızca birkaçı... Serginin etkileyicili yapıtlarından birinin genç sanatçısı 16 yaşındaki Barış Koçanoğlu’nun “Deniz Kabuğu” adlı stafor yontu-ses yerleştirmesi... Küçük Liman’daki en küçük konuklarından birinin tepkisini aktarmadan bu yazı tamamlanamaz. Babasıyla sergiye gelen 5 yaşındaki bir çocuk, Diyarbakır’da yetişmiş genç sanatçı Endam Acar’ın koca bir duvarı kaplayan “Limansız” isimli yerleştirmesindeki rengarek minik kağıt kayıkların birini gösteriyor: “bu evine gitmek istiyor!”

Galeri Apel’deki* Liman sergisi 24 Nisan’a dek sürüyor. İster Büyük Liman’ı gezdikten sonra yokuşu tırmanarak gidin, isterseniz Galatasaray’dan

yürüyün, her türlü arayışa değer: Küçük Liman’da başka bir dünyaya gireceksiniz. Limansız kalmayalım...

*Galeri Apel, adını 1850’de Boğaz’da yolcu taşımak için kurulan Şirket-i Hayriye’den alan Hayriye Caddesi, 5A’da...

Cumhuriyet – 15 Mayıs 2017

Hürriyet Sanat – 2017

Sanatçının ‘Kupa’sı kırılınca
Galeri Apel’in 50’nci tematik sergisi ‘Kupa’ başlığını taşıyor.

50. tematik sergide “Kupa” yorumları
Galeri Apel’deki “Kupa” başlıklı sergiye, yurtiçi ve yurtdışından katılan sanatçılar farklı malzeme ve teknikler kullanarak kupayı yorumladılar.

Galatasaray’daki Galerİ Apel’in çok sayıda sanatçının katıldığı yurtiçi ve yurtdışı tematik sergilerinin 50’si olan “Kupa” başlıklı serginin konusu ilginç bir şekilde ortaya çıkmış. Şöyle ki, galeride kırılan bir çanağın nasıl tamir edilebileceği konuşulurken, sanatçı Yıldız Şermet’in kırılan kupasının parçalarını tellerle bağlayarak birleştirdiğini anlatması üzerine ortaya çıkmış. Endam Acar, İdil Akkostonci, Aydan Bakır, Yeşim Bayrak Avıral, Esra Carus, Sakine Çil, Gürbüz Doğan Ekşiyoğlu, Aslımay Altay Göney, Güler Güngör, Şeyh Hug Levy, Kurucu Koçanoğlu, Raziye Kubat, Lerzan Özer, Leyla Sakpınar, Emre Senan, Elvan Serin, Rüçhan Şahinoğlu, Yıldız Şermet, Gamze Taşdan, Shirley Verette’nin farklı tekniklerdeki çalışmalarının yer aldığı sergi 10 Haziran’a kadar devam edecek.

birleştirdiğini anlatması üzerine serginin konusu belirlenmiş. “Kupa” başlıklı sergiye sanatçılar farklı malzemeler ve teknikler kullanarak ürettikleri işleriyle ve yorumlarıyla katıldılar. Latince’den Sanskritçe’ye birçok eski dilde benzer anlamlarda kullanılan ve zanaat alanında uzun bir geçmişe dayanan kupanın kafa kelimesiyle de bağlantısı olduğu düşünülür. Kupa kelimesi, ortak noktası hacim içermesiyle belirlenmesinin yanı sıra şampiyon takımlara verilen iki kulplu modelinden, içinden çay veya kahve içmek için kullanılıp bir elimize sığan haline, yemek tariflerindeki ölçü biriminden çoğu zaman masallarda geçen kupa arabasına kadar farklı nesneleri tanımlamakta kullanılır.

Artful Living – 3 Temmuz 2017

Komşu III
Komşu kavramın aynı zamanda bir ahlaki değer olduğunu hatırlatmak isteyen Galerİ Apel, 15. İstanbul Bienali teması dahilinde 9 Eylül - 14 Ekim tarihleri arasında Komşu III sergisi ile sanat severlerle buluşuyor.

Milliyet Sanat – Kasım 2017
Aşlı İzmirli

Beyoğlu’nun 20 yıllık tanığı
20. yaşını “Nostospektif” adlı sergisiyle kutlayan Galerİ Apel’in kurucusu Nuran Terzioğlu geçen 20 yılı ve sergiyi anlattı.

1998 yılında, Beyoğlu’nda açılan ve bugüne kadar hep aynı yerde, kesintisiz hizmet veren Galerİ Apel, 20. yılına girerken kendi geçmişiyle bugününü bir araya getiren farklı bir sergiye imza atıyor: “Nostospektif”. Kelime anlamını da Galerİ Apel’in kurucusu, sahibi, küratörü, kısacası her şeyi olan Nuran Terzioğlu’ndan dinlerken, bu

Beyoğlu’nda uzun yıllardır tutunmayı başarabilmiş emektar galeriye saygı duymadan edemiyoruz. Öteden beri Apel’de kişisel ya da karma sergilerde yer almış eserlerden bazılarını tekrar sergilemeyi düşleyen Terzioğlu, 20. yılında bu hayalini gerçekleştirdi. Tüm sezona yayılacak bu sergi tıpkı hatırlama eyleminde olduğu gibi bir hareketlilik içeriyor. Bu süreç sırasında, eserler yerlerini başkalarına bırakacak ve sergi

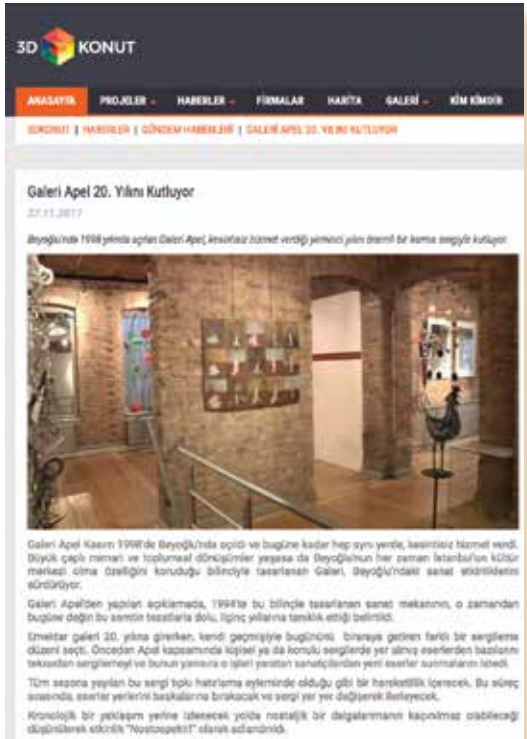

yer yer değişerek ilerleyecek. Bu sebeple serginin bir açılış tarihi olsa da bir bitiş tarihi yok. Beyoğlu’nda bulunduğu yıllar boyunca semtin binbir türlü haline tanıklık etmiş Galeri Apel’i, “Nostospektif”i ve Beyoğlu’nun 20 yılını Nuran Terzioğlu’ndan dinledik.

3D Konut – 27 Kasım 2017

Galeri Apel 20. Yılını Kutluyor Galeri Apel Kasım 1998’de Beyoğlu’nda açıldı ve bugüne kadar hep aynı yerde, kesintisiz hizmet verdi. Büyük çaplı mimari ve toplumsal dönüşümler yaşasa da Beyoğlu’nun her zaman İstanbul’un kültür merkezi olma özelliğini koruduğu bilinciyle tasarlanan Galeri, Beyoğlu’ndaki sanat etkinliklerini sürdürüyor.

Galeri Apel’den yapılan açıklamada, 1994’te bu bilinçle tasarlanan sanat mekanının, o zamandan bugüne değin bu semtin tezatlarla dolu, ilginç yıllarına tanıklık ettiği belirtildi.

Emektar galeri 20. yılına girerken, kendi geçmişiyle bugününü biraraya getiren farklı bir sergileme düzeni seçti. Önceden Apel kapsamında kişisel ya da konulu sergilerde yer almış eserlerden bazılarını tekrardan sergilemeyi ve bunun yanı sıra o işleri yaratan sanatçılardan yeni eserler sunmalarını istedi.

Istanbul Art News - IAN Piyasa - Kasım 2017

Galeri Apel 20. Yılını Kutluyor Türkiye’nin en eski galericilerinden Nuran Terzioğlu’nun kurucusu olduğu Galeri Apel, 20. Yılını kutluyor. 1998 yılında Beyoğlu’nda açılan ve bugüne kadar hep aynı yerde kesintisiz hizmet veren Galeri Apel, 20. yaşını geçmişiyle bugününü bir araya getirecek olan sergi ler dizisiyle kutlayacak.

Nuran Terzioğlu, Beyoğlu’nun sürekli olarak mimari ve toplumsal dönüşümler yaşadığını, Galeri Apel’in de semtin tezatlarla dolu, ilginç yıllarına tanıklık ettiğini söylüyor: “ Apel’in geçmişine bakıyorum da, 20 yılda hakikaten çok parlak dönemlerimiz de oldu. Beyoğlu büyük değişimler geçirdi; biz burada kuruma bağlı olmadan açılan ilk galeriydik. Sonra bir sürü galeri buraya taşındı. Çok parlak dönemlerin yanı sıra sıkıntılar da yaşadık. Dönem de değişiyor gerçi ama bizim dallarımız çok kesildi galericiler olarak. Hele hele Tophane... Başka bir semte de geçmiyorum, ısrarla aynı yerdeyim. Beş yıldır Apel adı neredeyse unutulmaya başlandı. Ama Apel’in unutulmayacak bir geçmişi var. Günümüzde de hiç ödün vermeden elimizden geldiği şekilde çalışıyoruz. ”

İlki 7 Kasım’da açılacak olan sergiler dizisinin başlığı “Nostospektif”. Bu başlığı seçme nedenleri ise sergilerin kronolojik bir yaklaşım yerine, nostaljik bir dalgalanmadan hareket etmesi. Her sergide Terzioğlu’nun deyimiyile adı Apel’le yakın telaffuz edilmiş, galeriden ayrılmış olsalar bile dostluklarının sürdüğü sanatçıların yapıtları yer alacak. Ve her sergi, sanatçıların daha önce Apel kapsamında kişisel ya da konulu sergilerde yer almış bir yapıtlarını ve de henüz sergilenmemiş yeni bir işini bir araya getirecek. Yıl boyunca eserler yerlerini başa yapıtlara bırakacak ve sergi yer yer değişerek ilerleyecek.

“Nostospektif”in kasım ayı sergisinde Raziye Kubat, Esma Paçal Turam, Selma Gürbüz, Fatma Tülin, Suzy Hug Levy, Sakine Çil, Rüçhan Şahinoğlu, İdil Akbostancı, Nilüfer Ergin, Hande Varsat, Canan Pak ve Nevzat Sayın’ın da aralarında bulunduğu sanatçıların yapıtlarını izleyebileceğiz.

“Nostospektif”e Selma Gürbüz, Apel’in “Karaname” sergisinden 1998 tarihli bir heykelini, Fatma Tülin daha önce Apel’de düzenlenen “Gece” konulu sergiye

özel olarak yaptığı, 200x300 cm boyutlarındaki tuvalini, Suzy Hug Levy ise “Sokak” konulu sergiye hazırladığı “La Strada” adlı yerleştirmesini taşıyacak.

Terzioğlu, “Bir sanat eserinin tarihi ne olursa olsun değerinin değişmezliğini de vurgulayan sergide bu nedenle kronolojik bir yol izlenmeyecek. Kısaca biz hatırladıkça Apel’in geçmişi de yer yer tanınmış olacak. Kasım ayına denk düşen sergide Apel’in geçmişine dair işler de olacak. Örneğin Nilüfer Ergin’in ‘Tahta İşler’ konulu sergiye hazırladığı ‘Armenak Usta’ adlı yerleştirmesi. Armenak Usta, Apel’in giriş katının eski sahibi, ünlü bir marangoz ustası. Ya da Canan Pak’ın “Je m’apelle Apel” adlı sergiye hazırladığı ayna üzerine fotoğraf yerleştirmesiyle Nevzat Sayın’ın “Art Kart 2000” adlı sergi için yaptığı işi de görülebilecek.

Bellek / Emek Söyleşiler Kasım 2017 Nazlı Pektaş Elle Online – 20 Aralık 2017

Galeri Apel’in Yirminci Yılı Yirminci yıla özel olarak hazırlanan serginin yenilikçi yaklaşımı görülmeye değer.

Istanbul Gallery Map 15 Aralık 2017 – 15 Ocak 2018

Istanbul Art News – Aralık 2017 Gizem Gedik

Sanat, dostluk ve yaratıcılığın buluşma noktası Geçen 20 yılda Beyoğlu’nun en parlak yıllarına, kültür turizminin en şaşalı dönemine, birçok sanatçının birbirinden çarpıcı sergilerine, anlamlı anlara, dostluklara tanıklık eden Galeri Apel’i, kurucusu Nuran Terzioğlu’ndan dinledik.

20 senedir Çukurcuma’daki aynı yerinde, aynı hayallerle, sanatçıyla ve izleyiciyle buluşan tuğla duvarlı, iki katlı, sıvacık bir mekan Galeri Apel. Mekanın özel mimarisi, 1998 yılından beri gerçekleştirilen birbirinden farklı sergilerle zenginleşti, galeriyle sanatçıları bir bütün haline geldi. Beyoğlu-Çukurcuma’nın da değişimine yakından tanıklık eden Galeri Apel, 2018’de 20. yılını kutlamaya hazırlanırken, bütün bir sezona yayılacak olan “Nostospektif” sergisini de heyecanla kurguluyor. Bu vesileyle, tüm sanatçılarına dost olan galeri sahibi Nuran Terzioğlu ile yeni sergilerine, Apel’in geçmişine ve galericilik hayatına dair keyifli bir sohbet gerçekleştirdik.

Artful Living – 08 Ocak 2018

Galeri Apel 20. Yılında!

1998 yılında Beyoğlu'nda açılan ve günümüze kadar varlığını sürdüren Galerî Apel, 20. yılını karma bir sergi ile taçlandırdı. “Nostospektif” adlı bu sergi, 7 Nisan tarihine kadar görülebilecek.

Sergi kapsamında Galerî Apel kapsamında kişisel ya da konulu sergilerde yer almış eserlerden bazılarını tekrar bir araya getirildi. Tüm sezona yayınlan bu sergi tıpkı hatırlama eyleminde olduğu gibi bir hareketlilik içerecek, eserler yerlerini başkalarına bırakacak ve sergi yer yer değişerek ilerleyecek.

Alem – 24 Ocak 2018 Zühal Ünal'dı

**Yirminci yılında
“Nostospektif” sergi!**
Galerî Apel, 20. Yılını farklı bir konseptle düzenlediği karma sergiyle kutluyor.

Emektar galerî 20. Yılına girerken, kendi geçmişiyle bugününü bir araya getiren farklı bir sergileme düzeni tercih etti.

Beyoğlu'nun köklü sanat galerisi Apel, 20. yılını “Nostospektif” adlı karma sergiyle kutluyor. Galerî Apel'i kurucusu Nuran Terzioğlu, retrospektif sergi yerine bu ismi tercih etmelerini, “Önceden Apel kapsamında kişisel ya da konulu sergilerde yer almış eserlerden bazılarını tekrardan sergilemeyi ve bunun yanı sıra, o işleri yaratan sanatçılardan yeni eserler sunmalarını düşledik. Tüm sezona yayılan bu sergi tıpkı hatırlama eyleminde olduğu gibi hareketli geçecek. Bu süreç

sırasında, eserler yerlerini başkalarına bırakacak ve sergi yer yer değişerek ilerleyecek. Kronolojik bir yaklaşım yerine izleyeceğimiz yolda, nostaljik bir dalgalanmanın kaçınılmaz olabileceğini düşünerek etkinliği ‘Nostospektif’ olarak adlandırdık.” cümleleriyle dile getiriyor. Galerî Apel Kasım 1998’de Beyoğlu’nda açıldı. Yasemin Aslan Bakiri, Aydan Baktır, Şeyma Reisoğlu Bobaroğlu, Güler Güngör, Yücel Kale, Ayfer Kalsın, Gülsün Karamustafa, Kurucu Koçanoğlu, Julie Mardin, Canan Pak, Maria Sezer, Erhan Şermet, Bahadır Yıldız’ın eserlerinden oluşan karma sergi 07.04.2018 tarihine kadar sürecek. Yer: Kuloğlu Mh, Hayriye Cd. No:5 Beyoğlu/İstanbul

Hürriyet Kitap Sanat 26 Ocak 2018

**Erkan Altuğ
‘Tophane’yi kolay kolay
bırakmayacağım’**

20'nci yılını, sürekli değişen eserlerle sezon sonuna kadar devam edecek ‘Nostospektif’ başlıklı sergiyle kutlayan Tophane’nin ilk galerisi Apel’i, kurucusu Nuran Terzioğlu’yla konuştuk...

Uzun yıllar Ankara’da Tanbay ve Urart galerilerinin yöneticiliğini yaptınız ama kendi galerinizi İstanbul’da açtınız. Apel’in temelleri nasıl atıldı?
Urart’ın 94’te kapanmasıyla eşimle (merhum Prof. Tosun Terzioğlu) birlikte memlekete, yani İstanbul’a kesin dönüş kararı aldık. Urart’ta hem kişisel sergiler yapıyordum –Selma Gürbüz’ün ilk sergisini biz yapmıştık mesela- hem de bu konulu sergilere başlamıştım ama hayalimdeki

galeriyi gerçekleştirmeyi İstanbul’a sakladım. Ankara’da hiç aklıma gelmedi kendime bir galeri kurmak. Apel’in mekanını 94’te satın aldık ve mimar arkadaşımız Nevzat Sayın’la birlikte açacağımız sergileri de düşünerek yavaş yavaş mekanı kurguladık. 1998’de açıldı burası.

Apel, Tophane’de açılan ilk galeri. 20 yıl önceyi nasıl hatırlıyorsunuz?
Buraları tamamen terkedilmiş harabelerle doluydu. Kovboy filmlerindeki terkedilmiş kasabalar gibi!.. İşgalle oturanlar vardı çok az, galeri falan hiç yoktu. Apel açıldığı zaman gelenimiz gidenimiz de çok ilginçti. Mesela jübilesini yapan eski Türk film yıldızları uğrarlardı, ‘Tarzan Çetin’ gibi... Pek fazla kimse de gelmezdi. Daha çok çocuklar geliyordu mahalleden, boş zamanlarında resimler çiziyorlardı, eserlere bakıp güzel güzel hayaller kuruyorlardı.

Binanın hikayesi de ilginç. Apel’in adı Apelyan apartmanından geliyor. Ve yıllar sonra Apelyan Efendi’nin California’da yaşayan ailesinden biri size ulaşıyor... Evet, galeriye gelen izleyicilerden birçok defa apartmanın geçmişiyle ilgili ilginç anılar, rivayetler dinledik. Başlangıçta mekan çok problemliydi. 9 sene suyu akmamış bir mekan. Birkaç işgalci oturuyordu. 1884 depremini yaşamış bir bina, ondan önce olmalı yapılış tarihi. Belediyeye gittiğimizde elde ettiğimiz haritalarda ‘Apelian Apartmans’ diye geçiyor. Geçtiğimiz yıllarda tarihçi olan kızım bana dedi ki, “Kapıya kocaman Apelyan Apartmanı diye yazıp tabela koymuşsunuz ama eski Türkçe Santa Maria Apartmanı yazıyor.”

(Gülüyor) Ama galerinin adını Apel koymasaydık, belki de Hasmik Seropyan’dan hiç haberimiz olmayacaktı. Bizi internette ‘Apelyan’ diye arama yaparken tesadüfen buldu, e-posta gönderdi. Hasmik Hanım’la buluşup hikayenin eksik parçalarını birleştirecektik ama olmadı, ömrü vefa etmedi. Hasmik Hanım, Apelyan Efendi’nin kız kardeşinin torunuymuş. Apelyan Efendi, Hasmik Hanım’ın annesini ve dayısını evlat olarak büyütmüş ve hiç evlenmemiş. Apartman da 1980’e kadar annesi ve dayısınınmış. “Bizim ailenin hikayesi roman gibi... Galeriyeye Apel ismini vermeniz bizi çok ama çok sevindirdi” diye yazmıştı.

Apel’in sezon boyu devam edecek 20’nci yıl sergisi ‘Nostospektif’ adını taşıyor. ‘Nostospektif’ ne demek?
Galeride sık sık düzenlediğim konulu sergileri arkasında mutlaka bir neden vardır. Genellikle günlük hayatımız yansır bu sergilere. Apel’in 20’nci yıla yaklaştığını bana evvelsi yıl hatırlatan Osman Kavala olmuştu. 2008 yılında kurucusu olduğu Anadolu Kültür, Apel’in 10. yıl sergisini Depo’da ağırlamıştı. 20 yıl az buz zaman değil. Sanatçılar arasında o yıllarda doğan bile var. ‘Nostospektif’ hatırlamak ve hatırlatmak üzerine kurgulanan bir sergi. 20 yıl içinde Apel kapsamında kişisel ya da konulu sergilerde yer almış eserlerden bazılarını tekrardan sergilenmeyi ve bunları yaratan sanatçılardan yeni işler sunmalarını arzu ettik. Tüm sezona yayılan bu sergi tıpkı hatırlama eyleminde olduğu gibi hareketlilik içerecek. Bu süreç sırasında, eserler yerlerini başka eserlere bırakacaklar ve sergi yer yer değişerek ilerleyecek.

Kronolojik bir yaklaşım yerine izleyeceğimiz yolda nostaljik bir dalgalanmanın kaçınılmaz olabileceğini düşünerek, etkinliğe ad olarak türetilmiş bir kelimeyi uygun gördük. ‘Nostos’, Yunancada ‘eve dönüş’ anlamında da kullanılmaktaymış.

Apel sanatçıları nasıl seçiyorsunuz?
Sanatçı seçiminde çok hoşuma giden iki önemli noktadan söz edebilirim. Sanatçıları gençken ve daha işin başındayken bu alana çekebilmek her iki taraf için çok heyecan vericidir. Elimden geldiğince öğrenci sergilerini, gençlik etkinliklerini takip etmeye, başvuruları dikkate almaya gayret ediyorum. Yaş meselesinde ifrata kaçtığım, birkaç defa sergilere öğrenci de davet ettiğim oldu. Örneğin 2016 Çocuk ve Gençlik Bienali’nden seçtiğim bir eser “Liman” sergimizde yer aldı (Barış Koçanoğlu yaş 16). Sanat eğitimi almış olmam beni ticari yaklaşım yerine sanatsal değerlendirmeye yöneltmiştir sanırım. İsimlerini burada sayamayacağım kadar çok sanatçının ilk kişisel sergisini düzenleme şansım oldu. Galerici, yola birlikte çıktığı sanatçının takipçisi olabilmeyi ister ama bu her zaman mümkün olmaz. Meşhur olup başka galerilerle inisiyatiflerle devam eden sanatçılarımızla da dostluğumuzu her daim sürdürürüz. Ayrılanların yerine başlangıç evresinde olanlar önceliklidir. Hoşuma giden ikinci nokta ise yılda en az üç konulu sergi düzenlemek. Geçtiğimiz yıl İstanbul Bienali’nin teması “İyi Bir Komşu” bizim için hiç de uzak bir konu değildi. “Komşu” sergilerinin ilkinin Apel’de 2004’te yaptık. Sonra Osman Kavala sergiyi

Diyarbakır’a davet etti. Bu defa sergiyi yenileyerek Diyarbakır Sanat Merkezi’nde açtık. Günlük hayattan seçtiğim konularıyla herkesin anlayabileceği, çok çeşitli malzemelerin kullanıldığı sergi örnekleri yapmaya çalışıyorum. Sanatçıları konuya göre belirliyorum.

20 yıl içinde Tophane’de bir çok galeri açılıp kapandı ama Apel inatla devam ediyor... Terör olayları, Beyoğlu’nu epey olumsuz etkiledi. Şimdi yeniden canlanıyor mu?
Henüz tam olarak canlanmaya başlamadı ama muhakkak hareketlenecek. 73 yaşındayım ve küçüklüğümden bu yana Beyoğlu her zaman çeşitli evrelerden geçti. Ama kökünde tarih ve kültür yatıyor. Ben sabrediyorum. Ama sürdürebilecek miyim o ayrı konu. Olsun, çok umutluyum. Ben burayı kolay kolay bırakmayacağım, sürdürebildiğim kadar sürdüreceğim...

‘Niye bu işe girdim?’ diye umutsuzluğa kapıldığınız oluyor mu?
Bende pek olmaz. Biraz yoruluyorum, erken kaçıyorum. Niye girdim demiyorum çünkü sanatçılar pek üzmez. Sanatçılarla olduğun zaman ‘Neden buradayım?’ demezsiniz, ‘İyi ki buradayım’ dersiniz

Artful Living – 22 Eylül 2018

Alem – 21 Kasım 2018 Zühal Ünaldı

Alem – 02 Ocak 2019 Zühal Ünaldı

“Tuhafiye”nin büyülu dünyası
Hazır giyim endüstrisiyle birlikte
tuhafiye dükkanları geçmişte
kaldı; ama Galeri Apel’in
“Tuhafiye” sergisi, bu cazibeli
dükkanların büyüsunu yeniden
canlandıracak.

Şehirlerde neredeyse her semtte
rastlanan tuhafiye dükkanları,
daha çok kadın ve çocukları
cezbederdi. Dikilmemiş
elbiselerin, örülmemiş kazakların,
çorapların renk renk yünleri,
ipleri, iplikleri. Minik kutulara
ve çekmecelere tasnif edilmiş
düğmeler, kopçalar, iğneler,
saçları süsleyen tokalar,
klipsler, kurdeleler... Büyülu bir

dünyanın küçük ipuçlarıydı
bunlar. Kentteki toplumsal
yaşamın hızla değişmesinden
ve alışveriş merkezlerinin
yaygınlaşmasından sınırlı
konuda hizmet veren diğer
küçük işletmeler gibi tuhafiyeler
de etkilendiler. Galeri Apel’in
sahibi Nuran Terzioğlu “Bugün
mahalle arasına sıkışmış
kalmış, eşya çeşidi yelpazesini
iyice genişletmek zorunda
kalan tuhafiyelerde, adeta
bir yerleştirme sanatı göze
çarıyor! Tuhafiye mazide
kalacak bir kelime, yine
de biz tuhafiyenin bugünle
nasıl ilişkilendirilebileceğini
göstermek istedik. Yirmi yıllık
Galeri Apel’in bulunduğu Beyoğlu,
Kuloğlu mahallesinde bir tuhafiye
dükkanı yok, ama galerimiz bu
defa da ‘tuhafiye’ konulu bir serge
sunuyor izleyicilerine” diyor.

Şalom – 23 Ocak 2019

Hürriyet Daily News 25 Ocak 2019

The exhibition at Gallery Apel
is organized to show the term
“tuhafiye”, which derived from
Arabic word, can be associated
with today.

Gallery Apel shows heyday of
“tuhafiye”

Istanbul's Gallery Apel presents a
joint exhibition titled “Tuhafiye,”
which wants to show how the
term “tuhafiye” can be associated
with today.

In the past, almost every district
had a tuhafiye store, which sold
yarns for unknitted sweaters,
socks, threads for mending
dresses and blouses, buttons of all
kinds, needles, colorful ribbons
and hairpins, drawing the interest
of women mostly. All these were

‘Tuhafiye’ at Gallery Apel

small clues to a magical world
then.

What made it “strange” (“tuhaf”)?
The word “tuhaf” (adjective), or
tuhafiye, derived from an Arabic
word originally meaning “gift,”
altered gradually in the Turkish
language and for some reason
was used to describe things
which are far more different and
distant from the mainstream.

Just like the other specialized
shops or workplaces, tuhafiyes
were also affected by the rapid
changing of the city’s social life
and the widespread development
of shopping malls.

Demand for custom tailors
and shops, which sell tailoring
items, decreased a great deal
by the growth of the readymade
industry. In time, the surviving
tuhafiyes, squeezed at the back
streets of a few neighborhoods,
had to widen the range of
products they offered. Now the
scenery they display is almost
like a kind of installation art.

The striking union of goods
varying from glasses to pajamas,
from slippers to plastic flower
pots, from accessories to pots
and pans are at the same time
a kind of reflection of today’s
consumption trends.
At the moment there is not

a single tuhafiye store left in
Beyoğlu’s Kuloğlu neighborhood,
where Gallery Apel is located. But
the gallery shows the exhibition
themed “tuhafiye.”

The artists in the exhibition are
İdil Akbostancı, Yeşim Bayrak
Avinal, Aydan Baktır, Ramazan
Bayrakoğlu, Bayram Candan,
Sakine Çil, Aslımay Altay Göney,
Güler Güngör, Selma Gürbüz,
Yücel Kale, Raziye Kubat, Suzy
Hug Levy, Lerzan Özer, Leyla
Sakpınar, Emre Senan, Elvan
Serin, Maria Sezer, Rüçhan
Şahinoğlu, Yıldız Şermet, Sibel
Şuhubi, Gamze Taşdan, Sinem
Üstün and Bahadır Yıldız.
The exhibition can be seen
through March 25.

Cumhuriyet – 29 Ocak 2019

‘Tuhafiye’ Galeri Apel’de
Geçmişte kalan”Tuhafiye”
mağazalarından esinlenen
aynı adlı sergi 10 Mart’a dek
Galeri Apel’de görülebilir.
Kentlerdeki toplumsal
yaşamın hızla değişmesinden
ve alışveriş merkezlerinin
yaygınlaşmasından, hazır
giyimden diğer küçük işletmeler
gibi etkilenen tuhafiyeler de ya
kapandı ya da değişti. Sanatçılar
bugün mahalle arasına sıkışmış
kalmış, eşya çeşidini iyice
genişletmek zorunda kalan yeni
biçim tuhafiye dükkanlarında
iğne iplikten geceliğe, terlikten
plastik saksıya, takıdan tepsiye
uzanan çarpıcı birlikteliği
eserleriyle yansıtıyorlar. 10 Mart’a
dek açık kalacak sergide, İdil
Akbostancı, Yeşim Bayrak Avinal,
Aydan Baktır, Bayram Candan,
Aslımay Altay Göney, Güler
Güngör, Selma Gürbüz, Yücel
Kale, Raziye Kubat, Suzy Hug
Levy, Lerzan Özer, Leyla Sakpınar,

Emre Senan, Elvan Serin, Maria
Sezer, Zeynep Perinçek Signoret,
Rüçhan Şahinoğlu, Gamze Taşdan,
Bahadır Yıldız, Sakine Çil, Sinem
Üstün, Yıldız Şermet, Sibel Şuhubi
farklı malzemelerle yaptıkları
eserlerle yer alıyorlar.

Milliyet Sanat –Mart 2019

